

Veled Európa, de nélküled EU!

HALÁSZ JÓZSEF

Az európai konföderáció - mint Európa lehetséges jövőképe

Veled Európa, de nélküled EU!

HALÁSZ JÓZSEF

Az európai konföderáció - mint Európa lehetséges jövőképe

© DR. HALÁSZ JÓZSEF

dr. Morvai Krisztina
EU-parlamenti képviselőasszony felkérésére írt tanulmány

dr. Halász József
6723 Szeged, Szilléri sgt. 49/a
+36/30/616-3894
tatika1945@gmail.com
<http://szkertekrend.hu>, <http://nemzetiegyseg.com/>

ISBN 978-615-80286-4-6
PRINTED IN HUNGARY

Tartalom

Bevezetés	1. oldal
Az európai föderációról konföderációra átalakulás szükségessége.	
1. Alapok	3. oldal
2. A föderáció és a konföderáció paradigmájának részei	25. oldal
3. A föderatív EU-tagság megszüntetése	87. oldal
Jegyzetek	88+1. oldal

Bevezetés

Az európai föderációról konföderációra átalakulás szükségessége.

Az öt éve tartó világválság egyértelművé tette, hogy **az Európai Unió által követett, globalizáló társadalom- és gazdaságpolitika nem folytatható.**

A gazdasági mélypontról a kilábalás ténylegesen nem indult meg, **a lakosság tűrőképessége a küszöbértéket elérte, a bizalom a rendszerrel kapcsolatban megingott.**

Az EU polgárai **nem akarják, hogy folytatódjék a megszorító politika, a munkanélküliség növekedése, az elszegényedés mélyülése.**

Az EU tagállamok politikai vezetői rákényszerülnek egyre több olyan – **elsősorban protekcionista - intézkedést hozni, amely szemben áll az EU rendelkezéseivel.**

Az EU-tagországok egy részében – **elsősorban a népakarat egyre erősödő megnyilvánulása következtében - már kormány szinten támogatott a tagországok elvesztett függetlenségi jogainak visszaszerzése.** Azokban a tagországokban, amelyek jogrendszere megengedi, **népszavazás kiírását tervezik az EU-tagság megszüntetése érdekében.**

Eközben az EU vezetői központosították a bankokat, központosított költségvetést és az Európai Kormány létrehozását tervezik, **formálisan is létrehozva a föderáció szervezetét, az Európai Egyesült Államokat.**

Ezeket az intézkedéseket az EU-polgárok többsége nem támogatja.

Az euroövezet és az euroövezeten kívüli országok **válságára nem látszik az európai polgárok által elfogadható megoldás a jelenlegi föderatív rendszerben.**

Az Amerikai Egyesült Államok – mely kapcsolata Európához több vonatkozásban meghatározó - gazdasági-, kül- és katonapolitikáját az amerikai emberek elégedetlensége kíséri. Ugyanez mondható el az Európai NATO-tag országok lakóira is, **az USA által szervezett katonai beavatkozásokkal kapcsolatban.**

Az EU vezetőinek válság-kezelésben mutatott tehetetlensége az EU szétesésének reális esélyét napról napra fokozza.

A szétesés következményei beláthatatlanok, csupán az biztos, hogy a tagállamok végletekig fokozódott kiszolgáltatottsága következtében sem a tagállamok, sem azok polgárai számára lényeges helyzetjavulás nem várható, sőt a kiszolgáltatottság minőségi változása látszik valószínűnek.

Ebben a helyzetben – önvédelemként - törvényszerűen olyan megoldást kell találni, amely **a föderális paradigmának a válság által felfedett negatív következményeit véglegesen megszünteti**, és olyan gondolkodási módot tesz a társadalmi és gazdasági élet irányítójává, amely **a válság megismétlődését kizárja**.

Tehát nem paradigma-reformra, hanem **paradigma-váltásra van szükség**.

Mivel a válság a föderatív gondolkodási mód következménye, nyilvánvaló, hogy annak ellentéte, **a konföderatív szemlélet uralkodóvá tétele jelenti Európa jövőjét**.

Tehát **a föderatív Európai Uniónak át kell alakulnia Konföderatív Európává**.

Ez a tanulmány ennek az állításnak a bizonyítására készült.

1. Alapok

1. Alapok

1. Alapok tartalomjegyzéke

1.1 A föderáció és konföderáció általános összehasonlítása	
A két szövetségi forma közötti különbség	
Az európai államok szövetségi forma változásai a II. világháború után	4. oldal
1.2 A szubszidiaritás érvényesülése a föderációban és a konföderációban	6. oldal
A szubszidiaritáshoz kapcsolódó fogalmak	
a./ A szubszidiaritás	
b./ A demokrácia	7. oldal
c./ A szolidaritás	8. oldal
d./ Összefoglalva	
Teendők a szubszidiaritás érvényesítéséért	9. oldal
A föderális és konföderális szabadság-értelmezés	13. oldal
1.3 A társadalmi mátrix érvényesülése a föderációban és a konföderációban	16. oldal
a./ Alapértelmezések	
Gazdaság – közgazdaság	
Az önellátás	
b./ A gazdaság szerkezete	18. oldal
c./ A gazdaság szabályrendszere	19. oldal
d./ A természetes mátrix-elmélet	20. oldal
e./ A természetellenes mátrix-elmélet	23. oldal
A természetellenes mátrix-elméletet követő Európai Unió ..	24. oldal

1. Alapok

1.1 A föderáció¹ és konföderáció² általános összehasonlítása

A két szövetségi forma közötti különbség

- a./ *A föderáció* szervezete szövetségi állam, mely a tagállamok **szabadságjogait korlátozza, a konföderációé** államszövetség, amely **korlátozás nélküli szabadságjogokkal** rendelkező tagállamok érdekeit hangolja össze.
- b./ *A föderáció* szervezési alapja az **összevonás (integráció), a konföderációé** az **összehangolás (koordinálás)**.
- c./ *A föderáció* működési elve a kereslet és kínálat **diszharmóniája, a konföderációé** az igények és lehetőségek **harmóniája**.
- d./ *A föderáció* irányítási-vezetési módszere a kiváltáság - kiszolgáltatottság ellentétét állandósító **diktatúra, a konföderációé** a kötelezettségek teljesítésén alapuló jogok gyakorlása, vagyis **közszabadság**.
- e./ *A föderáció* az **embert** anyagi, kozmopolita falanszter-fogaskerékként **(árúként) kezeli** (ld. „munkaerő piac”), *a konföderáció* ezzel szemben az embert lelki-, szellemi- és anyagi egységben élő, értékteremtő **ingéniumként (egyéniségként)** értékeli.
- f./ *A föderáció* a **nemzeti hagyományokat üres – rezervátumi – színfoltként** kezeli, *a konföderáció* a **nemzetek természetes emberi és földrajzi lehetőségeire** építi rendszerét.

¹ A **föderáció** vagy **federáció** a latin *foedus* (genitivusa *foederis*) szóból ered, egyezményt, megállapodást, társulást jelent, aminek keretében községek, községcsoportok, illetve államok kölcsönösen és az egyenlőség alapján elkötelezik magukat egymásnak egy vagy több meghatározott cél érdekében, s annak végrehajtása kizárólagosan a szövetség képviselőire hárul. Egy állam berendezkedésében ez azt jelenti, hogy a részei egyenlőek és bizonyos fokig önállóak egymástól, (pl.: saját törvényhozással rendelkeznek) azonban ezek fölött áll egy központi (szövetségi) kormány is, mely az egészet összefogja és szabályozza.

A föderációk általában magukban hordozzák azon paradoxont, hogy míg egyrészt egy államszövetség részei, úgy másfelől önmagukban is államok (vagy magukban hordozzák az államiság aspektusait).

[Wikipédia](#)

² A **konföderáció** szuverén államok vagy közösségek olyan csoportja, melyet egy szerződés hoz létre, de később gyakran közös alkotmányt fogad el. Általában valamilyen kritikus kérdés megoldására jön létre, mint honvédelem, külügy, külkereskedelem, közös fizetőeszköz, ami közös kormányzást kíván minden tag számára. Mai politikai értelemben csak független államok egy állandó, másokkal szembeni közös fellépésre szolgáló szövetsége.

[Wikipédia](#)

Az európai államok szövetségi forma változásai a II. világháború után

1951-ben Franciaország, Németország, Olaszország, Belgium, Hollandia és Luxemburg megalakította az Európai Szén- és Acélközösséget (European Coal and Steel Community, ECSC) más néven **Montánuniót**, amely a tagországok acél- és szénkészletének közös kezelésére, vagyis konföderatív cél elérése érdekében. Ez az első szupranacionális (nemzeteken felüli) államok közötti szövetség.

Az alapító államok 1957-ben a [Római Szerződéssel](#) létrehozták az **Európai Gazdasági Közösséget** (EGK) a tagállamok teljes gazdaságának közös kezelésére. Már ebben a szerződésben **jelen volt a jelenlegi válság tényleges oka: a nemzeti érdekérvényesítés és a nemzeteken felüliség elvének kibékíthetetlen (antagonisztikus) ellentéte, ami nem más, mint a föderatív és konföderatív jegyek együttes alkalmazásának paradoxona.**

A politikai integráció nélkül a gazdasági integráció – elsősorban az érdekérvényesítési paradoxon következtében – megvalósíthatatlan volt, **ezért kellett olyan szervezetet létrehozni, amely a tagállamokat föderatív egységbe vonja össze.**

Ezért alakult át a konföderatív Európai Gazdasági Közösség Európai Unió néven föderációvá az 1991 decemberében elfogadott, és 1993 novemberében hatályba lépett **Maastrichti Szerződéssel**³ („Szerződés az Európai Unióról”).

A föderációvá átalakulás ellen tiltakozott 1988. szeptember 20-án **Bruges-ben Margaret Thatcher**, az Egyesült Királyság akkori miniszterelnöke az Európai Közösség jövőjéről szóló beszédében, **Jacques Delors**, az Európai Bizottság elnöke föderalista, a Maastrichti Szerződést előrevetítő – akkor még - víziójával szemben⁴.

³ Az Európai Politikai Unióval foglalkozó kormányközi konferencia a *(Maastrichti – HJ)* Szerződés alapvető szerkezetéért volt felelős. Ennek első része kihirdeti az Európai Unió létrejöttét, kijelöli céljait, és előírja, hogy az unió „tisztelőleg tartja tagállamainak nemzeti identitását”. Brit követelésre minden föderalizmusra utaló referenciát eltávolítottak a szövegből.

A *(Maastrichti – HJ)* [Szerződés](#) lefektette a **szubszidiaritás elvének alapjait**, létrehozta az uniós polgárság intézményét és kiterjesztette a közösségi fellépést a kultúra, az oktatás, a szakképzés, a fogyasztóvédelem, a transzeurópai hálózatok, az iparpolitika, a környezetvédelem és a fejlesztési politika területeire.

([EU Mindentudó](#))

⁴ 1988. szeptember 20-án **Bruges-ben** Margaret Thatcher, az Egyesült Királyság akkori miniszterelnöke az Európai Közösség jövőjéről szóló beszédet mondott a belgiumi Bruges-ben a College of Europe-ban. A beszédet széles körben Jacques Delors, az Európai Bizottság elnöke föderalista víziójával szembeni tiltakozásként értelmezték, mivel az az integrációs folyamaton belül a tagállamok elsőbbsége mellett szállt síkra.

A Szerződést előkészítő konferencia „*Európai Politikai Unióval* foglalkozó kormányközi konferenciának” nevezte önmagát, ezzel is kifejezve, hogy **konföderációról föderációra (Unióba) történő átalakulást jelentő államszövetség-változás történik**, annak ellenére, hogy előírja „az unió tagállamai nemzeti identitásának tiszteletben tartását” és - brit követelésre - minden föderalizmusra utaló szó szerinti utalást eltávolítottak a szövegből. A Maastrichti Szerződést eredményező kompromisszum a britek és a dánok nélkül jött létre.

Az Európai Unió olyan föderatív szövetségi állam, amelyben az államok állandó kapcsolatán belül közös központi szervek intézik a legfőbb állami ügyeket. A szövetségi állam törvényhozó szervei által, „kizárólagos hatáskörbe” tartozó, legfontosabb kérdésekben hozott törvények kötelező erejűek az összes tagállamban. A tagállamok ugyanakkor bizonyos területeken fenntartják önállóságukat: külön törvényhozó szervekkel, kormányokkal stb. rendelkeznek, amelyek viszont az EU felügyelete alatt végzik tevékenységüket.

Az EU formailag is föderatív szövetségi állammá, **Európai Egyesült Államokká**, alakulását az EU vezetés közeljövőre tervezi, Európai Kormánnyal.

Az államok (így az európai államok) szövetségének két lehetséges változata **a föderáció és a konföderáció**.

A válsághelyzet kezelhetetlensége az oka annak, hogy **a föderáció nem fogadható el az európai emberek számára, ezért annak át kell alakulnia, de nem a jelenlegi helyzet súlyosságát fokozó Európai Egyesült Államokká, hanem a szövetség másik formájává, Európai Konföderációvá**.

1.2 A szubszidiaritás érvényesülése a föderációban és a konföderációban

A szubszidiaritáshoz kapcsolódó fogalmak

a./ A szubszidiaritás

A konföderáció alapját képező **szubszidiaritás elvét** (a döntéseket egy adott politikai rendszerben a hatékony cselekvéssel összhangban álló legalsóbb szinten kell meghozni) **át kellett „ideologizálni” a föderatív szövetségi államra**, először a [Római Szerződés](#) módosításával (3b cikkely⁵ beszúrása), majd a megbukott EU Alkotmány tervezetben, amelyet átmentettek a Lisszaboni Szerződés⁶ „Az Európai Unióról szóló szerződés” c. részének preambulumba és tételes részébe is. Ez utóbbi szerint:

„(1) Az Unió hatásköreinek elhatárolására a hatáskör-átruházás elve az irányadó. **Az uniós hatáskörök gyakorlására a szubszidiaritás és arányosság elvei az irányadók.**

.....

(3) A szubszidiaritás elvének megfelelően **azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe**, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a megtenni szándékozott intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók” (EUSZ 5. cikk).

Ha elolvassuk a kizárólagos hatáskörbe tartozó területek felsorolását (EUM 3. cikk) és a jogalkotási alapelveket (EUM 288. cikk), egyértelmű, hogy **a szubszidiaritás nem érvényesülhet az EU-ban.**

⁵ 3b. cikkely

A Közösség a Szerződés által ráruházott hatáskörben és az abban meghatározott céloknak megfelelően jár el.

Azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, a Közösség a szubszidiaritás alapelveinek megfelelően csak akkor és abban a mértékben avatkozik be, ha a tervezett intézkedés célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kellően megvalósítani, és ezek a célkitűzések a tervezett intézkedés nagyságrendje vagy hatása miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatóak.

A Közösség tevékenysége nem léphet túl azon, ami a Szerződés célkitűzéseinek megvalósításához szükséges.

([Az Európai Közösség Alapító Szerződése](#))

⁶ A [Lisszaboni Szerződés](#) hivatkozott részeit a végjegyzet tartalmazza. A hivatkozások a tanulmányban az alábbi rövidítésekkel szerepelnek: „Az Európai Unióról szóló szerződés” = EUSZ, „Szerződés az Európai Unió működéséről” = EUM.

A szubszidiaritás hiánya eredményezi azt, hogy **az EU alapjaként meghatározott másik két intézmény, a demokrácia és a szolidaritás sem működik.**

b./ A demokrácia⁷

Mivel a leglényegesebb kérdésekről az EU „kizárólagos hatáskörben” dönt, **a döntéshozatal nem az állampolgárhoz a lehető legközelebbi szinten, hanem a lehető legtávolabbi szinten történik** (a szubszidiaritás hiánya).

Ez azt jelenti, hogy **a népuralom nem érvényesül**, mert a föderáció szabályainak megfelelően **minden tagállam legfőbb törvényhozó szerve jogmeghatározó többséggel a föderáció szolgálatában áll.**

Ennek oka a pártrendszer és az erre épülő választási törvény. **A képviselőjelölés (és választás) – mint a szubszidiaritást megalapozó intézmény - nem a választók közvetlen meggyőződésén és bizalmán alapul, hanem a pártok ajánlatain. A pártok ajánlatai viszont nem megvalósuló programra, hanem a választók igénye szerinti ígéretre épülnek, amelyek betartásának kötelezettsége nem terheli a pártokat, mert az ajánlatokkal kapcsolatban a pártoknak csak „politikai felelősségük” van.** Magyarországon – a szabad mandátum joghatásának sajátos értelmezésével - a Büntetőtörvénykönyv rendelkezései sem vonatkoznak a kampánybeli kijelentésekre.⁸

⁷ A demokrácia fogalma: Az ókori görög városállamokban az arisztokráciát (a nemesek uralmát) és a türanniszt (-TIRANNUS) felváltó államforma, amely a szabad polgárok egyenlőségét hozta meg, és a kormányzást választott tisztviselőkre bízta. (Az athéni demokrácia (i.e. V-IV.sz.) - Tágabb értelemben: **népképviseleten és az állampolgárok jogi egyenlőségén alapuló kormányzati forma.**

A polgári demokráciákban a választójog korlátozásai és sok más ok miatt a hatalom lényegében a kizsákmányoló osztályok kezében van. - Népi demokrácia: a második világháború után több európai és ázsiai országban a népi demokratikus forradalom eredményeként létrejött néphatalom, a proletárdiktatúra (-PROLETÁR) egyik formája.

([Magyar Értelmező Szótár](#))

Ld. még: [Lisszaboni Szerződés](#) „Az Európai Unióról szóló szerződés” c. rész-szerződés Preambuluma és 2. cikke, valamint [Bibó István: A kapitalista liberalizmus és a szocializmus–kommunizmus állítólagos kiegyenlíthetetlen ellentéte](#)

⁸ „A politikai pártok képviselői által a választási kampányokban tett – a párt ideológiáját, az ahhoz kapcsolódó stratégiákat, ezen belül az ország állapotával kapcsolatos nézeteket tükröző – kijelentések valóságtartalmának vizsgálata nem tartozik a bűnügyekben eljáró hatóságok hatáskörébe, ezen kijelentésekért történő helytállás a politikai felelősség kategóriájába tartozik.” ([Központi Nyomozó Főigazgatóság Nyom. 44/2007. sz. határozata](#))

c./ A szolidaritás⁹

A szilárd, biztos alaphoz (solidum) teljes felelősséggel akkor tartozik egy állam, ha ezt az alapot (jogi alapot is) közösen, önkéntesen hozzák létre.

A legfontosabb kérdésekben az EU a tagállamok közötti jogharmonizálást (vagyis az alap megteremtését) tiltja a [Lisszaboni Szerződés](#) alábbi rendelkezéseivel:

Az Unió hatásköreinek típusai és területei (EUM 2. cikk)

A határok ellenőrzésével, a menekültügygel és a bevándorlással kapcsolatos politikák (EUM 79. cikk)

Igazságügyi együttműködés büntetőügyekben (EUM 83. és EUM 84. cikkek)

Adórendelkezések (EUM 113. cikk)

Jogszabályok közelítése (EUM 114., EUM 115., EUM 116., EUM 117. és EUM 118. cikkek)

Népegészségügy (EUM 168. cikk)

Ipar (EUM 173. cikk)

Kutatás, technológiai fejlesztés és űrkutatás (EUM 189. cikk)

Idegenforgalom (EUM 195. cikk)

Polgári védelem (EUM 196. cikk)

Igazgatási együttműködés (EUM 197. cikk)

Közös kereskedelempolitika (EUM 206. és EUM 207. cikk)

Általános és záró rendelkezések (EUM 352. cikk)

d./ Összefoglalva:

Az Európai Unió, mint föderatív szövetségi állam a szubszidiaritás – és ezen keresztül a demokrácia és a szolidaritás – megvonásával a tagállamok teljes önrendelkezését elveszi.

⁹ A szolidaritás jelentése: **Összetartás, kiállás valaki mellett, támogatás.**

A sztrájkoló bányászokkal a fővárosi nagyüzemek munkásai is szolidaritást vállaltak (=maguk is sztrájkoltak, követeléseiket támogatták).

Szolidaritási sztrájk.

Osztályunkban erős a szolidaritás (= tagjai jóban-rosszban összetartanak, kiállnak egymásért).

A középkorban kereskedők, pénzemberek gyakran önkéntes társulásba tömörültek, és kötelezték magukat, hogy a közösség bármely tagjának veszteségét közösen megtérítik, adósságait kifizetik. (ma csoportos biztosításnak vagy csoportos kezességnek mondanánk az ilyet: egy mindenkiért, mindenki egyért.) A társulás közös pénzalapját latin szóval solidumnak ('**szilárd, biztos alap**') nevezték, tagjait solidarisnak, azaz a solidumhoz tartozónak.

Rokona a SZOLID.

([Magyar Értelmező Szótár](#))

Ld. még [Lisszaboni Szerződés](#) „Az Európai Unióról szóló szerződés” c. rész-szerződés Preambuluma, 2. és 3. cikk (3) bekezdés harmadik albekezdése.

Teendők a szubszidiaritás érvényesítéséért

Vissza kell állítani a konföderális államszövetséget a föderális vonások teljes (és nem csak formai) megszüntetésével.

Ez azt jelenti, hogy az EU alapját képező négy liberális alapelve (EUM 26. cikk) - az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása - helyébe kell léptetni **az államok és személyek szabadságát¹⁰ biztosító alapelveket:**

¹⁰ **A szabadság fogalma: „A szabadság az az állapot, amelyben az ember a saját erőit éppúgy, mint az őt körülvevő természetet a lehetőség határain belül maga választotta cél eléréséhez használhatja”**

„...a szabad ember célt választ magának, amelyet „fizikai és morális erejével” elér, így válik boldog emberré...”

(Eötvös József)

Szabadság

Általában idegen erőttől való függetlenség. Ily értelemben a Sz. szót a legkülönbözőbb vonatkozásokban használják. Így: fizikai Sz. a fizikai lehetőséget jelenti valamit tenni v. nem tenni. A fizikai Sz.-ot erőszak (vis) vagy erőhatalom (vis major) zárhatja ki. Erkölcsi Sz., mely az ember akaratelhatározási Sz.-át jelenti (l. Akarat és Akaratszabadság), s melyről - noha többféle értelemben - csak az embernél lehet szó, míg az emberen kívül eső természetet kötöttnek v. nem szabadnak nevezik, mert a szükségszerűség jellegével bíró természeti okság törvényének feltétlen uralma alatt áll. Jogi Sz., kiterjed mind arra, amit a jog szerint tenni lehet. Személyes Sz. a szabad mozgás, a test szabad használata, mely büntetőjogi védelem alatt áll, s csak a törvényben meghatározott esetekben és formák között szorítható meg. El nem ismerésen alapultak a rabszolgaság, a földhöz kötöttség. Közhivatalnoknak évenként üdülésre engedélyeztetni szokott időt is Sz.-nak nevezik. L. még Költői Szabadság és Politikai Szabadság.

Politikai szabadság

párt v. társadalmi szabadság (ang. political, civil, social liberty), a törvény által csakis a közérdekből szükséges mérvben megszorított természetes szabadság. A társadalmi együttlét az egyesek természeti szabadságának megszorítását követeli a többiek és az összesség szabadságának biztosítása érdekében. Ez nem megszorítás a P.-nak, sőt annak lényegéhez tartozik, mert a nélkül P. nem képzelhető. A P.-nak megszorítása ott kezdődik, ahol a természeti szabadság megszorítása a közszabadság érdekében szükséges mértéket meghaladja. A P.-nak tanulmányozása és meghatározása tehát azonos a társadalom által az egyesek fölött jogszerűen gyakorolható hatalom természete és határainak tanulmányozásával és meghatározásával. A világtörténet az egyéni szabadság harcának története is a hatalom ellen. Másképpen alakulhat s alakult e harc akkor és ott, amidőn és ahol a nép uralkodójának jogtalan alattvalója s az érdekelletét jellemzi a viszonyt a kormányzók és a kormányzottak között. Más alakulatot vehet az alkotmányos állammá szervezett társadalomban, a teljes diadalra jutott népszuverenitás alatt. De itt is sem a harcnak nem kell megszűnnie, sem a társadalmi hatalom körvonalozása, természete s határainak meghatározása feleslegessé nem válhatik. A legnagyobb tévedés volna azt hinni, hogy ahol a nemzet ura önmagának, ahol csak a népnek akarata alkothat törvényt, a polgári szabadság biztosítékairól gondoskodni felesleges, mert önmaga ellen védekezni nem szükséges. A népszuverenitás s a P. nem együtt járó fogalmak, annyira nem, hogy a népszuverenitás mellett legrosszabbul állhat a P. ügye; a népszuverenitás a P.-nak az

abszolutizmusnál is nagyobb ellensége lehet. A történelem tanúságain kívül elég arra utalni, hogy a népszuverenitás nem az egyesnek ön maga fölött, hanem a többieknek az egyes fölötti uralma. A visszaélés lehetősége tehát annál közelebb fekszik, minél inkább a többieknek uralma a dolog természete szerint tényleg a többség uralma. Akár abszolút, akár alkotmányos fejedelem, akár határozott időre választott elnök álljon az állam élén, akár egy embernek, akár csak a nemzetnek akarata alkosson törvényt, a társadalmi hatalom határvonalainak meghatározása a P. érdekében egyaránt s a népek jóléte szempontjából nem kevésbé lényeges, mint a védekezés a politikai zsarnokság, a despotizmus ellen. Az egyedül helyes alapelv, melyből a társadalmi hatalom határainak meghatározásában kiindulni kell, az, hogy a társadalmi hatalom beavatkozása, a természeti egyéni szabadság korlátozása csak annyiban indokolt és jogszerű, amennyiben az egyesnek szabadsága a maga természeti korlátlanságában a többieknek természeti szabadságával összeférhetetlen. A teljes egyéni szabadságra mindenkinek egyaránt s egyforma igénye van. Egyiknek sem lehet nagyobb igénye a többiek fölött. Ez a jogegyenlőséggel ellenkeznék. Minthogy pedig társadalmi együttlétnél az egyeseknek természeti szabadságai korlátlanságukban egymás mellett meg nem állhatnak, minden egyesnek természeti szabadsága szükségszerűen oly megszorítást igényel, hogy valamennyinek szabadságai egymás mellett elférjenek s érvényesülhessenek. A megszorításnak ez a mérve jogszerű, mert nélkülözhetetlen; mert a nélkül az egyiknek szabadsága a többiek szabadságának rovására érvényesülne; amit a jogegyenlőség elve meg nem engedhet. Ezen a mérven túlmenően minden megszorítás jogtalan, akár valamennyit sújtson kivétel nélkül, akár csak egyeseket. Jogtalan azért, mert az első esetben felesleges, a második esetben a jogegyenlőséggel ellenkezik. Az embernek magatartása csak annyiban vethető alá bizonyos megszorításoknak s a tilalom áthágásáért az ember csak annyiban vonható felelősségre, amennyiben a magatartásban s annak eredményeiben mások is érdekettek. A mások alatt magát a társadalmat is, mint önálló jogalanyisága szükségszerűen következik. Annyiban ellenben, amennyiben az egyénnek magatartása kizárólag őt magát érdekli, s az sem közvetlenül, sem közvetve másoknak jogosult érdekeit nem érinti, az egyén függetlensége feltétlen. Mindenki önmagának abszolút ura. A társadalmi beavatkozás nemcsak akkor jogosult, ha az egyéni magatartás másoknak jogkörét közvetlenül érinti vagy sérti, ha p. valaki lop vagy öl, hanem közvetett jog-érdeksértés esetében is. Az a körülmény, hogy ez az egyéni szabadság tetemes megszorításra vezet, az elveknek helyességét nem érinti. Mint mások érdekkörét sem közvetlenül, sem közvetve nem érintők, feltétlen elismerést követelnek a legteljesebb lelkiismereti, gondolat- és vélemény szabadság. L. Egyéni szabadságjogok.

A vélemény szabadsággal szorosan összefügg a vélemény nyilvánítási szabadság. (L. Sajtó szabadság.) Ide tartoznak a szabad kutatás, a foglalkozásmód s életpálya szabad választásának joga s a szabad egyesülés joga, másokat nem sértő célokból. Az itt előadott szabadságok azért esnek különös tekintet alá, mert az egyén oly működési körére vonatkoznak, mely tisztán az illető egyént érinti s melyben mások legfeljebb szabad, önkéntes beleegyezésükkel és közreműködésükkel lehetnek érdekelve. A tér, amelyben társadalmi beavatkozásnak egyedüli helye lehet: a cselekvés tere. A cselekvési szabadság megszorítását a fent kifejtett alapelveknek logikai következménye. A vélemény nem, de a cselekvés, a véleménynek megvalósítása igen is érintheti másoknak jogos érdekkörét, a beavatkozás joga azért a társadalmat kell, hogy megillessen. A cselekvés nem lehet annyira szabad, mint a vélemény. A vélemény szabadság legteljesebb hívei is elismerik, hogy a vélemény is elvesztheti immunitását, ha izgatássá fajul; annál nagyobb mérvben állania kell ennek a cselekvésről. De itt is, a fő elvhez híven, teljes szabadságot kell követelni mindazokban, amik másokat nem érintenek. Ezt nemcsak az egyéni érdek, de egy nagy, bár nem ritkán félreismert társadalmi érdek követeli: az egyéniség, az individualitás szabad érvényesülésének érdeke. A közvélemény ebben az irányban nem ritkán nagyobb zsarnok s nagyobb ellensége az egyéni szabadságnak,

1. Alapok

- a./ Az államalapító és államalkotó nemzetek gazdasági és természeti (ökonómiai¹¹ és ökológiai¹²) egységét biztosító **állam örökké szabad.**
- b./ A kötelezettségek és jogok összhangjában az egy államban élő államalapító és államalkotó nemzetek tagjainak **egy és ugyanazon szabadsága van.**

mint a törvény. Az emberek nem akarják belátni, hogy más valami is jó lehet, mint az, amit ők annak tartanak, s akinek a többségtől eltérő nézetei vannak, szemben találja magát a közvéleményt s az átlagosnál nagyobb lelki erő és jellemzilárdság nélkül le kell mondania egyéniségéről, hogy úgy tancoljon, amint a többség fütyöl. A közvélemény konzervativizmusa, helyesebben türelmetlensége, s egyenes zsarnokoskodása pedig annál kevésbé jogosult, mennél bizonyosabb a világtörténelem tanúsága szerint az, hogy az emberiség egész haladásáért, a civilizáció, a kultusznak mindama vívmányaiért, melyeknek most háborítatlanul gyümölcsseit élvezzi: oly férfiaknak, oly szilárd jellemeknek tartozik köszönettel, akik annak idején a közvéleménnyel helyezkedtek ellentétbe. Az egyéniség önérvényesülésének joga egyenesen azon alapszik, hogy az emberek nem gépek, melyeket bizonyos minta szerint a számukra rendelt munka végzésére építenek, az embernek nőnie s fejlődnie kell, megfelelően erőinek, melyek őt élő lénnyé teszik. A társadalmi beavatkozás joga pedig azon alapszik, hogy az ember a társadalom védelmében részesüljön, ezért bizonyos viszontszolgálattal tartozik; s a társadalmi együttélés nélkülözhetetlenné teszi, hogy az ember magatartásában másokra is tekintettel legyen s magatartásában a társadalom jogosult igényeihez alkalmazkodjék s jelesül tartózkodjék mások jogos érdekköreinek megsértésétől s vegye ki részét azokban az áldozatokban, amelyeket a társadalomnak, melynek védelmét élvezzi, fenntartása igényel. Aki az egyéni szabadság e határait tiszteletben nem tartja, arra erőszakkal is kényszeríthető. A tételnek gyakorlati alkalmazásában két egyaránt helytelen szélsőségtől kell óvakodni. Az egyik a szélsőségre vitt individualizmus, a másik a túlzásra vitt szocializmus. Az első hibába esnek azok, kik a szabadság korlátlanágát hirdetik, mihelyt a cselekmény közvetlenül csak az illető egyént érinti s nem akarják belátni, hogy a jogosult társadalmi érdek szempontjából teljesen közömbös az, vajon a cselekmény közvetlenül vagy reflex hatásaiban érinti-e az idegen v. társadalmi érdekeket. A különbség a két eset között legfeljebb az lehet, hogy a közvetlen hatás kézzelfoghatóságánál fogva könnyen, a közvetett hatás pedig nehezebben lévén felismerhető, utóbbi esetben nagyobb óvatosságra lesz szükség. A másik hibába viszont azok esnek, kik túlságos s indokolatlan aggodalomból mindenütt társadalmi veszélyt szimatolnak s csak az egyenruhába bujtatott emberi tevékenységben hajlandók megnyugodni. Mint sok más kérdésben, úgy itt is szélsőségek mellőzésével az arany középutat kell választani.

([A PALLAS NAGY LEXIKONA](#))

¹¹ **Ökonómia** jelentése: Gazdálkodás, beosztás, takarékoság.

Bölcs ökonómiával alkalmazta regényeiben a népi nyelv szavait és fordulatait. - Célszerű beosztás, elrendezés.

A ház terveiben az ökonómia és tetszetősség összhangja valósult meg.

([Magyar Értelmező Szótár](#))

¹² **Ökológia** jelentése: (gör. oikos - otthon, ház, lakóhely, logos - tudomány) a környezet és az élőlények közötti kapcsolatokkal foglalkozó tudományág.

([Magyar Értelmező Szótár](#))

1. Alapok

- c./ Minden, ami az államalapító és államalkotó nemzetek szerves egységként élését biztosító állam földjén, földje alatt és földje fölött van, az államalapítók és államalkotók **egyetemes, örök és elidegeníthetetlen tulajdona, amely fölött birtokjogot kizárólag az államalapító és államalkotó nemzetek tagjai gyakorolhatnak.**
- d./ Az államot alkotó államalapítók és államalkotók által **létrehozott értékek, illetve az állam szellemi és természeti értékei csak az állam érdekeit szolgálhatják.**
- e./ Amennyiben veszélyeztetve van az állam, és/vagy az államalapítók és államalkotók szabadsága, akkor az államalapító és államalkotó nemzetek minden tagjának **nemcsak joga, hanem kötelessége a veszélyt okozónak ellentmondani és tevékenységének ellenállni.**

A föderális és konföderális szabadság-értelmezés

Minden népcsoport azt a helyet választotta fizikai életteréül, amely kultúrájának leginkább megfelelt. Így jött létre a természetes, ökológiai - ökonómiai harmónia. Ez alakította a teljessé vált (lelki-szellemi-fizikai) életterét tulajdonló és birtokló népcsoportot közös - kultúrájával közvetített - nemzetté.

Az így működő rendszerben az egyes **nemzetek természetes kapcsolatot alakítottak ki egymással**, mindenekelőtt szomszédaikkal, de bevonták ebbe az egyetemes kapcsolatrendszerbe földrészüket és az egész emberiséget.

Ez a kapcsolat részben - de csak részben - **anyagi** jellegű volt, vagyis arra szolgált, hogy egy nemzet azokat a saját előállítású termékeket, amelyek nagyobb mértékben álltak rendelkezésre, mint az azzal szemben jelentkező saját igény, el tudja cserélni olyanokra, amelyek - természeti környezete vagy kultúrája miatt - saját országában nem állítható elő. Ezzel kialakult egy természetes - de **egy összetett kapcsolatrendszer részeként működő - munkamegosztás.**

A nemzetek közötti kapcsolat másik része **a szellemi és lelki** (anyagtalan) értékek cseréjét jelentette. Ezzel vált lehetővé, hogy **egy nemzet ingéniuma (tehetsége, szellemi értéke, értékalkotó egyénisége)** ne csak önmagát, hanem az egész emberiséget szolgálja.

Az így, **szerves egységként működő emberi társadalom** a természetes harmónia mindhárom elemében (lélek, szellem és anyag) **egyenletesen fejlődött.** Ezt a fejlődést az biztosította, hogy **a mindenkori lehetőségeken túlmutatott az emberek igény szintje.** Az, hogy az igények egy része nem volt kielégíthető az adott kor lehetőségeivel, arra ösztönözte az emberiséget, hogy ismerettárát - és ezen keresztül a lehetőségeket - folyamatosan bővítse.

Ameddig a lélek-, a szellem (vagyis az anyagtalan világ) és az anyagi világ egyenletesen és egymást erősítve (a teljes Tudás egységében) fejlődött, az emberiség természetes módon élt abban **a társadalmi és gazdasági rendszerben, amely mindenki számára meghatározta kötelezettségét és biztosította annak feltételeit**, valamint a kötelezettségek teljesítésére épülve **egyre több igény vált kielégíthetővé.**

Az emberiség fejlődésében a lelki-, szellemi- és anyagi harmónia (az értelem és az érzelem egysége) akkor bomlott meg, amikor **egyes személyek, népcsoportok saját igényeiket föléemelték az adott kor egyenletes fejlődést biztosító lehetőségeinek**, vagyis **kiváltságokat határoztak meg önmaguk számára.** Azért, hogy kiváltságuknak megfelelő igényeiket ki tudják elégíteni, **meg kellett fosztaniuk minden más embert attól, hogy kötelezettségük teljesítésével arányos, az egyenletes fejlődés által biztosított igényeik kielégíthetők legyenek.** Ezt csak erőszakkal lehetett elérni, mivel ez a többséget természetes jogaitól fosztotta meg. Így alakult ki **a kiváltságosok és a kirekesztettek** egymással folyamatosan harcoló embercsoportok kettéválasztása **az emberiség szerves egysége helyett.**

És ekkor tette meg az emberiség az első lépést azon az úton, ami a globalizmusban megtestesülő embertelenségig vezetett. Ez a lépés pedig az volt, amikor az ember az addig életfeltételeinek megteremtésére szolgáló eszközt, a vadászó fegyvert nem a táplálékot adó állatok, hanem a kirekesztettnek minősített *embertársai ellen fordította*.

A kiváltságosok hatalmuk megőrzésére a fegyver mellett a teljes (lelki-, szellemi- és anyagi) kiszolgáltatottságot használják fel, kiterjesztve a terrorizmus eszköztárát.

Ezzel az emberiség letért a vallások feletti, Isteni Iránymutatást jelentő kereszténység („normális emberi létről szóló tanítás” - Hamvas Béla: [Patmosz II.](#)), más szóval: az *Isteni Szabályrendszer* követéséről, ami azt kívánta, hogy minden ismeretanyag a harmonikus fejlődés eszköze legyen, és rátért az anyagvezérelte természetjogi útra, ami diszharmóniát eredményezett azzal, hogy mindent az anyagi lehetőségeknek rendelt alá. Miután alapvetően értékrendváltásról volt szó, mindenekelőtt érintette ez a változás a mindennek alapjául szolgáló alkotmányokat és alaptörvényeket, amelyek egy ország más országokhoz való viszonyát és belső életének alapelveit fogalmazta meg.

A diktatúra érvényesítésének módszerei különbözőek voltak a történelem során, de mindegyik az igények és lehetőségek egyenlőtlenségének manipulációján alapult.

Legújabb kori történelmünkben a szocializmus meggátolta, hogy az igényeknek megfelelően fejlődjenek a lehetőségek, miután a kielégítetlen természetes igényekkel a lehetőségek fejlődését is gátolta. A jelenleg pusztító kapitalizmus (aminek már semmi köze a nevét adó, az életet, a létet, a szabadságjogokat biztosító „fej” dominanciájához) az igények fejlődését irreálisan megnöveli a kiváltságosak lehetőségeinek ígéretével, ezzel ugyanazt a célt szolgálja, mint a szocializmus: *állandósul (sőt növekszik) a kielégítetlen igények mennyisége*.

Azt, hogy a két - látszólag egymással antagonisztikus ellentétben álló¹³ - eszmerendszer azonos töről fakad, az bizonyítja, hogy a lehetőségek növelésének mértéke és elosztása mindkét rendszerben a kiváltságosok kezében van, és az összhang nélkülség (diszharmónia) folyamatosságát mindkét rendszer a kiszolgáltatottak kielégítetlen igényeinek állandósulásával éri el.

Az Európai Unió - és különösen a megbukott [EU-Alkotmány](#) és az ennek alapján készített [Lisszaboni Szerződés](#) - az összhang-hiány véglegesülését célozza azzal, hogy világszerte (globálisan) manipulálhatóvá teszi a kielégítetlen igényekkel - a lehetőségek összevonásán (integrálásán) keresztül - az embereket.

Ezzel a természetjogon alapuló - voltaképpen föderatív-materialista - szemlélettel áll szemben az Isteni Szabályrendszert követő természetes kapcsolatokra épülő konföderatív rendszer.

¹³ Bibó István: [A kapitalista liberalizmus és a szocializmus-kommunizmus állítólagos kiegyenlíthetetlen ellentéte](#)

Míg az **Isteni Szabályrendszer** az öröktől fogva létező, a teljes harmóniát biztosító, **szakrális értékrend alkotmányként** követését határozza meg (EKonf Alapelvek)¹⁴. Az egy történelmi időszakokra vonatkozó, a mindenkori ismeretanyagnak megfelelő **irányelvek** (általános irányelveket az „Európai Konföderációról szóló Szerződéstervezet” tartalmazza, a tagállamokét az Alaptörvények – ld. 1.4 A föderáció és a konföderáció eszmei, jogi és gazdasági paradigmái), addig a **természetjogi alapnormarendszer** a materialista szemléletből adódóan az anyag által vezérelt **összhang nélkülség (diszharmónia) előidézője és kiszolgálója**.

[A két rendszer számos elemében hasonlóságot mutat, „csak” a lényegben és a gyakorlati következményekben tér el. A különbség annyi a kettő között, mint az arisztotelészi, formál-logikára alapuló szillogizmus - amely rendszerszinten bármilyen számú premissza esetén is legalább két konklúziót igazol - az Aquinói Szent Tamás „transzcendentális premisszájával” (ezt nevezik másutt „intuíciónak”) kiegészített szillogizmustól, amely **egyértelmű konklúziót** határoz meg.]

A fentiekből eredően:

A föderális szövetségi állam a szabadságot (a gyakorlat bizonyossága szerint) **a kirekesztettek** - látszat-szabadságába burkolt - **teljes elnyomásával a kirekesztőknek biztosított korlátlan szabadságként** (szabadossággként) értelmezi.

Ezzel szemben a **konföderatív szabadság-értelmezés azt jelenti, hogy minden ember** küldetése (hivatása) szerinti feladatát úgy végzi, hogy **szabad akaratával a Világmindenség fejlődését szolgálja**, vagyis **szabadsága az örökérvényű értékrend betartásán keresztül érvényesül**. (Ennek egyszerű megfogalmazása így szól: „Amit magadnak nem akarsz, azt ne tedd másnak sem!” és „Mindent megtehetsz, ami más személy vagy társadalmi csoport jogos érdekeit nem sérti.”)

Ezek az alapelvek az államok közötti **természetes, kölcsönös előnyökön alapuló érdekeket érvényesítő kapcsolatot biztosítják**, de csak az alapelvek érvényesülését tiszteletben tartó **célzott együttműködés (konföderáció) formájában**.

¹⁴ Az „[Európai Konföderációról szóló szerződéstervezet](#)” szakaszait a végjegyzet tartalmazza. Jelölése: EKonf

1.3 A társadalmi mátrix érvényesülése a föderációban és a konföderációban

a./ Alapértelmezések

Ahhoz, hogy megértsük az irányítási és vezetési feladatok összefüggésrendszerét (a társadalmi mátrixot, vagy mátrix-elméletet), ismerni kell azokat a fogalmakat, amelyek ezt a rendszert alkotják, kiemelten a **közgazdaság és az önellátás** fogalomkörét, szorosan vett kapcsolataikkal együtt.

Mindkét fogalom értelmezésénél a magyar nyelvből indulok ki.

Gazdaság - közgazdaság

A gazdaság fogalma alapértelmezésben egy család **értékteremtő, értékőrző és értékhasználó** feladatainak egységét jelenti.

Tehát **a gazdaság az értékhez kötődik.**

Az érték, amit a család teremt, őriz és használ az emberből ered, az ő lelki, szellemi és testi tevékenysége hozza létre. Ennél fogva az érték – és az ezt teremtő, őrző és használó gazdaság – nem korlátozódik kizárólagosan annak egyetlen megnyilvánulási formájára sem, sem a lelki értékre, sem a szellemi értékre, sem az anyagi értékre. **Ezek szerves (vagyis egymást erősítve önmagukat erősítő) egysége jelenti az értéket.**

Azoknak az értékeknek az összessége, amelyet egy gazdaság létrehozott, **a gazdaság vagyonát alkotja.**

Ebből az alapértelmezésből épül fel az emberi **közösségek** különböző szintjeinek gazdasága, a település, a járás, a megye, az ország, a földrész és a Föld egészének gazdasága.

A családi gazdaságok feladatait különböző szinteken összehangoló egységek jelentik a köz(össég) gazdaságát.

Az önellátás

Minden gazdaság arra törekszik, hogy **az önmaga által létrehozott értékek biztosítsák életfeltételeit.**

Az ember életfeltételei lelkiek, szellemiek és anyagiak, vagyis ugyanazt a hármas egységet mutatják, mint a gazdaságban létrehozott, őrzött és felhasznált értékek.

A gazdaság működtetésének lehetőségeit (vagyis a gazdálkodást – ökonómiát) meghatározza az az élettér (környezet – ökológiai), amelyben tevékenységét kifejti.

A családi gazdaságok határozzák meg azokat **az igényeket**, amelyek az életfeltételekből erednek, és azokat **a lehetőségeket**, amelyeket ezek teljesítéséhez szükségesek, függetlenül attól, hogy életterük lehetővé teszi-e igényeik kielégítését saját lehetőségeivel.

A különböző szintű és életter-jellemzőkkel rendelkező gazdaságok különböző mértékben tudják az életfeltételek által meghatározott igényeiket önmaguk kielégíteni, ezért alakul ki természetes módon a különböző gazdaságok közötti **értékcseré-rendszer**.

A gazdaságok közötti értékcseré legegyszerűbb módja a közvetlen csere az értékazonosság elve alapján. Amikor nem lehetséges a közvetlen csere, az értékek cseréje közvetett módon, **egy értékközvetítő eszköz, a pénz közbeiktatásával történik**.

Az alapértelmezések összefoglalása a gondolkodási mód minta (paradigma) váltás megalapozása érdekében:

1. ***A gazdaság* a lelki, szellemi és anyag értékek teremtésének, őrzésének és használatának szerves egysége, tehát nem az anyagi értékekre vonatkozik kizárólagosan.**

Mivel *a vagyon* a teremtett, őrzött és használt értékek összessége, a fogalma nem korlátozódik az anyagi értékekre.

2. ***Az önellátás* az értékek értékazonos cseréjének összehangolt rendszere.**

3. ***A pénz* értékközvetítő eszköz, tehát csereértékét az általa közvetített érték (fedezet) határozza meg.**

1. Alapok

b./ A gazdaság szerkezete

A gazdaság működtetését (a gazdálkodást) két részének szerves egysége határozza meg:

- **az élettér**, amely a gazdálkodás színtere, a gazdálkodás alapfeltételeinek meghatározója – alapvetően a földrajzi terület,
- **az ember**, aki lelki, szellemi és anyagi értéket teremt, őriz és használ.

Jellegéből adódóan a gazdálkodás **állandó (statikus) része az élettér, változó (dinamikus) része pedig az ember.**

Az egy gazdaságban élő emberek döntenek el – egyéni jellemzőik által csoportokat (társadalmi csoportokat) alakítva ki -, hogy életterületüket hogyan használják értékteremtésre, értékőrzésre és értékhasználatra.

A két rész egymást erősítve önmagát erősítő (szerves) egysége egy kétdimenziós táblában (mátrixban) foglalható össze:

Ember Élettér	Iránymutatás, irányelvek			
	Társadalmi csoportok			
Földrajzi terület				
		Gazdaság		

Az iránymutatás a társadalmi csoportokon (vagy – diktatúrában - egy társadalmi csoporton) keresztül határozza meg egy földrajzi terület gazdaságát.

c./ A gazdaság szabályrendszere

Az iránymutatás határozza meg a társadalom együttélési szabályait (a jogrendszert), vagyis azt, hogy az ember **hogyan alakítja ki gazdálkodását, a családtól az államig.**

Ebből eredően a jogrendszer szintjei a következők: a szabályozás vezérelve **az iránymutatás**, amely egy korszak fejlettségnek megfelelő **irányelv-rendszert** jelöl ki, és az azt megvalósító **mindennapi élet együttélését** meghatározó szabályozásban válik **az irányítás-vezetés gyakorlati eszközévé.**

A magyar nyelv kifejezi ezeket a szinteket: **Alkotmánynak** nevezi az iránymutatást (az alkotó alkotásának használatára vonatkozó alapszabályokat), **Alaptörvénynek** az irányelveket és **törvénynek** a mindennapi élet együttműködési szabályait.

A gazdálkodást meghatározó **iránymutatás dönti el**, hogy **önellátó szabadságot** ad-e az államnak, és **a kötelességek, valamint a jogok egységében megmutatkozó szabadságot** ad-e az embernek, vagy elvonja az államtól és az embertől egyaránt a szabadság jogát.

Amennyiben az iránymutatás a Föld egészét és annak részeit (földrészeket, országokat) **a teremtés, megőrzés, használat hármasságában** működteti, akkor érvényesül a gazdaság minden élő és élettelen alkotóelemének szabadsága.

Amennyiben **az iránymutatás megbontja az eredendő hármasságot**, akkor a gazdaság minden szintje elveszíti önállóságát, ezzel megszűnik az alkotórészek szabadsága, ami a szeretettel megvalósuló természetes életmódot jelent.

A megbontott hármasság azt jelenti, hogy **az iránymutatással egy társadalmi csoport saját érdekeinek rendeli alá a gazdaságot**, és ezzel elveszi **a többi társadalmi csoport természetes gazdálkodáshoz való jogát.**

Ez a természetellenesség kihat az emberiség életterének minőségére is, hiszen – mint a jelenlegi válság is mutatja – **az értékek őrzése alárendelődik az életfeltételt biztosító termelésnek (ami a teremtés helyébe lép) és a használatnak.**

A szabadságától megfosztott államok kiszolgáltatottak, ezért össze lehet vonni azokat egy szövetségi államba (föderációba), ahol **a gazdaság irányításának alulról épülő természetes szintjei helyébe lép a felülről leosztó, diktatórikus irányítási-vezetési rendszer.**

A szabadságukat megőrző államok az önellátás által meghatározott igény-lehetőség összhang megteremtésre államszövetséget (konföderációt) hoznak létre.

d./ A természetes mátrix-elmélet

Az ember, mint igény-meghatározó és az élettér, mint lehetőség-meghatározó rész szerves egységét jelenti, ennek megfelelően az irányítási-vezetési és képviseleti rendszer alulról építkező jellegű

A természetes mátrix-elmélet alapját Kmety Károly 1926-ban megjelent közjogi tankönyve határozza meg: „**A Szent Korona testének két része van: a terület és az ember.**”¹⁵ (Általános értelemben: egy államnak két része van: a lehetőségeket biztosító élettér, és az igényeket meghatározó ember.)

Ezért mondható, hogy a természetes mátrix-elméletet a konföderáció valósítja meg, amelyben **az állandó** (statikus) elem **a terület**, amely településekből felépülő elidegeníthetetlen egység, **a változó** elem pedig a társadalmi csoportokból alkotott szerves egységben élő **ember**.

A konföderatív gondolkodási mód kiválasztási, irányítási, vezetési és vagyonnövelési rendszerének felépítése

Elöljárók, képviselők, minisztériumi és egyéb közszolgáló tisztviselők kiválasztásának, ellenőrzésének, valamint a nemzeti vagyon teremtésének, őrzésének és felhasználásának iránya	Nemzetgyűlés										Legfőbb államhatalmi szerv	
	Iránymutatás (Alkotmány)										Alkotmányos jogszabályok	
	Irányelvek (Alaptörvény)											
	Irányítás, ellenőrzés					Vezetés, végrehajtás						
	Államelnök (Nemzetgyűlés elnöke)					Miniszterelnök					Törvény-jóváhagyó eljárások	
	Nemzeti Tanács					Kormány						
	Igazságszolgáltatás					Országgyűlés						
	Bíróság		Ügyészség			Alsóház		Felsőház			Törvény-előkészítés	
	Pénzügyi felügyelet											
	Számvevőszék											
	Nemzeti Bank											
	Települések és társadalmi csoportok önkormányzatai											
	Nemzetiség		Vallás		Korcsoportok, nemek		Hivatások, szakmák					Törvény előterjesztés
							Anyagtalan					
							Anyagi					
	Államalapító	Államalkotó 1.	Államalkotó 2.		Államalkotó n.	Államalkotó és államalkotó nemzet vallása 1.	Államalkotó és államalkotó nemzet vallása 2.	Államalkotó és államalkotó nemzet vallása 3.		Államalkotó és államalkotó nemzet vallása n.		
						Fiatalkorúak	Aktív korúak	Idős korúak	Nők	Férfiak		
									Szabályozás (jog)	Egészségügy		
									Nevelés, oktatás	Tudomány, kultúra		
									Védelem	Mezőgazdaság		
									Ipar	Szolgáltatás		
								Időkezelés	Időkezelés			
								Kereskedelem	Kereskedelem			
								Szállítás és közlekedés	Szállítás és közlekedés			
Államalapító és államalkotó nemzetek tagjai										Államhatalmi, ellenőrzési, képviselet-megbízási és visszahívási, valamint törvénykezes-indítási jog gyakorlója		

Lényege, hogy **az irányítás-vezetés a mátrix oszlopainak és sorainak találkozási pontjain keresztül működik.**

Minden **döntés visszacsatol** az illetékes vezetőhöz (a választók érintett csoportjához).

¹⁵ Kmety Károly: [Magyar közjog](#) (Erdélyi Múzeum 1900. 17. évf. 10. sz.)

Amennyiben **egy adott helyzetben nem azonos az állandó és változó érdek szerinti döntés, akkor kell a közös vezetőnek (népakaratnak) beavatkozni.**

Ennek egyenes következménye, hogy **az elöljáró és képviselő megválasztásától haláláig** terjedő időszakban mindaddig betölti ezt a tisztséget, amíg

- egészségi állapota miatt **le nem kell mondania,**

- önként **le nem mond,** vagy

- a képviseltek érdekeivel ellentétes döntése miatt **vissza nem hívják.**

A visszahívás következményei a történelem során egyaránt súlyosak, de különbözőek voltak, tekintettel arra, hogy a képviselői tisztség elvesztésének oka **a választók (kivetítve: a Haza) elárulása.** A magyar hagyományokban ez így érvényesült: ha a bíró, vagy a kapitány elveszíti a bizalmat, leteszik: karddal, száműzetéssel, vagy szolgává alázással. (Kézai Simon után)

Példaként nézzük meg a konföderatív gondolkodási mód szerinti társadalmi rendszer kiválasztási, irányítási, vezetési és vagyonnövelési felépítését, Magyarország természetes társadalmi mátrixán alapulva:

Igény és lehetőség összehangja

e./ A természetellenes mátrix-elmélet

A pénzuralom által diktált élettér-kihasználás elvén épül fel, ennek megfelelően az irányítási-vezetési és képviselési rendszer felülről leosztó jellegű.

Az ezeregyszáz év alatt hadsereggel kiépített gyarmatbirodalom gazdasági politikáját ideologizálta meg **Paul Samuelsen 1970-ben a megbomlott hármas egységet magyarázó mátrix-elmélettel**, amelyben a gazdaság iránymutatását a dinamikus (változó) elem fölé helyezett, értékközvetítőtől értékteremtővé torzított pénz uralma gyakorolja.

Nem a szerves egységben élő emberiséget tette meg iránymutatása közvetítőjének, hanem egy társadalmi csoportot, azt, amelyik alkalmas arra, hogy **helytartója legyen a természetellenes gondolkodási módnak**.

Ezzel meghamisította a mátrix valódi felépítését:

Az embertől elvette azt a jogot, hogy önmaga gazdája legyen. Természetes életterével együtt kiszolgáltatottá tette, és eladható áruként **megfosztotta lelki, szellemi és anyagi értékek teremtésének, őrzésének és használatának jogától**. Az „Ember” helyébe a befektetők nyereséget termelő kínálat-monopóliuma lépett, az „Élettér” helyébe az a karantén, amelyben a kereslet manipulációjának elfogadására idomított rabszolgák termelnek és fogyasztanak.

Kínálat \ Kereslet		Befektetők (pénzuralom)			
		Bankok		Multinacionális cégek	
Föld-részek	Amerika				
	Európa		Kínálat által manipulált kereslet		
	Ázsia				
	Ausztrália				

A **változó elemeket** nem az emberiség alkotja, amely önmaga igényeinek kielégítésére lehetőségeket határoz meg az állandó élettér adottságai szerint, hanem egy, önmagát kiválasztottnak nevező embercsoport tagjai, akik **önmaguk érdekeinek megfelelő termék- és szolgáltatás kínálatot erőszakolnak a kirekesztettek**re.

Az **állandó elemek** nem az igényeket kielégíteni képes lehetőségek alapját jelentik, hanem a kirekesztett emberek és kordába terelt életterük önmaguk elleni terroreszközeit.

A kínálat-monopólium kialakulása kínálat-diktatúrát hozott létre, amely azt jelenti, hogy **a samuelsen mátrix-rendszer a kínálat által manipulált kereslet elvét képviseli**.

1. Alapok

Az a gazdasági irányítási rendszer, amely a világválságot előidézte, **szövetségi államként (föderációként) automatikusan vész helyzetbe sodorta a szabadságuktól megfosztott államokat, és az azokban élő embereket.**

A természetellenes mátrix-elméletet követő Európai Unió

Liberális-kapitalista föderáció (EU)			
Hatalomgyakorlás eszközeinek lebontása, önkormányzatiság eszközeinek korlátozása, a hatalomgyakorlás iránya szerint csökkenő mértékben ↓	Lisszaboni Szerződés		Iránymutatás (Alkotmány)
	Liberális diktátum (Magyarországon: Alaptörvény)		Irányelvek (Alaptörvény)
	Irányítás ellenőrzés	Végrehajtás	
	Liberális-kapitalista föderáció (EU)	A föderáció (szövetségi állam) tagországa	
	EU szervezetei	Tagállamok államhatalmi szervezetei	
	Európai Tanács	Kormány	EU: utasítások, Tagállam: Végrehajtási utasítás
	EU Parlament	Országgyűlés	
		Települések és társadalmi csoportok önkormányzatai	Nem részei a döntési folyamatnak
		Föderáció polgára (Európai polgár)	Választással manipulált, jogai érvényesítésében korlátozott

A föderáció elveszi a tagállamok legfontosabb függetlenségi jogait, ténylegesen szövetségi államként működik.

Választási rendszere a választók megtévesztésével létrejött, a diktatúra helytartóságaként működő képviseleti- törvényhozói rendszert alakít ki. A pártrendszer lényege a megosztottság fenntartása.

A választáson induló pártok a liberális-kapitalista gondolkodási módot fogalmazzák meg, súlyponteltolódással, támogatóik kívánsága szerinti ígéretlistát összeállítva, amelyet – természetesen – hatalomgyakorlási helyzetbe kerülve nem teljesítenek.

Az irányítási feladatokat a föderáció vezető testülete végzi (az EU esetében az Európai Bizottság), amely döntései kötelező érvényűek a tagállamokra.

A végrehajtás a tagállamok törvényhozó és hatalomgyakorló szervei kezében van, amelyek a föderáció vezetésének irányítása szerint **lebontják** a települések, állampolgárok és szervezetek részére a feladatokat.

A vagyonnövelés a „befektetők” (a bankok és a multinacionális cégek) érdekeinek kiszolgálása érdekében történik. Ennek megfelelően **az államok kiszolgálják az idegen érdeket képviselő gazdaságot.**

Összefoglalva: *a föderáció központosított hatalomgyakorlás*, amely a hatalomgyakorlás eszközeinek összevonásával (integrálásával) a felülről leosztott feladatokon keresztül működik.

2. A föderáció és a konföderáció paradigmájának részei

Tartalomjegyzék

2.1 A föderáció és a konföderáció paradigmájának eszmei része	33. oldal
a./ Eredet	34. oldal
b./ A Szabadság	37. oldal
c./ Irányítás és vezetés	38. oldal
d./ Megismerhetőség	40. oldal
2.2 A föderáció és a konföderáció paradigmájának jogi része	44. oldal
a./ A jogrendszer alkotmányos minősége	45. oldal
A konföderatív ősi civilizáció alkotmány-értelmezése	47. oldal
A föderatív alkotmány-értelmezés	48. oldal
b./ A szabadság minősége a jogrendszerben	50. oldal
A szabadság a konföderációban	
A szabadság a föderációban	51. oldal
A Lisszaboni Szerződés hatása a tagországokra	53. oldal
c./ A társadalmi mátrix érvényesülése a jogrendszerben	55. oldal
A hatalom megosztása a konföderációban	56. oldal
A hatalom megosztása a föderációban	57. oldal
A hatalom megosztása az EU-ban	61. oldal
d./ A jogrendszer felépítése, jogalkotás	62. oldal
A jogrendszer felépítése, jogalkotás a konföderatív paradigma szerint	64. oldal
A konföderatív állam jogszabály-alkotási folyamatának áttekintő táblája	66. oldal
A Konföderatív Európa jogszabály-alkotási folyamatának áttekintő táblája	67. oldal
Törvényalkotás folyamata a föderatív államban	68. oldal
Döntéshozatali folyamat a föderatív szövetségi államban (EU-ban)	69. oldal
2.3 A föderáció és a konföderáció paradigmájának gazdasági része ..	73. oldal
Általános összehasonlítás	74. oldal
A tagországok szabadság-elvesztésének 12 EU-stációja	
Magyarország elvesztésére tett előkészítő intézkedések	84. oldal
a./ A gazdaságra vonatkozó szabadságjogok érvényesülése	87. oldal
Ellentétpárok a föderatív és a konföderatív gondolkodási módban:	
aa./ A tőke szabad áramlása - a nemzeti vagyon önérték-növelése	88. oldal
Föderáció: A tőke szabad áramlása	
Konföderáció: A nemzeti vagyon önérték-növelése	91. oldal

2. A föderáció és a konföderáció paradigmájának részei

ab./Az áru és a szolgáltatások szabad áramlása – az önellátás alapja a nemzeti termék	92. oldal
Föderáció: Az áru és a szolgáltatások szabad áramlása A konföderatív önellátás alapja a nemzeti termék	95. oldal
ac./Szabad letelepedés - Nemzeti vagyon növelésének kötelezettsége	96. oldal
Föderáció: Szabad letelepedés Konföderáció: Nemzeti vagyon növelésének kötelezettsége	98. oldal
b./ A szubszidiaritás érvényesülése a gazdaságpolitikában ...	100. oldal
Föderáció: A kizárólagos hatáskörrel megcsónkított önrendelkezés Konföderáció: Alulról épülő közszabadság	
c./ A kötelezettségek és jogok összhangjának érvényesülése a gazdaságpolitikában	101. oldal
Föderáció: Nemzeti érdekvédelem tiltása Konföderáció: A kötelezettségek teljesítési feltételeinek korlátatlansága	
d./ A nemzeti- és nemzetek fölötti paradigma hatása	103. oldal
az ember életére a gazdaságpolitikán keresztül Föderáció: Kozmopolitizmus (világpolgárság) Konföderáció: Nemzeti önazonosság dominanciája	

A gondolkodási mód minta (paradigma) egy **iránymutatásra épülő szabályozási és gazdasági rendszer**.

Az iránymutatás (amit a magyar hagyomány „szegletkőnek” nevez) meghatározza a társadalom **együttélésének szabályait**, és azokat a lelki-, szellemi- és anyagi (együtt: gazdasági) **feltételeket**, amelyek biztosítják **az igények** kielégítésének lehetőségeit.

2.1 A föderáció és a konföderáció paradigmájának eszmei része

Az iránymutatás **eredete** dönti el, hogy a paradigma az ember és a természet szerves egységében szabályozza-e a társadalmi együttélést és biztosítja-e az igények kielégítésének feltételeit.

Az iránymutatás folytonosságának megszakadása és **a folytonosság visszaállítása** értelemszerűen **arra az iránymutatásra vonatkozik, amely folytonossága megszakadt**.

Az iránymutatás **szabadság-értelmezése** azt határozza meg, hogy a paradigma a kötelezettségek és jogok egységében biztosítja-e az emberi jogokat.

Az iránymutatás határozza meg **az irányítás és vezetés** kapcsolatát, ezen keresztül azt, hogy önkényuralom (diktatúra), vagy közszabadság (demokrácia) érvényesül-e a társadalomban.

Az iránymutatás **az igények és lehetőségek megismerhetőségének** értelmezésével biztosítja vagy meggátolja az igények és lehetőségek fejlődésének folyamatosságát.

a./ Eredet

Az iránymutatás **eredete** dönti el, hogy a paradigma az ember és a természet szerves egységében szabályozza-e a társadalmi együttélést és biztosítja-e az igények kielégítésének feltételeit.

Az iránymutatás folytonosságának megszakadása és **a folytonosság visszaállítása** értelemszerűen **arra az iránymutatásra vonatkozik, amely folytonossága megszakadt.**

Az iránymutatás eredete meghatározza, hogy a paradigma a nemzetek érdekei érvényesítésének összehangolását, vagy a nemzetek fölötti érdekérvényesítést szolgálja-e, vagyis föderatív vagy konföderatív gondolkodási mód mintát képvisel.

Mintegy hatezer évre kell visszatekintenünk, hogy pontosan láthassuk, hogyan alakult ki **az embercsoportok szövetségének két változata: a birodalomépítő föderalizmus és a szerves egységet alkotó konföderalizmus.**

A mezopotámiai Úr városában vésték kőbe azt az iránymutatást, amely az anyag uralását és formálását úgy határozta meg, hogy az **az ember és a természet kölcsönhatásában valósuljon meg.** Ezt Kramer professzor találta meg 1954-ben és 1956-ban angol nyelvre fordítva „Paralel Biblia” címen publikálta.

E szerint a teljes tudást a Lélek Fénye adta, ami a szabadságot jelenti. Ez pedig az élő és élettelen anyag uralása és alakítása a hagyományok iránti hűséggel, a szereteten keresztül.

Ez az iránymutatás-eredet az ősi civilizáció, amely Eurázián kívül Amerika őslakóinak is meghatározta a gondolkodási mód mintáját.

Mint látjuk, ehhez az iránymutatáshoz kötődnek **a tudás (megismerés), a szabadság, a hűség és a szeretet fogalmak.** (Ezek az értelmezések eltérnek az individualista fogalom-értelmezéstől.)

Ez az iránymutatás a konföderáció eredete. Ha titkosították is XXIII. János pápa „Penitentiam agere” kezdetű enciklikájának arra vonatkozó részét, hogy ez a Jézusi Tanítás – vagyis a kereszténység - alapja, a két korábban említett határozat (Dei verbum, Nostra Aetate) ennek szellemét tükrözi.

Ez az iránymutatás meghatározta azoknak a népeknek az értékrendjét, amelyek korunkban Európa (és Ázsia) államainak államalapító és államalkotó nemzeteit alkotják.

Ezért ez él az európai (és az ázsiai) emberekben eredetként, amit mutat az ennek ellentéte elleni tiltakozás a kifejezésre juttatott népakarat-megnyilvánulásokban, különösen a világválság következményeinek érzékelésekor.

A magyarság e szerint az iránymutatás-eredet szerint élt 973-ig.

Ugyancsak a Kr. e. III. évezredben egy embercsoport több lehetőséget akart magának, mint amire az adott kor feltételeket biztosított, ezért **erőszakkal önmagát kiváltságos helyzetbe hozta, elnyomva az emberiség túlnyomó többségét**, föderatív birodalmat alakított ki a nemzetek életterének bekebelezésével, a kirekesztők és a kirekesztettek békíthetetlen együttélésével.

Ez az iránymutatás-eredet a nyugati (vagy európai) civilizáció, amely a „művelt nyugati” országokban adja a gondolkodási mód mintát.

Az Európai Unió tagállamai államalapító és államalkotó nemzetei egyaránt **a keresztény értékrendet tartják az iránymutatás eredete meghatározójának.**

Ennek ellenére sem a megbukott Európai Alkotmánytervezet, sem a hatályos Lisszaboni Szerződés nem hivatkozik eszmei eredetként a kereszténységre.

A hivatkozás azért maradt el, mert **ellentétes lenne a kozmopolita szemlélettel**, ahogyan a KGST vagy a Varsói Szerződés esetében az internacionalizmussal.

Nem kerülhető meg annak a körülménynek a figyelembe vétele, hogy **a kereszténység nem ért el tisztulási folyamatának végére**, elsősorban azért, mert **a II. Vatikáni zsinatnak a két, tisztulás felé mutató határozata** (a Dei Verbum és a Nostra Aetate) **gyakorlati alkalmazásával több, mint ötven éve késik.**

Ugyanakkor **II. János Pál pápa tíz bocsánatkérése a tisztulást mutatja.** Különösen a 2000. március 12-i **„[Homília és könyörgések 2000. nagyböjtjének első vasárnapján](#)”** c. (a kánonjog szerint nem kötelező érvényű) **bocsánatkérés tartalmaz a föderalizmus - konföderalizmus kérdésben is lényeges megállapítást.** (Erről a jogi paradigmárszról írok bővebben.)

A tisztulási folyamat folytatásához és befejezéséhez a II. Vatikáni zsinathoz fűződő nyilvános és titkos enciklikák, határozatok olyan szintű és szándékú elemzése szükséges, mint a 2000. évi bocsánatkérést megalapozó „[Emlékezet és kiengesztelődés](#)” (Az egyház és a múlt bűnei) c., a Nemzetközi Teológiai Bizottság által készített tanulmány.

Ahhoz, hogy paradigma-váltó hatása legyen az EU-tagállamok vezető politikusok által hivatkozott keresztény értékrendnek, mint Európa iránymutató eredetének, akkor látjuk, hogy **a tisztulás elodázhatatlan.**

Mint az elmúlt ezeregyszáz év bizonyította, **a keresztény egyház** Istenre hivatkozva elősegítette a megosztottságot, a nemzeti érdekérvényesítést gátolta, vagyis **a föderatív gondolkodási módot támogatta.** Ugyanakkor **Jézus tanítása egyértelműen konföderatív gondolkodási mód mintát ad a kötelezettségek és jogok összhangjában megvalósuló egy és ugyanazon szabadsággal, a nemzetek lelki-, szellemi- és anyagi értékeinek önmaguk emelésére történő felhasználásának tanításával, mert a kereszténység „a normális emberi létről szóló tanítás”** (Hamvas Béla).

A keresztény egyház vezetői részesévé váltak a kirekesztők csoportjának (ennek huszonegyedik századi bizonyítéka a Magyar Püspöki Konferencia 2003. március 14-i nyilatkozata¹⁶), meghamisítva a Jézusi Tanítást.

Amikor a keresztény egyház tisztulása befejeződött, akkor hivatkozhat Európa keresztény eredetére.

Napjainkban a föderatív iránymutatás-eredet szerinti gondolkodási módnak a bukását éljük meg, mert **a kirekesztettek életfeltételeik romlásából ráébredtek arra, hogy a kiszolgáltatottság a halálhoz vezet.**

Amikor az iránymutatás eredetének folytonosságáról beszélünk, akkor látni kell, hogy **a föderatív szemlélet szerinti eredet Európában ezeregyszáz év alatt soha sem szűnt meg**, ezért ezt nem kell visszaállítani. Ezt mutatja a 2011-es magyar Alaptörvény, amely az értékrend folyamatosságát állapítja meg (bővebben ld. a jogi paradigmáról).

¹⁶ „Azt ajánljuk tehát a katolikus hívőknek, de minden magyar állampolgárnak is, hogy saját lelkiismereti döntése és felelőssége szerint a népszavazáson támogassa Magyarország európai uniós csatlakozását.”

(A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia nyilatkozata az Európai Unióhoz való csatlakozásról)

b./ A Szabadság

Az iránymutatás **szabadság-értelmezése** azt határozza meg, hogy a paradigma a kötelezettségek és jogok egységében biztosítja-e az emberi jogokat.

A „szabad” szó a magyar nyelvben az jelenti, hogy valamit meg lehet tenni, de nem feltétel nélkül, hanem csak akkor, ha az **a társadalmi együttélés normái szerint a többi ember jogos érdekeivel nincs ellentétben.**

(Amikor bekopogunk egy ajtón, akkor megvárjuk, míg a benn lévő beenged bennünket a „szabad” szót kimondva.)

A „szabadság” ebből eredően azoknak **a tetteknek a lehetősége, amelyek azonos feltételek mellett minden embert megilletnek.**

Abban a helyzetben, amikor egy államok közötti szövetségben az azonos feltételek szerint élő **egyik államnak (vagy egy embercsoportnak) lehetősége van valamit tenni, a másiknak nem, akkor nem beszélhetünk az államok szabadságáról.**

Abban a helyzetben, amikor azonos feltételek esetén az egyik embernek „szabad” valamit tennie, de a másik embernek nem, akkor nem beszélhetünk az emberek szabadságáról.

A **konföderatív gondolkodási mód** alapja az állam és az ember szabadsága, vagyis annak lehetősége, hogy azonos feltételek mellett (a kötelezettségek és jogok összhangjában) **ugyanazt tehesse egyik állam, mint a másik, és egyik ember, mint a másik.**

A **föderatív gondolkodási mód** alapja a kirekesztők hatalma a kirekesztettek felett.

Ennek megfelelően **azonos feltételek mellett egyes lehetőségekkel az egyik ember élhet, a másik nem.**

c./ Irányítás és vezetés

Az iránymutatás határozza meg az **irányítás és vezetés** kapcsolatát, ezen keresztül azt, hogy önkényuralom (diktatúra), vagy közszabadság (demokrácia) érvényesül-e a társadalomban.

A Világmindenség mozgatórugója az egymást kiegészítő – látszólag egymással ellentétes – két erő működése. Ez a kínai filozófiában **a jin és jang** (a hegy napos és árnyékos oldala), amely a folyamatos fejlődés, változás forrása.

A társadalmi mátrix is ezt a kettős egységet tartalmazza (dinamikus és statikus elemek szerves egysége).

A konföderatív gondolkodási mód természetes társadalmi mátrix rendszeréből ered, hogy **a társadalom működése az irányítás és a vezetés kettős egységében valósuljon meg.**

A föderatív gondolkodási mód természetellenes társadalmi mátrix szerint, önkényuralomként (diktatúraként) működik, ennek megfelelően **a kirekesztő társadalmi csoport csak formálisan különíti el az irányítást és a vezetést** (államelnök és miniszterelnök), de ők egységesen a nemzetek feletti érdekérvényesülés szolgálatában állnak.

A magyar történelem mindkét irányítási-vezetési módszerre tartalmaz példát, hiszen Géza uralkodásáig az ősi- attól kezdve a nyugati civilizáció szerint élünk.

Az irányítás-vezetés jellegéből eredő hatalomgyakorlási forma (államforma) a magyar hagyományokban: **a kettős fejedelemség és a királyság.**

A kettős fejedelemség a magyar társadalmi szervezettség kezdetétől 973-ig volt a magyarság államformája, **a királyság** 973-tól 1944. március 19-ig. Az átölelt korszakok szerint **a kettős fejedelemség az ősi civilizáció alapján áll, a királyság a nyugati civilizációén.**

(A „király” kifejezés Nagy Károly nevéből ered, aki az avarok megosztásával volt képes lemeszárolni és kirabolni a Kárpát-medence őslakóit.)

A két államforma egymástól alapjaiban **eltérő iránymutatás-eredetet követ.**

A kettős fejedelemség eredete szerinti alap az Isteni Iránymutatás által **a kötelezettségek és jogok összhangjában megmutatkozó szabadság, a királyságé egy embercsoport (nemesek, rendek) érdekeit kifejező hatalomgyakorlás** (kirekesztők-kirekesztettek) törvényesítése. Ezért **a kettős fejedelemség a közszabadságot testesíti meg, a királyság a diktatúrát.**

A kettős fejedelemség a szabad magyarok államformája, *a királyság* a szenvedhetetlen igával (Rákóczi) sújtottak **túlélésének** kényszereszköze.

A kettős fejedelemség az irányítás és a vezetés – személyekben is kifejeződő – **kettős egysége**, *a királyság az egyszemélyes* irányítás és vezetés, akkor is, ha nem király a megnevezése az első számú vezetőnek.

A kettős fejedelemség az **ellenőrzött** hatalomgyakorlást jelenti, *a királyság* az **ellenőrizetlent**.

A kettős fejedelemség az egyetemes magyarság **kizárólagos tulajdonlását és birtoklását** biztosítja saját élettere fölött, *a királyság* az élettér tulajdonlását és birtoklását **megengedi az idegeneknek is**.

A kettős fejedelemség **kizárólag konföderatív** államszövetségek lehet tagja, *a királyság* megengedi, hogy **az ország föderatív szövetségi állam (unió) tagja** legyen.

d./ Megismerhetőség

Az iránymutatás az igények és lehetőségek megismerhetőségének értelmezésével biztosítja vagy meggátolja az igények és lehetőségek fejlődésének folyamatosságát.

Néhány értelmezés ad alapot a megismerhetőséghez:

Aquinói Szent Tamás:

A Teljes Tudás (bölcsség) a *hit* és a *tudomány* kettős egysége.

A hit *meggyőződést* és *bizalmat* jelent valakiben vagy valamiben.

A tudomány a *tapasztalat* és az *ismeret* kettős egysége.

Hérodotosz (Történelem IV. A szkíták¹⁷)

A legnagyobb érték a *teljes tudás* és a *szabadság* kettős egysége.

A teljes tudást hitünk alapjaként a Teremtőtől kapjuk. (Vö. Aquinói Szent Tamás gondolatával)

A *szabadság* atyai eleink hagyományához való *hűség* és a minden Teremtmény számára biztosított élettérben megmutatkozó *szereket* kettős egysége.

A megismerhetőség értelmezésében megmutatkozó különbség **minden eltérés alapja a föderalizmus és a konföderalizmus között.**

Olvassuk el Hamvas Béla megismerhetőséggel kapcsolatos gondolatait, amely elvezet az emberi élet alapjaihoz, a Teremtő és az Ember szövetségéhez, az istenhit lényegéhez és formáihoz, a Teremtő és az Ember közötti párbeszéd (kinyilatkozás és közvetítés) mibenléthez, az irányítás és vezetés kettős egységéhez, a „beavatás” isteni eredetéhez. Az ősgnosztikusok mindezeket egyértelművé tették:

Idézet a [Scientia sacra II.](#) kötetből:

>A Triszmegisztosz elnevezés az első Hermészre vonatkozott, aki a vízözön előtti őstudást átmentette és a vízözön utáni emberiségnek először tanította. Ugyanakkor azonban a Triszmegisztosz beavatási fok, és pedig a beavatási fokok legmagasabbika.

Az "anyag, amely az érzékeken túl van" a primér természet, a még nem elanyagiasodott természet.

Az Isten fia kifejezése valószínűleg gnosztikus eredetű. Keleten a Világ fia, a Világegyetem fia alakjában használatos.

"E fajnak tanítása nincs, de ha ő akarja, Isten emlékezetét helyreállítja." A logosz-fajról van szó. A logoszt nem lehet tanítani. A beavatás nem tanítás. Amit az ember megtanulhat, csak anyagi tudás, szanszkrit nyelven vidnya, tibeti nyelven rtogszpa. A beavatás viszont felébreszt; az éberség szanszkrit nyelven vidja, tibeti nyelven rtogszpa. A tudás könyvből meríthető, szobában,

¹⁷ Hérodotosz: A görög-perzsa háború (Osiris Kiadó Kft. 2004)

asztal mellett elsajátítható. Az éberség nehéz és veszélyes aszketikus eljárások útján csak vezető - Hermész, guru - segítségével szerezhető meg.”<

Ez a természetesség – bármennyire is üldözte a keresztény egyház – az emberek gondolatvilágában még a Kr.u. XIII században élő erő volt. (Gondoljunk a magyar Pálosokra – a Fehér Táltosokra). Ezért igyekezett ezt a Pálosokkal szoros kapcsolatban lévő **Aquinói Szent Tamás közelíteni rendszerező tevékenységével** (logika, elméleti filozófia és erkölcsfilozófia) **az egyház által megfogalmazott gondolatokhoz, melyek a gnoszticizmust tagadták meg, Jézus és az Atya közti viszony dogmatikus értelmezésével.**

Nézzük a gnoszticizmushoz kapcsolódó alapfogalmaknak a jelenlegi vallásfilozófiai értelmezését:

„**Dogma** (a görög *dokein*, 'látszani' szóból): hittétel, amelyet az egyházi tanítóhivatal hitvallásokban, a zsinati határozatokban v. a pápa *ex cathedra* kijelentésekben fogalmazott meg.”

[Katolikus lexikon](#)

A gnoszticizmus azt vallotta, hogy az ember igazi szellemiségére vonatkozóan üdvözítő tudás birtokában van.

[Katolikus lexikon](#)

A gnoszticizmus korai keresztény vallási irányzatok neve. A szó töve, a *gnózis* görögül tudást jelent. A gnózis, mint *az igazi tudás tana*, abból a vélekedésből indul ki, hogy létezik igazi tudás. Erre támaszkodnak meghatározásai, leírásai és magyarázatai.

[Wikipédia](#)

Az **agnoszticizmus** (a görög *agnosztosz* 'megismerhetetlen' szóból) egy olyan filozófiai ismeretelméleti nézet, amely szerint **a valóság végső dolgai, Isten, istenek vagy istenségek létezését nem tudjuk megismerni, nem tudhatjuk, hogy léteznek-e vagy nem, és enélkül a tudás nélkül kell élnünk a világban.**

[Wikipédia](#)

A *katolikus teológia* szemben áll a természetes emberi megismerés lehetőségének olyan szubtilis értelmezésével is, amely nem akar kifejezetten szkeptikus vagy agnosztikus lenni, de **a gyakorlatban elvet egy olyan objektív, érvényes megismerést a transzcendens dolgokról, amelyre ésszel reflektálni lehetne, s amely érthetően továbbadható volna.**

[Katolikus lexikon](#)

A II. Vatikáni Zsinat *Nostra Aetate* és a *Dei Verbum* c. nyilatkozata ténylegesen a megismerhetőség körülírását is tartalmazza.

A II. Vatikáni Zsinat NOSTRA AETATE kezdetű nyilatkozata az Egyház és a nem keresztény vallások kapcsolatáról):

„(A nagy keleti vallások értékei)

2.

Így a többi vallások is szerte a világon különféle módokon próbálnak megoldást adni az emberi szív nyugtalanságára azáltal, hogy utakat, tudniillik tanításokat és parancsolatokat, továbbá szent szertartásokat ajánlanak.

A katolikus Egyház semmit sem utasít el abból, ami ezekben a vallásokban **igaz és szent**. Őszinte tisztelettel szemléli ezeket az élet- és magatartásformákat, tanításokat és erkölcsi parancsolatokat, melyek **sokban különböznek attól, amit ő maga hisz és tanít, mégis nem ritkán tükrözik annak az Igazságnak sugarát, aki megvilágosít minden embert**. De szüntelenül hirdeti és hirdetni is kell Krisztust, aki "az út, az igazság és az élet" (Jn 14,6), akiben az emberek megtalálják a vallásos élet teljességét, s akiben Isten mindeneket kiengesztelt önmagával."

Az ösgnoszticizmus szerint a „nagy keleti vallások” és Jézus között **egyenes kapcsolat van**, hiszen – tevékenysége mutatja – **ő beavatott volt**. Ez a „ritka” – de vitathatatlanul alapvető – különbség a „nagy keleti vallások” és a kereszténység között.

A II. Vatikáni Zsinat DEI VERBUM kezdetű dogmatikus konstitúciója az isteni kinyilatkoztatásról:

„2.

Az Istenről és az ember üdvösségéről így kinyilatkoztatott mélységes igazság Krisztusban ragyog föl, aki az egész kinyilatkoztatás közvetítője és teljessége.

4. Miután sokszor és sokféleképpen szólt Isten a prófétákban, "ezekben az utolsó napokban a Fiúban szólt hozzánk" (Zsid 1,1--2).

15.

Bár ezek a könyvek kevésbé tökéletes és időhöz kötött mozzanatokat is **tartalmaznak**, igazi isteni pedagógiát mutatnak be. Következésképp a keresztény hívőknek vallásos tisztelettel kell elfogadniok e könyveket, mert Isten iránti eleven érzékről tanúskodnak, bennük az Istenről szóló fenséges tanításoknak, az üdvösségre vezető életbölcseességnek és az imádságnak csodálatos kincsei találhatók, s végül bennük rejlik üdvösségünk misztériuma.

(A két szövetség összhangja)

16. Isten tehát, aki mindkét szövetség sugalmazója és szerzője, bölcsen úgy rendezte, hogy az új el legyen rejtve az óban, az ó viszont az új szövetségben

táruljon föl. Jóllehet Krisztus a vérével új szövetséget alapított (vö. *Lk 22,20; 1Kor 11,25*), az Ószövetség könyvei teljes terjedelmükben fölvétettek az evangéliumba, s teljes értelmüket benne kapják és mutatják meg (vö. *Mt 5,17; Lk 24,27; Róm 16,25--26; 2Kor 3,14--16*); s viszont megvilágítják és magyarázzák az új szövetséget.”

Így tehát a Dei Verbum **nem zárja ki azt, hogy az Úr szavát (kinyilatkozását) a próféta kőbe véste Úr városában** (Wass Albert: A hagyaték), és ezt a kinyilatkozást találta meg Kramer Mezopotámiában, és ez az, ami **a Jézusi tanítás alapja.**

Így tehát **a Krisztusban felragyogó, kinyilatkoztatott végső igazság az egész emberiséggel és nem egy választott néppel kötött szövetség megerősítése.**

Ezzel teljeseedik be az ősgnoszticizmus: **Isten helyreállította a logosz-faj emlékezetét.**

A konföderatív gondolkodási mód a megismerhetőséget korlátatlannak tekinti a logosz-faj emlékezetére építve: „titok” alatt az igény kielégítésére szolgáló lehetőségek megismerését érti, amelyek között újabb „titkok” vannak, újabb igény felkeltése céljából. **A megismerhetőség egy titok-megfejtési folyamat eredménye.**

A föderatív gondolkodási mód a megismerhetőséget korlátozza: nem érti a „titok” korlátlanságát. Az ismeret által már feltárt lehetőségeket alakítja igényné, függetlenül annak az igény-fejlődés folyamatában elfoglalt idejétől és helyétől. **Így a megismerhetőség izolált elemek véletlenszerű halmazává (káosszá) válik.**

2.2 A föderáció és a konföderáció paradigmájának jogi része

Az iránymutatás **eredete** dönti el a jogrendszer alkotmányos minőségét, azt, hogy a paradigma örök és változtathatatlan értékrenden alapul-e, vagy az ember mindenkorai érdekei szerint változtathatja.

Az iránymutatás **szabadság-értelmezése** azt határozza meg a jogrendszerben, hogy a paradigma az állam szabadsága teljes, örök és csorbíthatatlan, vagy lehetőséget ad az állam szabadságának részleges vagy teljes feladására.

Az iránymutatás határozza meg **az irányítás és vezetés** kapcsolatát a jogrendszerben, vagyis azt, hogy a hatalomgyakorlás, a jogalkotás- és alkalmazás, valamint az érdekképviselés során a szubszidiaritás érvényesül, vagy a felülről leosztás.

A jogrendszerben az iránymutatás **az igények és lehetőségek megismerhetőségén** keresztül követi az igény-lehetőség összhangjának változásait és ennek megfelelően lépteti életbe a mindennapi élet szabályozását közvetlenül meghatározó irányelveket.

a./ A jogrendszer alkotmányos minősége

Az iránymutatás **eredete** dönti el a jogrendszer alkotmányos minőségét, azt, hogy a paradigma örök és változtathatatlan értékrenden alapul-e, vagy az ember mindenkori érdekei szerint változtathatja.

Az „alkotmány” szó magyar nyelv szerinti értelmezése az ősi civilizáció konföderatív iránymutatás-eredetét támasztja alá.

E szerint az Alkotó Alkotásának működtetésére vonatkozó akaratközlés az Alkotmány.

Nyilvánvaló, hogy a **Teremtő (Alkotó) akaratának (Alkotmányának) érvényesítése létérdeke az emberiségnek.**

A társadalmi együttélés rendszere a Föld egészére vonatkozóan ugyanazon alapon áll. Ez az alap biztosítja, hogy az Alkotás az Alkotó (Teremtő) szándéka szerinti célt szolgálva fejlődjön, amit a működést meghatározó Alkotmány foglal magában.

Ez a cél a különböző közösségek (családok, települések, országok, földrészek) **összehangolt fejlődése a szabadság érvényesülésével, amelyet** - a fejlődés folyamatosságát (atyai eleink hagyományának megfelelően) a minden teremtményre, minden teremtmény által gyakorolt együvé-tartozás nyitottságával - **a szeretet biztosít.**

Ennek megfelelően **az Alkotmány a közösség (Földrész, állam) és az azon élő emberek szabadságát jelenti,** biztosítva annak tulajdon- és birtokszerzési, valamint jogi feltételeit, továbbá kötelezővé téve annak megvédését.

A Teremtő (Alkotó) az anyagi világ akarata szerinti uralásának és formálásának gondolkodási módját (paradigmáját) a konföderáció eszmeiségével adta át az embernek.

A különböző nemzetek kultúráinak összehangolt érvényesüléseként **természeti és életfeltétel-biztosítási** (ökológiai és ökonómiai) **egységet alkotó területen élő emberek érdekközössége, az állam** akkor működik a Teremtő célja szerint, ha társadalmi kapcsolatrendszerének alapjaként elfogadja és alkalmazza az Alkotmányt.

Egy-egy államban érvényesülő gondolkodási mód alapját tehát akkor lehet az állam Alkotmányának tekinteni, ha az **az Alkotó céljával való azonosulást fejezi ki az adott közösség hagyományainak folyamatosságában.**

Ugyanígy **egy Földrészen** érvényesülő gondolkodási módot akkor lehet a Földrész Alkotmányának tekinteni, ha az **az Alkotó céljával való azonosulást fejezi ki az adott Földrész hagyományainak folyamatosságában.**

Ezért minden állam és minden Földrész Alkotmányossága arra a hagyományra élül, amely az Alkotó céljával azonos, ezért nem történelmi, hanem gondolkodási mód (paradigma) szerinti folyamatosságot jelent az Alkotmány jogfolytonossága.

A konföderatív gondolkodási mód paradigmájában az irányítás eredete a Teremtő örök és változtathatatlan akarata, és ez a jogrendszer alapja, a föderatív gondolkodási mód paradigmájában pedig az irányítás eredete emberi alkotás, ezért változtatható.

A konföderatív ősi civilizáció alkotmány-értelmezése

Alkotmány a Teremtő akaratát közvetítő iránymutatás-eredet.

Ez egy zárt logikai rendszert alkot, amely a szabadságot, a szabadság feltételeit és annak megvédési kötelezettségét foglalja magában.

Az „Európai Konföderációról szóló szerződéstervezet” ezt így tartalmazza:

>Az Európai Konföderáció alapelvei

- (1) Minden állam politikai, társadalmi, közigazgatási, gazdasági és területi szabadsága örök és sérthetetlen.
- (2) Minden embernek a jogok és kötelezettségek összhangjában egy és ugyanazon szabadsága van.
- (3) Minden állam lelki, szellemi és természeti vagyona az állam államalapító és államalkotó nemzetei által alkotott egyetemes közösség örök és elidegeníthetetlen tulajdona.
- (4) Az állam vagyonával létrehozott minden érték az állam államalapító és államalkotó nemzetei által alkotott egyetemes közösség érdekeit szolgálja.
- (5) Azzal szemben, aki az állam vagy az állampolgárok szabadságát veszélyezteti, minden állampolgárnak nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.<

A föderatív alkotmány-értelmezés

A föderatív „nyugati civilizáció” jogi gondolkodási módja az alkotmányt jogfejlődés eredményének tartja, annak írott és szokásjogon alapuló változatát ismeri el.

Ennek a szemléletnek a kihatása a magyar jogrendszer alapjára a következőkben foglalható össze:

Idézet a Kormányzati Személyügyi Szolgáltató és Közigazgatási Képzési Központ - Közigazgatási alapvizsga anyagából:

>Alkotmány:

Általában egy ország alaptörvénye. Formai megközelítésben a jogforrási rendszer csúcsa, melyet különleges eljárási rendben alkotnak meg.

Történetileg az alkotmányoknak két fő típusa alakult ki: a történeti (más néven íratlan) és a kartális (más néven írott) alkotmány.

A történeti alkotmány a különböző történeti időszakokban elfogadott törvények és kialakult szokások, szabályok, jognyilatkozatok összessége, amelyek az államhatalom gyakorlásának és az alapvető állampolgári jogok tartalmának kérdéseit szabályozzák. **Ilyen alkotmánya volt Magyarországnak 1949-ig. Ezt hívták ezeréves alkotmánynak.**

A kartális alkotmányt alaptörvénynek tekintik, amellyel nem lehet ellentétes egyetlen más – az adott országban megalkotott – jogszabály sem. Az írott alkotmányt vagy alkotmányozó nemzetgyűlés vagy a legfelsőbb képviseleti szerv (parlament, Országgyűlés) fogadja el (esetleg népszavazás erősíti meg).<

A Nemzeti Közszerológati Egyetem Magyarország Alaptörvényének (2011. április 25.) elfogadása után kiadott „Közigazgatási Szakvizsga jegyzete” szerint ez az Alaptörvény „**vegyes rendszerű alkotmány**”, amely jellemzője:

>• Az alapvető jelentőségű alkotmányjogi szabályok egy, a jogrendszer (jogforrási hierarchia) csúcsán elhelyezkedő (egy vagy több) alaptörvényben és kiegészítéseiben találhatók.

• Az alkotmányjogi szabályok elismerik a korábbi alkotmányos szabályozás törvényeit, szokásjogát is.

• Az alaptörvény tömör tartalmú jogszabály, az egyes alkotmányjogi kérdéseket a kiegészítések vagy/és egyszerűbben változtatható más törvények (sarkalatos) törvények rendeznek.<

A jogfolytonosság (vagyis az iránymutató eredet hatályban létének) egyértelmű értelmezését zavarja a jegyzet alábbi megállapítása („**A magyar alkotmányfejlődés**” című fejezet):

„Magyarországnak – ha eltekintünk a Tanácsköztársaság alkotmányától – formailag 1949-ig **történeti alkotmánya** volt. A magyar történeti alkotmány

kezdetének a hagyomány a Vérszerződést tekintette, de pl. része volt az **Aranybulla** (1222), amely korlátozta a királyi hatalmat, megállapította **a közösség egyes köreibe tartozók személyes szabadságának tartalmát**, korlátozva a király gazdasági hatalmát is.”

A fogalom tisztázását szolgálja a következő bekezdés:

>Az Alaptörvény **az ezeréves** törvényes (legitim) jogfejlődés hagyományát kívánja követni.<

Szükséges volt ez a megjegyzés, hiszen az „ezeréves törvényes (legitim) jogfejlődés” szembenállást jelent a Vérszerződéssel.

Tehát ezért „vegyes rendszerű alkotmány” **az Alaptörvény** (ez a szemlélet nem tesz különbséget alkotmány és alaptörvény között), mert **nem történeti**, hiszen csak ezeréves jogfejlődést tekint alapnak, viszont **nem is kartális** (történelmi), mert íratlan hagyományokra is hivatkozik.

Az Alaptörvény „Nemzeti Hitvallás” című preambuluma a „vegyes rendszerű alkotmányt” a történeti alkotmány jogutódjának tekinti:

„Tiszteletben tartjuk történeti alkotmányunk vívmányait és a Szent Koronát, amely megtestesíti Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és a nemzet egységét.

Nem ismerjük el történeti alkotmányunk idegen megszállások miatt bekövetkezett felfüggesztését.”

Ennek következményeként az alkotmányos jogfolytonosság visszaállításának minősíti a szocialista-kommunista diktatúra liberális-kapitalista diktatúrára váltás napját:

„Hazánk 1944. március tizenkilencedikén elveszített állami önrendelkezésének visszaállítását 1990. május másodikától, az első szabadon választott népképviselőt megalakulásától számítjuk. Ezt a napot tekintjük hazánk új demokráciája és alkotmányos rendje kezdetének.”

b./ A szabadság minősége a jogrendszerben

A szabadság a konföderációban

Az iránymutatás **szabadság-értelmezése** azt határozza meg a jogrendszerben, hogy a paradigma az állam szabadsága teljes, örök és csorbíthatatlan, vagy lehetőséget ad az állam szabadságának részleges vagy teljes feladására.

Az ősi civilizáció gondolkodási módja szerinti konföderatív szabadság-értelmezés azt jelenti, hogy **minden nemzet és minden ember függetlensége szent és sérthetetlen, mert minden nemzet és minden ember örökké szabad.**

Erről a szabadságról és az azt megvalósító *függetlenségről senki nem mondhat le*, éppúgy, ahogyan senki nem mondhat le életéről, hiszen *egyik sem emberi kategória.*

Ez az Európai Konföderációról szóló szerződéstervezet alábbi szakaszai fogalmazzák meg:

az állam szabadságát a 1-7 §§, valamint a 127-128. §§,

az ember szabadságát a 25-83. §§.

A szabadság a föderációban

A Lisszaboni Szerződés megszünteti a tagállamok önálló értékrendjének és ennek megfelelően önálló érdekeinek a többi állammal szemben, kölcsönösen alkalmazható érvényesülését. **Megszűnik minden ország - így Magyarország is - alkotmányos államnak lenni.**

A Lisszaboni Szerződés a tagországok alkotmánya fölé helyezi önmagát az alábbiak szerint:

A négy liberális alapelv [EUM 26. cikk. (2) bekezdés]

Az EU (és ezt a Lisszaboni Szerződés is megerősíti) **a föderatív diktatúra alapelveit közvetíti a négy liberális alapelv következetes érvényesítésével és ezzel éri el szupranacionális (nemzetek fölötti) célját:**

- A tőke szabad áramlása
- Az árú szabad áramlása
- A szolgáltatás szabad áramlása
- A személyek szabad áramlása (letelepedés szabadsága)

A jogrendszerrel és a jogalkalmazással kapcsolatban az alábbiakat veszi el a tagállamoktól:

- **Önálló jogalkotás** (EUM 288 – 292 cikk)

A minden típusában kötelező érvényű, egységes jogrendszer megszünteti az egyes nemzetek és országok hagyományos - és a nemzet érdekeit védő - normarendszerének jogi érvényesülését. Ezzel gyakorlatilag **elveszíti jelentőségét a tagországok törvényhozása.**

A tagországok képviselői elérték a tárgyalások során, hogy **a tagállamok teljes jogalkotási függetlenségét elvevő** és ezért minden tagországban felháborodást keltő **EUA I-6 cikk¹⁸** kikerüljön a Lisszaboni Szerződésből, de benne maradt az **I-12. cikk¹⁹** (Lisszaboni Szerződésbeli száma: EUM 2. cikk), amely nem az I-6. cikk durvaságával, hanem **kitöltő szövegekbe ágyazva ugyanezt rendeli el.**

¹⁸ I-6. CIKK

Az uniós jog

Az Alkotmány, valamint az Unió intézményei által a rájuk ruházott hatáskörök gyakorlása körében alkotott jog a tagállamok jogával szemben elsőbbséget élvez.

([Az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló szerződés](#))

¹⁹ I-12. CIKK

A hatáskörök típusai

(1) Ha egy meghatározott területen az Alkotmány kizárólagos hatáskört ruház az Unióra, e területen kizárólag az Unió alkothat és fogadhat el kötelező erejű jogi aktust, a tagállamok pedig csak annyiban, amennyiben őket az Unió erre felhatalmazza, vagy ha annak célja az Unió által elfogadott jogi aktusok végrehajtása.

Ugyanez a cikk megtiltja a tagállamoknak, hogy a legfontosabb kérdésekben jogharmonizációval létrehozzanak saját környezetükben egy természetes érdekközösséget. („Az Unió e területekre vonatkozó, a Szerződésben meghatározott rendelkezések alapján elfogadott kötelező erejű jogi aktusai nem eredményezhetik a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek harmonizációját.” – EUM 2. cikk (5) bekezdés második albekezdés) Ezzel a Kárpát-medence természetes szerves egységét (ökonómiai és ökológiai összhangját) megakadályozza érvényesülni – vagyis a Lisszaboni Szerződés a második (gazdasági) Trianont jelenti a Kárpát-medence nemzetei számára.

Ugyanakkor „hozott jog alapján” megengedi a 2004. előtti tagállamoknak a „Régióális unió” fenntartását (EUM 350. cikk).

- **Közigazgatás** (EUSz 5. cikk)

Ez az intézkedés **a tagországok saját hatásköréből kiveszi mindazokat az eszközöket, amelyekkel a tagállam saját polgárai jogainak és kötelezettségeinek összhangját biztosítani tudná, és az állam saját polgárainak érdekeit kifejezésre juttatná.**

- **Igazságszolgáltatás** (EUSZ 19., EUM 86. cikkek)

Mivel a „belső piac” **magában foglal a tagállamokon belüli minden tevékenységet**, a tagállamok igazságszolgáltatása nem csak idegen érdeket érvényesítő jogszabályok szerint kényszerül eljárni, de még **a bűnüldözés és az igazságszolgáltatás terén is állandó „felügyelet” alatt áll**, ami azt jelenti a gyakorlatban, hogy az Európai Ügyészség és az Európai Bíróság bármikor, bármilyen ügyet saját hatáskörébe vonhat, vagyis **megszűnik a tagországok önálló igazságszolgáltatása.**

(2) Ha egy meghatározott területen az Alkotmány a tagállamokkal megosztott hatáskört ruház az Unióra, e területen mind az Unió, mind pedig a tagállamok alkothatnak és elfogadhatnak kötelező erejű jogi aktusokat. A tagállamok e hatáskörükkel csak olyan mértékben élhetnek, amilyen mértékben az Unió hatáskörét nem gyakorolta, vagy úgy határozott, hogy lemond hatáskörének gyakorlásáról.

(3) A tagállamok gazdaság- és foglalkoztatáspolitikájukat a III. részben meghatározottak szerinti szabályok keretében hangolják össze, amelyek megállapítására az Unió hatáskörrel rendelkezik.

(4) Az Unió hatáskörrel rendelkezik a közös kül- és biztonságpolitika meghatározására és végrehajtására, ideértve egy közös védelempolitika fokozatos kialakítását.

(5) Meghatározott területeken és az Alkotmányban megállapított feltételek mellett az Unió hatáskörrel rendelkezik a tagállamok intézkedéseit támogató, összehangoló vagy kiegészítő intézkedések végrehajtására, anélkül azonban, hogy ennek révén elvonná a tagállamok e területeken meglévő hatásköreit.

([Az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló szerződés](#))

A Lisszaboni Szerződés hatása a tagországokra

A Lisszaboni Szerződés legfontosabb (fundamentálisnak mondható) következménye, amely miatt a tagországok állampolgárai számára elfogadhatatlan, az, hogy **a külügy, a hadügy, valamint a kereskedelmi és monetáris ügyek integrálásával („hatáskör-átadásával”) a tagország gyakorlatilag megszűnik.**

Magyarország ugyanabba – vagy rosszabb - helyzetbe kerül, mint az Osztrák-Magyar Monarchia idején az 1867-es kiegyezést követően. (Ismerjük ennek az I. világháborúba és Trianonba torkolló következményét.)

Ezeknek a következményeknek, illetve ezek eszközeinek – a tagországok állampolgárai számára ugyancsak elfogadhatatlan – járuléka az alábbiak:

- Az EU-val azonos jogállású (önálló jogi személyiségű) **az Európai Központi Bank** (EUM 282. cikk (3)), sőt, **az EU-t ténylegesen ez a szervezet irányítja.** Ezzel *az értékek érdekképviselője fölé emelkedik egy* – gyakorlatilag természetes alap nélküli (virtuális) – *értékjel-érdekképviselőt.*
- A természetes – területi és nemzeti alapon álló – érdeksorrendiség érvényesülését megtiltva **a háttérhatalom érdekprioritását erőlteti minden tagállamra** (EUM 106. cikk).
- **A „letelepedési” jog** az EU-tagországok állampolgárai számára közösségi jogot jelent, míg a „harmadik országokban” élők számára személyhez kötött jogként érvényesíthető (EUM 49. cikk). Ez **a magyarság számára a természetes együvértartozás gyakorlásának megghiúsulását**, a nem magyaroknak adott lehetőséggel **a kozmopolitizmus származási vonatkozásban is megnyilatkozó kiteljesedését jelenti.**
- **A Lisszaboni Szerződésben Németország** - az NDK-val történt egyesülésre hivatkozva – **olyan kérdésekben élvez mentességet, amelyek** – ugyanazon okok alapján – **a 2004-ben belépő országokat is megilletnék** (EUM 107. cikk (2) c./), ugyanakkor **az ezeket az országokat sújtó hátrányok** (támogatás csökkentés – ld. mezőgazdasági kvóta -, a természetes régiót alkotó államok közötti jogharmonizáció tilalma - EUM 2. cikk (5) bekezdés második albekezdés) **Németországot még arányosan sem terhelik.**
- **Az esélyegyenlőtlenség garanciái, a védzáradékok** [EUM 114. cikk (10) bekezdés] és **védintézkedések** (EUM 66. cikk) arra szolgálnak, hogy a diktatúra kialakítson egy országonkénti helytartói hálózatot, akik arra ügyelnek, hogy **a „közös érdek”** (vagy az „egyenlőbb” tagországok érdekei) **minden körülmények között érvényesüljenek**, ha kell, a tagország érdekeivel szemben is.

- **A „taktikai” fogások** a megtévesztést, az utólagos értelmezést szolgálják. Ezek közül kiemelkedő **a definíciók hiánya és a piacgazdaság jellegének** – szociális (EUSZ 3. cikk (3) bekezdés), vagy a szabad versenyen alapuló nyitott (EUM 119. cikk) - **eltérő meghatározása.**

Ezzel **az EU elveszi** (integrálja) **a tagországok függetlenségét**, hiszen a szuverenitás legfőbb elemeitől, **a nemzet érdekeinek a külkapcsolatokon keresztül érvényesített védelmétől, a belső intézményrendszert** (benne a gazdaságirányítást) **természetes szabályozási és ellenőrzési jogaitól fosztja meg.**

c./ A társadalmi mátrix érvényesülése a jogrendszerben

Az iránymutatás határozza meg **az irányítás és vezetés** kapcsolatát a jogrendszerben, vagyis azt, hogy a hatalomgyakorlás, a jogalkotás- és alkalmazás, valamint az érdekképviselés során a szubszidiaritás érvényesül, vagy a felülről leosztás.

Az irányítási és vezetési feladatok elkülönülése (a társadalmi mátrix érvényesülése) **az államok és az államok szövetségének alapkérdése**, akár föderatív, akár konföderatív gondolkodási mód mintát követnek.

Az államok iránymutatási eredete nemcsak önmaguk irányítási és vezetési feladatainak megosztását határozza meg, hanem azt is, hogy **milyen paradigmát követő államokkal lép szövetségre, és milyen jellegű a szövetség.**

A hatalom megosztása a konföderációban

Az állam irányítása és az állam működésének vezetése egymással örök és szétválaszthatatlan kapcsolatban áll, ezáltal kettős egységet alkot, éppúgy, ahogyan a természetes mátrix két alkotóeleme, a terület és a személy is kettős egységben él.

Az államhatalom irányítást és végrehajtást végző szervezetei tevékenységüket **keresztösszefüggések rendszerében** végzik. Ezzel válik az államhatalom gyakorlása kettős egységgé, ami a társadalmi érdekérvényesítés ellenőrizhetőségének alapja.

A konföderatív irányítási eredet szerinti **ország elnöke** – a hozzá tartozó szervezeteken, mindenekelőtt a Nemzeti Tanácson keresztül – a konföderatív paradigma érvényesülését biztosítja.

A konföderatív irányítási eredet szerinti **ország miniszterelnöke** a konföderativitás irányelvei szerint irányítja az ország működését, az általa alakított és vezetett Kormányon, valamint egyéb szervezeteken keresztül.

A törvényhozó testület az Országgyűlés, amely a választók egésze, valamint a társadalmi csoportok delegálása alapján jön létre, és alulról épülő jogalkotási folyamat eredményeként hozott döntéseivel végzi az ország irányítást.

Az Országgyűlés tagjai kötött mandátummal rendelkeznek, tehát a választók érdekeitől eltérő képviselő esetén visszahívhatóak.

Az Országgyűlés **felsőházát** a személyi jegyeket kifejező, társadalmi csoportokat létszámarányosan képviselő, demokratikus szavazással választott személyek alkotják.

Az **alsóházba** az országos területi választások eredményeként kerülnek be a képviselők.

A hatalom megosztása a föderációban

A „polgári demokratikus” (nyugati civilizációs, föderatív) paradigma képviselői szerint a hatalmi ágak szétválasztása a hatalommal való visszaélés intézményesített gátja.

A történelem azt bizonyította, **„a hatalommal való visszaélés” alapja az az iránymutatási eredet, amely a társadalom megosztottságára épül. „A hatalommal való visszaélés” a kirekesztők egymást kirekesztését jelenti a hatalomból.**

Európában Magyarországon vált legkésőbb uralkodóvá a **társadalmi megosztottsággal elkorcsosult hatalomgyakorlási rendszer**, a Géza által kötött Quedlinburgi Szerződéssel. Az emberek kötelezettségek és jogok összhangján alapuló „egy és ugyanazon szabadsága” (vagyis a közszabadság és az ez alapján a szó természetes jelentése szerinti „szabad magyar” fogalom) megszűnt, felváltotta a „jövevény nemesség” (Kézai Simon mester Magyar Krónikája) mintájára kialakult kirekesztők és kirekesztettek megosztottsága.

Ezzel Magyarországon is – Európában utolsóként – a föderatív paradigma vált uralkodóvá.

A „szokásjog” olyan részeinek beültetése az írott jogszabályok közé, amelyek az ember élőlényként létezését (szaporodás, növekedés, anyagcsere) biztosítja, azt a látszatot akarta kelteni, hogy fennáll a jogfolytonosság a szokásjog és az írott jog között.

Ez viszont alapjaiban hamis állítás, hiszen **a szokásjog** arra a hagyományra épült, amely az ősi civilizáció paradigmája szerint **a közszabadság iránymutatási eredetére épült, a kialakult írott jogrendszer pedig az azzal ellentétes iránymutatási eredetre.**

A jog eltávolodott a nép érdekképviselésétől és létrejött egy-egy államon belül a **szupranacionális (nemzeten – a népen - felüli) érdekérvényesítés.**

Ez ellentétes a Jézusi Tanításokkal, ezért **a keresztény egyháznak az lett volna a feladata, hogy visszaállítsa a „normális emberi létről szóló tanítás” érvényesülését az irányítás - vezetésben megvalósuló hatalomgyakorlásban.**

E helyett **a keresztény egyház** a Jézusi Tanítás eredetének megváltoztatásával (mintegy bizonyítva, hogy a damaszkuszi út visszafelé is járható) **önmagát kirekesztővé tette, és részesévé vált a kirekesztők-kirekesztettek megosztottságának.**

A keresztes-hadjáratok következménye a legkézzelfoghatóbb példa a keresztény egyház Jézusi Tanítással szembefordulására. **(II. János pápa bocsánatkérése²⁰ -**

²⁰ Istenünk, aki a világ Ura és minden ember Atyja vagy, Fiad által arra tanítottál, hogy szeressük az ellenséget, tegyünk jót a bennünket gyűlölőkkel és imádkozzunk üldözőinkért. Sokszor azonban a keresztények megtagadták az evangéliumot és az erő logikáját követve

többek között – a keresztes-hadjáratok által okozott fájdalomért, késői és adós az ok meghatározásával.)

Az 1200-as évek elején a keresztes-hadjáratoknak ugyanaz volt a hatása („egyazon agyból születtek”²¹) Európa országaiban - bár azokat eltérő belpolitikai viszonyok jellemezték -: **a rendi jogokat** (tehát a kirekesztők hatalomgyakorlásának kizárólagosságát) – köztük a keresztény egyház jogait – **biztosító „szabadságleveleket” írtak alá az uralkodókkal, az uralkodók jogának korlátozásával.**

Az angol „Magna charta libertatum”²² (1215) és a magyar „Aranybulla” (1222)

- egyaránt azoknak **a szabadságjogoknak a megerősítéseként** minősíti önmagát, amelyet előző királyok **a kirekesztőknek**²³ adtak,
- egyaránt tartalmazza **az ellenállási jogot**²⁴, ami azt jelenti, hogy a nemesek (kirekesztők) szabadon, büntetés nélkül ellenállhatnak a mindenkori királynak,

megsértették a népek és csoportok jogait azáltal, hogy lebecsülték kultúrájukat és vallási hagyományait. Légy türelmes és irgalmas irántunk, és bocsáss meg nekünk. Krisztus, a mi Urunk által!

([Homília és könyörgések 2000. nagyböjtjének első vasárnapján](#))

²¹ Széchenyi István: Napló 1832. október 15. Bp., 2002. 636. old.

²² [A Magna Charta Libertatumból](#)

²³ **Magna Charta libertatum:**

Érsekek, püspökök, apátok, grófok, bárók, bírák, erdőmesterek, sheriffek, előljárók (praepositi), közegek (ministri), a király valamennyi megbízottja (ballivi) és híve (Preambulum)

Aranybulla:

Püspökök, jobbagyurak és országunkbeli nemesek 31. Cikkely 2. §)

²⁴ **Magna Charta libertatum:**

63. ... ha mi vagy udvarbíránk (justiciarius), vagy ballivusaink, vagy valaki közegeink (ministri) közül hibázni fog valamiben és valaki ellen, vagy a béke és biztonság valamelyik cikkelyét át fogja hágni, és a vétek a huszonöt báró közül négynek tudomására jut, akkor e négy báró keressen fel bennünket, vagy távollétünkben udvarbíránkat és jelentse nekünk a sérelmet s kérje tőlünk egyúttal késedelem nélküli orvoslását.

És ha mi – vagy ha országon kívül vagyunk, a mi udvarbíránk – a bejelentéstől számított negyven napon belül nem orvosolná a sérelmet, abban az esetben a négy báró ismertesse az ügyet a többi báróval a huszonöt közül. Ezek huszonöten pedig az egész ország közösségeivel (cum communa totius terrae) nyugtalanítsanak és sanyargassanak bennünket minden módon, ahogyan csak bírják: vegyék be várainkat, foglalják el földjeinket, birtokainkat, amíg véleményük szerint az orvoslás meg nem történt.

Aranybulla:

31. CZIKKELY.

Hogy az előlbocsátott czikkelyek arany pecsét alatt írásba foglaltatván, különb-különbféle őriző helyekre adassanak és tétessenek el.

ha az valamilyen módon megsértené a törvényt. Ezt a jogot a magyar Aranybulla **1231-es** megerősítése már nem a kirekesztők kollektív jogaként határozza meg, hanem úgy, hogy azt **az esztergomi érsek gyakorolhatja a nemesség nevében**. Ez a változás azt mutatja, hogy **a Magyar Királyságban éppúgy megerősödött az egyház befolyása, mint a többi, a pápa elsőségét elismerő keresztény európai királyságban**.

Különbség a két szabadságlevél között az, hogy

- a Magna Charta libertatum megőrzi az ősi civilizáció alulról szervezési rendszerének nyomait **a városok szabadságjogainak elismerésében**²⁵ (erről az Aranybulla nem rendelkezik),
- az Aranybulla **nem zárja ki idegenek részvételét a hatalomgyakorlásban**²⁶ (A Magna Charta libertatum erről nem rendelkezik).

A rendi jogokat az irányítás-vezetés (hatalomgyakorlás) kizárólagos eszközként tekintő föderális paradigmában **a kirekesztők a lelki-, szellemi- és anyagi élettér birtoklói, akik saját érdekeiket a kirekesztetteket jelentő többség érdekeivel szemben érvényesítetik**.

A nemzetek fölötti érdekérvényesítés eszköze a hatalmi ágak látszólagos elkülönülése. Mivel a hatalomgyakorlásban csak a kirekesztők vesznek részt, **teljes és tényleges hatalommegosztás ebben a szövetségi formában nem jöhet létre**.

A „felvilágosodás korában” (Arisztotelész és Ciceró ezirányú munkáinak felhasználásával)

- **a törvényhozás** (parlament, helyi önkormányzat),
 - **a végrehajtás** (kormány, helyi kormányzat), illetve
 - **az igazságszolgáltatás** (alkotmánybíróság, a bírói szervek és az ügyészség)
- képezte a három hatalmi ágot.

2 §. Hogyha pedig mi, vagy az utánunk következő királyok közül valaki ezen mi szerzésünknek ellene járna valaha, ez a levél adjon szabad hatalmat mind a püspököknek, mind más jobbágyuraknak és országunkbeli nemeseknek mindnyájan és egyen-egyen, jelenvalóknak és jövődöbelieknek és az ő megmaradékoknak, hogy mind nekünk, mind az utánunk következő királyoknak minden hűtelenség szégyenvallása nélkül ellentállhassanak és ellentmondhassanak mind örökké.

²⁵ 13. London városának (civitas) legyen meg minden ősi szabadsága és szabad szokása, mint a többi város, mezőváros, község és kikötő (civitates et burgi, et villae, et portus) éljen összes szabadságával és szabad szokásával.

²⁶ 11. CZIKKELY.

Vendégek avagy idegenek mi módon jussanak méltóságra?

Ha vendégek, tudni mint jámborok, jönnének az országba, ország tanácsa nélkül méltóságra ne jussanak.

Később, a rendszerszemlélet érvényesülésével az

- **ellenőrzés** önálló hatalmi ágazattá vált, részben az *alkotmánybíróság* kiválásával az igazságszolgáltatás, részben a kirekesztők csoportjainak érdekeit védő *adatvédelmi biztos* intézményével, valamint
- **a tömegtájékoztatás** (média) részben a kirekesztők csoportjainak ellentétes részérdekeit, részben közös érdeküket képviseli elhallgatással, tények elferdítésével, figyelemeltereléssel, ok helyett az okozat feltárásával.

A nemzetek fölötti (szupranacionális) érdekérvényesítés irányítási eredete szerint élő államok **föderatív szövetséget (birodalmat) hoztak létre, amelyben a hatalmi ágak legfontosabb részei (pénzügy, hadügy, külügy) gyakorlásának jogát átruházták a magát nyíltan is nemzetek fölötti érdekérvényesítőnek nevező szövetségi államokra**, amelyek (pl. az EU) a jog eszközeit felhasználva **kisajátítják és értelmétől megfosztják a szubszidiaritás, a demokrácia, a szolidaritás és a nemzetek szerves egységben élésének fogalmait.**

A hatalom megosztása az EU-ban

Idézet az eu4jurnalists A LEGFŐBB SZERVEK c. írásából:

„Az Európai Unió tagállamai **szuverén tagállamok**, amelyek úgy döntöttek, hogy **megosztják a kormányzást néhány kulcsterületen**. Ezek olyan területek, amelyek működése EU-szinten fontos a tagállamok számára. **Az EU nem szövetségi állam**. Ez egy egyedülálló rendszer, amely folyamatosan fejlődött 50 éves történelme során.

Mint bármelyik kormánynak, az EU-nak is megvan a maga törvényhozása, végrehajtó szervei és független bírósága, számos egyéb intézmény által támogatva.

Az EU-intézmények hatalma az egyezmények létrehozásában nyilvánul meg. Ezeket a tagállamok vitatják meg, majd egyénileg ratifikálja minden egyes ország. A legelső egyezményt, amely 1958-ben látott napvilágot, Római Szerződés néven, az Európai Gazdasági Közösség hozta létre. **Az 1992 -es Maastrichti Szerződés megteremtette az Európai Uniót, majd egy alapvetően gazdasági szövetségből politikai szerkezetté alakult át.** A további egyezmények, mint az Egységes Európai Okmány (1987), az Amszterdami Szerződés (1999) és a Nizzai szerződés (2003) mind hozzáadtak valami lényegeset az Unió szerepéhez és működéséhez.

Következő lépésként szerepelt **az EU alkotmányának létrehozása**, amely egyesítette a korábbi egyezményeket, valamint egyebek mellett a bővített Unió döntéshozatali irányelveinek és külpolitikájának meghatározása. **2004. október 29-én 25 tagállam és a három tagjelölt ország, Románia, Bulgária és Törökország kormányfői és külügyminiszterei találkoztak Rómában, hogy aláírják az európai alkotmány tervezetét.** A ratifikálási folyamat elé azonban nehézségek gördültek, amikor a francia és holland polgárok a 2005-ös népszavazás útján elutasították az alkotmányt. Az alkotmány sorsáról aktív viták folytak a 2005 -ös német elnökség idején. Legkésőbb 2008 második feléig, a francia elnökség idején intézkedéseket foganatosítanak majd ez ügyben.

A politikáért és a döntéshozatalért az EU három intézménye felelős: **az Európai Unió Tanácsa** (a nemzeti kormányokat képviseli), **az Európai Bizottsága** (olyan szerv, amely a közös európai érdekeket képviseli) és **az Európai Parlament** (az embereket képviseli).”

A fenti – az EU hivatalos önmeghatározásából vett - néhány mondatban lévő ellentmondások egyértelművé teszik a föderáció ötödik hatalmi ágaként működő „tömegtájékoztató” szerepét. A föderatív jellemzők konföderálissá átértelmezésével **a nemzetek fölötti érdekérvényesítést nemzeti érdekérvényesítésként állítja be.**

d./ A jogrendszer felépítése, jogalkotás

A jogrendszerben az iránymutatás **az igények és lehetőségek megismerhetőségén** keresztül követi az igény-lehetőség összhangjának változásait és ennek megfelelően lépteti életbe a mindennapi élet szabályozását közvetlenül meghatározó irányelveket.

A konföderatív gondolkodási mód jogrendszere a logika és a jog egységére épül.

1. Logikai jellemzés

Az arisztotelészi hármas kérdésre adott válasz:

a./ Miért?

Azért, hogy Európa államai szabadságjogaik megtartása mellett éljenek szerves egységben.

b./ Mit?

A szabadság feltételeinek tiszteletben tartása mellett az emberek lelki-, szellemi- és anyagi igényeit és lehetőségeit össze kell hangolni,

c./ Hogyan?

- A tagállamok önkormányzatiságának (szubszidiaritásának) európai érvényesítésével
- A közhatalom (demokrácia) országon belüli érvényesítésével
- A nemzeti önbecsülés és önazonosságtudat folyamatos életben tartása mellett biztosított államok közötti sorsközösség-vállalással (szolidaritással)

2. Jogi jellemzés

Az Európai Unió elfogadhatatlanságát a Lisszaboni Szerződésben megfogalmazott föderativitás, vagyis tagállamok függetlenségének „kizárólagos hatáskörrel” történő elvétele, ezzel a tagállamok idegen érdek szolgálatába állítása okozza.

Ugyancsak a föderativitás kényszeríti a tagállamokat a szubszidiaritás (önkormányzatiság) feladására, és ennek következményeként a népuralom (demokrácia) és a sorsközösség-vállalás (szolidaritás) érvényesülésének hiányára.

A négy liberális alapelvvel a föderalizmus gazdasági kiszolgáltatottságot és a tagállamok tőlük idegen értékrend kiszolgáltatottá válását jelenti.

A föderalizmus az erkölcsi alapú gazdasági világválsággal megbukott mintája (paradigmája) helyett annak elfogadhatatlanságát feloldó, konföderalizmusban megfogalmazódó mintát kell alapul venni az európai válság megoldásához, vagyis paradigmaváltásra van szükség.

A szocialista-kommunista és a liberális-kapitalista föderalizmusról a természetes értékeket képviselő konföderalizmusra áttérés a rendszertelenségről a rendszerszemlélet alkalmazására történő áttérést jelenti.

A paradigmaváltás azt is jelenti, hogy a társadalmi együttélés szabályainak természetessé válását a jogrendszernek is követnie kell.

A szocialista-kommunista gazdaság alapja a magánérdek érvényesülésének teljes kizárása az osztályérdek érvényesítésével szemben. A szocialista tervgazdaság ennek a torz szemléletnek az eszköze, vagyis **rendszer látszatát keltette a rendszertelenségben.**

A liberális-kapitalista gazdaság alapja a kínálat által manipulált kereslet törvényszerű egyensúlytalansága. Vagyis nem akarja rendszer látszatát sem keltetni, **vállalja az izolált elemek véletlenszerű együttlétét, vagyis a káoszt.**

A Lisszaboni Szerződésben lévő korlátozások elutasítása, és a föderáció konföderációra váltása **az európai gazdaság rendszerként működését, Európa minden területen történő szerves egységként élését jelenti, az igények és lehetőségek összehangolásán keresztül.**

Ennek megfelelőek a jogrendszerbeli változások is.

A jogrendszer felépítése, jogalkotás a konföderatív paradigma szerint

Az alapminta (a magyar hagyományok szerinti ősi civilizáció paradigmáját közvetítő Szent Korona Értékrend) által meghatározott gondolkodási mód váltás (paradigmaváltás) néhány következménye:

- a./ Az Európai Konföderáció jogszabályai a tagországok célzott együttműködésének összehangolását jelentik.
 - b./ A jogszabályok alkotása zárt logikai rendszerben történik, a döntési helyzet kialakulásától a határozathozatalig.
A közérdekű adatok megismerése és az alapján történő döntési helyzet felismerése minden ember alapjoga, ezért ezt érvényesíteni kell a nemzetközi kapcsolatok létesítése, módosítása és megszüntetése esetén is.
 - c./ Mivel a nemzetközi szerződések a tagállamok jogrendszerének részei, azok tagállamokon belüli hatályba léptetése, vagy megerősítése, illetve módosítása és hatályon kívül helyezése a tagállamok jogszabály-alkotási folyamatának megfelelő.
 - d./ A nemzeti nyelv használata kizárólagos minden jogszabály esetén. Amennyiben a jogalkotás folyamatában részt vevők úgy döntenek, a nemzeti nyelvű kifejezés mellett zárójelben az idegen kifejezést is alkalmazni lehet.
- 2.1 Az Európai Konföderációról szóló szerződés a természetes értékrend érvényesülésének logikai rendszert alkotó alapja, minden tagállam és az egyetemes emberiség szabadságát, annak feltételeit és védelmének eszközeit jelöli ki.
- 2.2 Az Európai Konföderációról szóló szerződés azokat az irányelveket tartalmazza, amelyek a szerves egységként történő együttélés alapjaként minden tagország számára
- a./ a szabadság lelki-, szellemi- és anyagi feltételeit biztosítják és
 - b./ meghatározzák azokat az eszközöket, amelyek a szabadság és feltételei megvédéséhez szükségesek.
- 2.3 Az Európai Konföderációról szóló törvény a döntési folyamat egységére épül. Ennek megfelelően intézményei:
- a./ az Európai Konföderáció Tanácsa, amely döntéshozó szervezet,
 - b./ a Társadalmi Csoportok Bizottságai a döntéselőkészítő szervezetek, míg
 - c./ az Európai Konföderáció Ellenőrző Bizottsága a végrehajtást ellenőrző és a végrehajtás hatásának visszacsatolását végző szervezet.

2.4 Az Európai Konföderáció az alábbi célterületeken ajánlja fel a tagállamoknak az igény-lehetőség európai összehangolását:

- a./ egészségügy,
- b./ oktatás-nevelés,
- c./ kultúra,
- d./ vallás,
- e./ védelem,
- f./ mezőgazdaság,
- g./ ipar,
- h./ energetika,
- i./ szolgáltatás,
- j./ idegenforgalom,
- k./ kereskedelem,
- l./ személyforgalom,
- m./ áruszállítás.

2.5 Az Európai Konföderáció tagállamai önálló pénzgazdálkodást folytatnak. A nemzeti pénznem fedezete a lelki-, szellemi-, és anyagi nemzeti vagyon növekedése. Ennél fogva az igényeknek megfelelően rendelkezésre áll a lehetőségek bővítése.

A konföderatív állam jogszabály-alkotási folyamatának áttekintő táblája

Alkotmány					
Jogszabály	Kezdeményező	Döntés-előkészítés, jogszabály tervezet előterjesztése	Elfogadó	Döntéshozó	Ellenőrző
Alaptörvény	Alkotmány, Kormány, országgyűlési képviselő, Népi kezdeményezés	Magyarország elnöke	Nemzetgyűlés	Magyarország elnöke	Nemzeti Tanács
Alaptörvény szintű főtörvény	Kormány, országgyűlési képviselő, Népi kezdeményezés	Magyarország elnöke	Nemzetgyűlés	Magyarország elnöke	Nemzeti Tanács
Főtörvény	Kormány, országgyűlési képviselő, Népi kezdeményezés	Országgyűlés Felsőházának Elnöke	Országgyűlés alsóháza	Magyarország miniszterelnöke	Nemzeti Tanács
Résztörvény	Kormány, országgyűlési képviselő, Népi kezdeményezés	Országgyűlés Felsőházának Elnöke	Országgyűlés alsóháza	Magyarország miniszterelnöke	Nemzeti Tanács
Jogszabály végrehajtási utasítása	Kormány	Miniszter	Országgyűlés alsóháza	Miniszter	Nemzeti Tanács
Kormányrendelet	Kormány, országgyűlési képviselő, Népi kezdeményezés	Magyarország miniszterelnöke	Kormány	Magyarország miniszterelnöke	Nemzeti Tanács
Miniszteri rendelet	Kormány	Miniszter	Kormány	Miniszter	Nemzeti Tanács
Települési önkormányzati rendelet	Önkormányzat, Népi kezdeményezés	Polgármester	Települési Önkormányzat	Polgármester	Nemzeti Tanács
Társadalmi csoport önkormányzati rendelete	Önkormányzat, Népi kezdeményezés	Társadalmi csoport Önkormányzatának Elnöke	Társadalmi csoport Önkormányzata	Társadalmi csoport Önkormányzatának Elnöke	Nemzeti Tanács
Országvédelmi terv	Nemzeti Tanács	Honvédelmi Tanács	Nemzetgyűlés	Magyarország elnöke	Nemzeti Tanács
Rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet	Nemzeti Tanács	Honvédelmi Tanács	Nemzetgyűlés	Magyarország elnöke	Nemzeti Tanács
Nemzetközi szerződés	Kormány, országgyűlési képviselő, Népi kezdeményezés	Magyarország elnöke	Nemzetgyűlés	Magyarország elnöke	Nemzeti Tanács

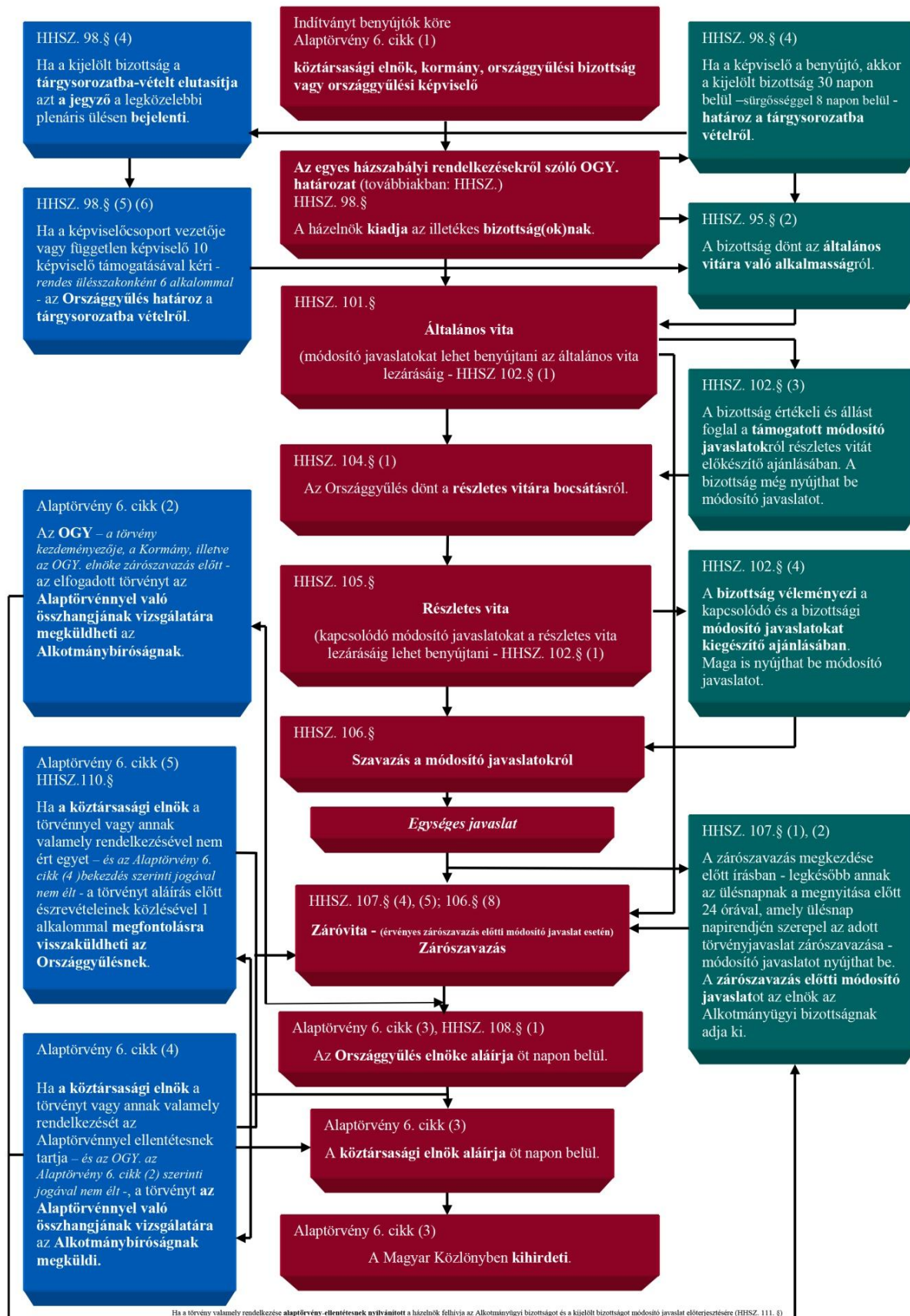
A Konföderatív Európa jogszabály-alkotási folyamatának áttekintő táblája

(az Európai Konföderációról szóló szerződés-tervezet I. RÉSZ B. fejezete
rendelkezik az intézményekről és a jogalkotási folyamatról, az alábbi
összefoglalás az 1. sz. melléklet)

Az Európai Konföderációról szóló Szerződés					
Jogszabály	Kezdeményező	Döntés-előkészítés, jogszabály tervezet előterjesztése	Elfogadó	Döntéshozó	Ellenőrző
A Konföderáció intézményeinek működési szabályzata	A kezdeményezéssel érintett intézmény tagja	A kezdeményezéssel érintett intézmény	A kezdeményezéssel érintett intézmény	A kezdeményezéssel érintett intézmény	Ellenőrző Bizottság
Két vagy többoldalú nemzetközi szerződés a tagok között	- az összhang nélküli igény-lehetőség mérleggel rendelkező tagország, - az illetékes Bizottság; = az igénytöbblet helyettesítő terménnyel, termékkel vagy szolgáltatással kielégíthetősége esetén az illetékes Bizottság, = az igénytöbblet termékfejlesztéssel történő kielégítését bármely tagország, amely adottságainál fogva képes a termékfejlesztést végrehajtani, = a lehetőségtöbblet termékszerkezet váltással történő felszámolását a lehetőségtöbblettel rendelkező állam, vagy az illetékes Bizottság	Előterjesztő elnök	Tanács	Tanács elnöke	Ellenőrző Bizottság
Nemzetközi szerződés a Konföderáció egy vagy több tagja és a Konföderáción kívüli egy vagy több állam, illetve államszövetség között	- a tárgykörben érintett bármely állam, vagy államszövetség, illetve - az illetékes Bizottság	Előterjesztő elnök	Tanács	Tanács elnöke	Ellenőrző Bizottság
Ajánlások	az Európai Konföderáció bármely intézménye és bármely tagországa	- az Európai Konföderáció bármely intézménye, - bármely tagország	Tanács	Tanács elnöke	Ellenőrző Bizottság

Törvényalkotás folyamata a föderatív államban

TÖRVÉNYALKOTÁS FOLYAMATA

Döntéshozatali folyamat a föderatív szövetségi államban (EU-ban)

„Az Európai Bizottság az EU egyetlen törvényhozó testülete. Mégis, mielőtt bármilyen törvényt elfogadna, konzultálnia kell az ügyben érintett szervezetekkel és szakértőkkel, annak érdekében, hogy az adott törvény az EU polgárait a lehető legmegfelelőbben szolgálja. Rendszeresen tárgyal a nemzeti kormányok és képviselőik szakértőinek bizottságaival, de európai hatáskörű képviselői szervezetekkel is, igen kiterjedt vonatkozásban, beleértve az ipar, a közszolgáltat, a szakszervezetek, a fogyasztói csoportok, regionális szervezetek és a nem kormányzintű szervezetek (az NGO-k) szakterületeit is. Ezeknek a csoportoknak a nagy része állandó képviselőt tart fenn Brüsszelben, hogy időben, azaz még az új törvény hivatalos előterjesztése előtt tudjanak lobbizni a Bizottságnál saját érdekeikben.

Ha a Bizottság döntött a jogszabályalkotás mellett, akkor az ügyet az Európai Parlament és a Miniszterek Tanácsa elé terjesztik. Ezek a szervezetek vagy elfogadják az indítványt, vagy módosításokat kezdeményeznek, vagy (noha ez csak ritkán fordul elő) mindenestől visszavetik azt. A Bizottság sok esetben a két „hivatalos” EU tanácsadó testülettel, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Regionális Bizottsággal is tárgyal, véleményük figyelembevételére azonban nincs kötelezve.

Közös döntéshozatali folyamat: Az EU törvényhozásában a legáltalánosabb eljárás az ún. „közös döntési eljárás”, melynek során a Tanács és a Parlament megosztja döntéshozási jogkörét. A Bizottság által előterjesztett indítvány előbb a Parlament, majd a Tanács elé kerül. Ha a két testület álláspontja megegyezik, a törvényhozási javaslatot elfogadják. Mivel az első olvasás szakasza nincs időhöz kötve, a Bizottság beadványától számítva hónapok vagy akár évek is eltelhetnek, míg a Tanács eleget tesz ennek a kötelezettségének.

Ha a két testület véleménye eltér egymástól, az indítvány visszakerül a Parlament elé, majd újra a Tanácshoz, második olvasatra. Ettől kezdve az eljárás időhöz kötött. Ha bármelyik szakaszban egybeesnek az álláspontok, a törvényhozási javaslatot elfogadják. Amennyiben maradnak nézeteltérések, az „egyeztető bizottság” feladata egy olyan közös tervezet kidolgozása, melyet mindkét testületnek külön-külön kell jóváhagynia. A Bizottság mindvégig közreműködik a folyamatban. Ha nem sikerül megegyezniük egy közös tervezetben, illetve ha a tervezetet ellenzik, a javaslatot elvetik.

A Tanács elsődleges célja a konszenzus kialakítása, döntéseket hozni viszont számos területen a „többségi határozat” alapján is lehet – ennek során a tagállamok szavazási részvételi aránya a nagyságuk szerint alakul. Van azonban néhány különleges terület, melynek döntéseihez teljes egyetértés szükségeltetik.

Azokban az esetekben, amikor a tagállamok nem tudják képviseltetni magukat a Parlamentben, a „konzultációs eljárást” alkalmazzák. A Parlament ennek során csak véleményadásra jogosult – ennek lehetőségét azonban minden esetben

biztosítani kell – mielőtt a Tanács elfogadja a törvényhozási javaslatot. Ezekben az esetekben a Tanácsnak rendszerint egyhangú döntést kell hoznia.

Néhány esetben a Parlamentnek elég csupán „igen vagy nem választ” adnia. A „jóváhagyási eljárás” néven ismert procedúrát például a Bizottsági tagok jóváhagyásakor, vagy egy EU-n kívüli állammal való megállapodás megkötésekor alkalmazzák.

Elfogadva: Miután a jogszabályt elfogadtak, a Bizottságnak kell gondoskodnia a felől, hogy – az előírt határidőn belül – minden tagországban pontosan és maradéktalanul végre is hajtsák a rendelkezéseket. Azok ellen a tagországok ellen, amelyek nem tesznek eleget törvényes kötelezettségeiknek, a Tanács (vagy a tagországok) eljárást indíthat a Bíróságon. A Bíróság feladata, hogy a nemzeti és az európai jogrendszer között esetlegesen adódó összes ellentmondást felszámolja, illetve, hogy az összes tagállamban biztosítsa az EU törvényhozás értelmezésének egységességét.”

A fenti idézet kommentálása helyett álljon itt egy példa a konföderatív szövetségi állam és tagállamai közötti kapcsolatra (a nemzeti és a nemzetek fölötti érdekérvényesülés összefüggésére) az államok életterét jelentő termőföld tulajdonlásának és birtoklásának szabályozásán keresztül.

Nézzük meg, hogyan érvényesül a Lisszaboni Szerződés „jogharmonizálódása” a magyar földforgalmi törvényben!

a./ A termőföld a tőke része

A Lisszaboni Szerződés a termőföldet „**mezőgazdasági terméknek**” nevezi (EUM38), a földtörvény-tervezet „**mezőgazdasági termelési tényezőnek**”²⁷:

b./ A liberális alapelvek (EUM26) (a földtörvényt közvetlenül érintően a tőke szabad áramlása és a letelepedés szabadsága, közvetve pedig az áruk és szolgáltatások szabad áramlása)

A Lisszaboni Szerződés lehetetlenné teszi, hogy azok a feltételek, amelyeket a tagországok meghatározhatnak, alkalmasak legyenek arra, hogy igaz legyen Fazekas Sándor miniszter úr megállapítása: „... miután **Magyarország az Európai Unió tagja, a törvény leírja, hogy az unió polgárai is vásárolhatnak itt földet, utána azonban arról rendelkezik, miképp lehet**

²⁷ **5. § Értelmező rendelkezések**

20. *mezőgazdasági üzem*: az azonos céllal működtetett *mezőgazdasági termelési tényezők* (föld, mezőgazdasági felszerelés, egyéb vagyonelemek) szervezeti alapegysége, amely a gazdasági összetartozás révén gazdálkodási alapegység is;

[2013. évi CXXII. tv. Mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról](#)

elérni, hogy mégse tudjanak venni "egy kávéskanálnyt se", ha nem teljesítik a szigorú feltételeket.”²⁸

Itt kell megemlíteni a **2011-es módosítással liberalizált** (magyarán: megszorítás nélkül kiterjesztővé tett) **állampolgársági törvényt**, amely **tágot nyit mindenkinek** a magyar állampolgárság felvételére, és ezzel „állampolgári jog” gyakorlásával a magyar föld tulajdonjogának megszerzésére²⁹.

Ezt bizonyítják a Lisszaboni Szerződés idézett cikkei a letelepedés szabadságáról és annak következményeiről (EUSz9, EUM18, EUM49, EUM50), valamint a földtörvény-tervezet „szigorú feltételeit” tartalmazó szakaszai³⁰.

c./ Integrált mezőgazdasági termelés-szervezés, tulajdon-, birtok- és haszonbérlet nagyság

Az Európai Unió föderatív szervezet, szövetségi állam. Alapját a négy liberális alapelv képezi, eszköze az integráció. A kizárólagos hatáskörbe vont területek meghatározásával hajtja végre az összevonást, ezzel a **szubszidiaritás** – és az ezzel összefüggő demokrácia és szolidaritás - fogalmát eltorzította (EUSz 5.).

A Lisszaboni Szerződésben a mezőgazdaság még közös hatáskörbe tartozott, de az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete „különleges

²⁸ [OGY - Átírták a földtörvényjavaslatot](#) Budapest, 2013. június 3., hétfő (MTI)

²⁹ [1993. évi LV. törvény a magyar állampolgárságról](#) (2013.06.04-én hatályos állapot)

³⁰ 5. § 24. *tagállami állampolgár*: az Európai Unió tagállamának állampolgára, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgára, valamint a nemzetközi szerződés alapján velük egy tekintet alá eső állam állampolgára;

5. § 7. *földműves*: Magyarországon nyilvántartásba vett belföldi természetes személy, illetve tagállami állampolgár, aki e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott mezőgazdasági vagy erdészeti szakirányú képzettséggel rendelkezik vagy ennek hiányában igazoltan legalább 3 éve

a) mező-, erdőgazdasági tevékenységet, illetve kiegészítő tevékenységet saját nevében és saját kockázatára folyamatosan Magyarországon folytat, és ebből igazoltan árbevétele származott, vagy az árbevétel azért maradt el, mert a megvalósult mező- vagy erdőgazdasági célú beruházás még nem hasznosulhatott, vagy

b) a legalább 25%-ban tulajdonában álló, Magyarországon bejegyzett mezőgazdasági termelőszervezet olyan tagjának minősül, aki mező-, erdőgazdasági tevékenységet, illetve mező-, erdőgazdasági és az azokat kiegészítő tevékenységet személyes közreműködésként végzi;

15. *külföldi természetes személy*: a nem tagállami állampolgár;

16. *külföldi jogi személy*: a nem tagállami székhelyű jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet;

[2013. évi CXXII. tv. Mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról](#)

végrehajtási hatásköröket” ruházott a Bizottságra, kivételes esetekben a Tanácsra. Ezek a hatáskörök magukban foglalják a mezőgazdaságot is, így gyakorlatilag a mezőgazdaság is „kizárólagos hatáskörbe került”.

Ezzel természetessé vált a mezőgazdasági nagyüzemekkel végrehajtott integráció szükségessége, „jövedelemtermelő monopólium jellegű vállalkozásokká” válása. Ezzel a tőke a multinacionális kereskedelmi és ipari cégekkel azonosan, a mezőgazdaságban is megszabadul azoktól a korlátoktól, amelyekkel az EU terheli a tagállamok gazdaságait.

Ez így szerepel a Lisszaboni Szerződésben:

„Az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vagy a jövedelemtermelő monopólium jellegű vállalkozások olyan mértékben tartoznak a Szerződések szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását. A kereskedelem fejlődését ez nem befolyásolhatja olyan mértékben, amely ellentétes a Közösség érdekeivel.” (EUM 106. cikk (2) bekezdés)

Ennek „jogharmonizációja” a 2013. évi CXXII. tv. Mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvényben:

Az „alap jogharmonizáció”:

„1. §

(3) Külön törvény az integrált mezőgazdasági termelésszervezést végző szervezetek működési sajátosságaira tekintettel, az *e törvényben foglaltaktól eltérő szabályokat is megállapíthat a föld használatának az integrált termelésszervezésben való hasznosítás céljából történő megszerzésére.*”

A „kapcsolódó jogharmonizációt” a tulajdon- és birtokszerzési jog, valamint a tulajdon- és birtoknagyságok meghatározása jelenti³¹.

³¹ A tulajdonszerzési jogosultság

10. §

(1) Ha e törvény másként nem rendelkezik, a föld tulajdonjogát belföldi természetes személy és tagállami állampolgár szerezheti meg.

11. §

(2) A föld tulajdonjogát

a) a bevett egyház vagy annak belső egyházi jogi személye tartási, gondozási, ajándékozási szerződés alapján, valamint végintézkedéssel,

b) jelzálog-hitelintézet a jelzálog-hitelintézetéről és a jelzáloglevélről szóló külön törvényben foglalt korlátozásokkal és időtartamra,

c) a föld fekvése szerint illetékes települési önkormányzat (a fővárosban a fővárosi kerületi önkormányzat) közfoglalkoztatás és településfejlesztés céljára

szeresheti meg.

A földtulajdon, illetve a birtokban tartható összes föld megengedett mértéke

16. §

2.3 A föderáció és a konföderáció paradigmájának gazdasági része

Az iránymutatás **eredete** dönti el, hogy a paradigma az állam és az államok szövetsége rendszerében a gazdaság **a nemzeti- vagy a nemzetek fölötti érdekérvényesítést szolgálja-e**.

Ennek megfelelően az alábbi kérdéseket kell megvizsgálni az iránymutatás eredete által meghatározott paradigmákban:

- a./ A gazdaságra vonatkozó szabadságjogok érvényesülése,
- b./ A szubszidiaritás érvényesülése a gazdaságpolitikában,
- c./ A kötelezettségek és jogok összhangjának érvényesülése a gazdaságpolitikában,
- d./ A nemzeti- és nemzetek fölötti paradigma hatása az ember életére a gazdaságpolitikán keresztül.

(1) **A földműves**, valamint a 10. § (3) bekezdésében meghatározott **személy a föld tulajdonjogát** – a már tulajdonában és a hasznélvezetében lévő föld területnagyságának a beszámításával – **300 hektár mértékig szerezheti meg** (földszerzési maximum).

(2) **A földműves, valamint mezőgazdasági termelőszervezet** - a (3) bekezdésben meghatározott esetek kivételével - a föld birtokát - a már birtokában lévő föld területnagyságának a beszámításával - **legfeljebb 1200 hektár mértékig szerezheti meg (birtokmaximum)**.

(3) **Az állattartó telep üzemeltetője**, a szántóföldi és kertészeti növényfajok vetőmagjának előállítója esetében - a földről szóló törvényben meghatározottak szerint - a birtokmaximum mértéke - a (2) bekezdésben meghatározottaktól eltérően - **1800 hektár területnagyság (kedvezményes birtokmaximum)**.

(4) **A részarány-tulajdon** megszerzése esetében az (1) bekezdésben foglalt földszerzési maximumot azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy **a szerző fél tulajdonában és hasznélvezetében álló földterület hektárban kifejezett térmértéke mennyiségének hússzorosa**, valamint a már tulajdonában álló és megszerzésre kerülő részarány-tulajdon összesített aranykorona értéke mennyiségének együttes összege legfeljebb 6000 lehet.

[2013. évi CXXII. tv. Mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról](#)

Általános összehasonlítás

A nyugati civilizáció föderatív- és az ősi civilizáció konföderatív gazdasági gondolkodási mód mintája (paradigmája) közötti alapvető különbség abban mutatkozik, hogy

1.

- a föderalizmus **lehetőség-monopóliumot** hoz létre, amin keresztül **kínálatot termel, amelyhez manipulációval hozza létre a keresletet, így felülről irányítja a gazdaságot,**
- a konföderalizmus **az igények és a lehetőségek összhangját teremti meg, alulról, a településektől felépített rendszert alkotva;**

2.

- a föderalizmusban **az állam a gazdaság kiszolgálója,**
- a konföderalizmusban **a gazdaság – éppúgy, mint minden életfeltétel-biztosítás – az embert szolgálja,** ennek a szolgáltatnak az összehangolását végzi az állam.

Ez a két alapvető különbség visszavezethető a társadalomszervezési gondolkodási mód minta (paradigma) tábla (mátrix) elmélete közötti különbségre.

Azt, hogy a föderalista gondolkodási mód minta (paradigma) az állam érdekei fölé rendeli a gazdaságot,

a tagországok szabadság elvesztésének 12 EU-stációja bizonyítja, amelynek alapját a Lisszaboni Szerződés képezi.

1. Minden nemzeti érték (benne a termőföld) elvesztése

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 26. cikk

- (2) **A belső piac** egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben e szerződés rendelkezéseivel összhangban **biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása.**

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 38. cikk

- (1) Az Unió közös mezőgazdasági és halászati politikát határoz meg és hajt végre.

A belső piac kiterjed a mezőgazdaságra és a halászatra, valamint a mezőgazdasági termékek kereskedelmére. A közös agrárpolitikára vagy a mezőgazdaságra vonatkozó utalásokat, valamint a „mezőgazdasági”, illetve az „agrár-„ kifejezéseket úgy kell értelmezni, mint amelyek a halászatot is magukban foglalják, figyelembe véve ezen ágazat sajátos jellemzőit.

„Mezőgazdasági termékek” a termőföld, az állattenyésztés és a halászat termékei, valamint az ezekhez a termékekhez közvetlenül kapcsolódó első feldolgozási szint termékei.

- (2) **Ha a 39-44. cikk másként nem rendelkezik, a belső piac létrehozására illetve működésére megállapított szabályokat a mezőgazdasági termékekre is alkalmazni kell.**
- (3) A 39-44. cikk rendelkezéseinek hatálya alá tartozó termékeket az I. melléklet sorolja fel.
- (4) A mezőgazdasági termékek belső piaca működésének és fejlődésének együtt kell járnia egy közös agrárpolitika létrehozásával.

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 3. cikk

- (1) Az Unió **kizárólagos hatáskörrel** rendelkezik a következő területeken:
 - a) **vámunió,**
 - b) a belső piac működéséhez szükséges **versenyszabályok megállapítása,**
 - c) **monetáris politika** azon tagállamok tekintetében, amelyek hivatalos pénzneme az euro,
 - d) a tengeri biológiai erőforrások megőrzése a közös halászati politika keretében,
 - e) **közös kereskedelempolitika.**
- (2) Az Unió szintén **kizárólagos hatáskörrel** rendelkezik **nemzetközi megállapodás megkötésére**, ha annak megkötését valamely uniós jogalkotási aktus írja elő, vagy ha az hatásköreinek belső gyakorlásához szükséges, illetve annyiban, amennyiben az a közös szabályokat érintheti, vagy azok alkalmazási körét megváltoztathatja.

2. A nemzeti termékek védelmének elvesztése

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 34. cikk

A tagállamok között **tilos a behozatalra vonatkozó minden mennyiségi korlátozás** és azzal azonos hatású intézkedés.

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 35. cikk

A tagállamok között **tilos a kivitelre vonatkozó minden mennyiségi korlátozás** és azzal azonos hatású intézkedés.

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 63. cikk

- (1) E fejezet rendelkezéseinek keretei között **tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra vonatkozó minden korlátozás.**

- (2) E fejezet rendelkezéseinek keretei között tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti fizetési műveletekre vonatkozó minden korlátozás.

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 101. cikk

- (1) A belső piaccal összeegyeztethetetlen és **tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre**, és amelynek célja vagy hatása a közös piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, így különösen:
- a) **a beszerzési vagy eladási árak**, illetve bármely egyéb üzleti feltétel közvetlen vagy közvetett rögzítése;
 - b) **a termelés, az értékesítés**, a műszaki fejlesztés vagy a befektetés **korlátozása vagy ellenőrzése**;
 - c) **a piacok vagy a beszerzési források felosztása**;
 - d) egyenértékű ügyletek esetén **eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben**, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek;
 - e) **a szerződések megkötésének függővé tétele** olyan kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 107. cikk

- (1) Ha a Szerződések másként nem rendelkezik, **a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás**, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

3. Pénzügyi függetlenség elvesztése

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 282. cikk

- (1) Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok alkotják a Központi Bankok Európai Rendszerét (KBER). **Az Unió monetáris politikáját az Európai Központi Bank és azon tagállamok nemzeti központi bankjai irányítják, amelyeknek hivatalos pénzneme az euro, és amelyek az eurorendszert alkotják.**

....

- (5) **Az Európai Központi Bankkal konzultálni kell** a hatáskörébe tartozó valamennyi uniós jogi aktusra irányuló javaslattal, továbbá **valamennyi**

nemzeti jogszabálytervezettel kapcsolatban, és a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet elő.

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 295. cikk

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság egyeztetnek egymással, és közös megegyezéssel meghatározzák együttműködésük szabályait. E célból a Szerződéseknek megfelelően kötelező jellegű intézményközi megállapodásokat köthetnek.

4. Kereskedelmi függetlenség elvesztése

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 106. cikk

- (1) A közvállalkozások és az olyan vállalkozások esetében, amelyeknek a tagállamok különleges vagy kizárólagos jogokat biztosítanak, **a tagállamok nem hozhatnak és nem tarthatnak fenn az a Szerződésekkel, különösen az annak 21. és 101–109. cikkében foglalt szabályokkal ellentétes intézkedéseket.**
- (2) Az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vagy **a jövedelemtermelő monopólium jellegű vállalkozások olyan mértékben tartoznak a Szerződések szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását.** A kereskedelem fejlődését ez nem befolyásolhatja olyan mértékben, amely ellentétes a Közösség érdekeivel.

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 207. cikk

- (1) **A közös kereskedelempolitika egységes** elveken alapul; ez vonatkozik különösen **a vámtarifák módosításaira, az áruk és szolgáltatások kereskedelméhez kapcsolódó vámtarifa és kereskedelmi megállapodások megkötésére,** valamint a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásaira, továbbá a külföldi közvetlen befektetésekre, **a liberalizációs intézkedések egységesítésére,** az exportpolitikára és az olyan kereskedelempolitikai védintézkedésekre, mint a dömping vagy szubvenció esetén meghozandó intézkedések. A közös kereskedelempolitikát az Unió külső tevékenységének elvei és célkitűzései által meghatározott keretek között kell folytatni.

5. Vám elvesztése

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 28. cikk

- (1) **Az Unió vámuniót alkot,** amely a teljes árukereskedelemre kiterjed, és magában foglalja a behozatali és kiviteli vámok, valamint az azokkal azonos hatású díjak tilalmát a tagállamok között, továbbá közös vámtarifa bevezetését harmadik országokkal fenntartott kapcsolataikban.

6. Az önálló adópolitika elvesztése

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 110. cikk

A tagállamok sem közvetlenül, sem közvetve nem vetnek ki más tagállamok termékeire a hasonló jellegű **hazai termékekre** közvetlenül vagy közvetve **kivetett adónál magasabb belső adót**.

A tagállamok továbbá nem vetnek ki **más tagállamok termékeire olyan természetű belső adót, amely más termékek közvetett védelmét szolgálhatja.**

7. Külügy és hadügy elvesztése

I. KÖZÖS RENDELKEZÉSEK 18. cikk

- (1) Az Európai Tanács, minősített többséggel és a Bizottság elnökének egyetértésével, kinevezi az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét. Megbízatását az Európai Tanács ugyanilyen eljárás keretében megszüntetheti.
- (2) **A főképviselő irányítja az Unió közös kül- és biztonságpolitikáját.** Javasolataival hozzájárul e politika alakításához, és azt a Tanácstól kapott felhatalmazásban foglaltak szerint végrehajtja. Ugyanez vonatkozik a közös biztonság- és védelempolitikára.

8. Önálló jogalkotás elvesztése

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 288. cikk

Az Unió hatásköreinek gyakorlása érdekében az intézmények rendeleteket, irányelveket, határozatokat, ajánlásokat és véleményeket fogadnak el.

A rendelet általános hatállyal bír. Teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Az irányelv az elérendő célokat illetően **minden címzett tagállamra kötelező**, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja.

A határozat teljes egészében kötelező. Amennyiben külön megjelöli, hogy kik a címzettjei, a határozat kizárólag azokra nézve kötelező, akiket címzettként megjelöl.

9. Közigazgatás elvesztése

I. KÖZÖS RENDELKEZÉSEK 5. cikk

- (3) **A szubszidiaritás** elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek **nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani**, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

Az Unió intézményei a szubszidiaritás elvét a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben meghatározottak szerint alkalmazzák. **A nemzeti parlamentek az említett jegyzőkönyvben megállapított eljárásnak megfelelően gondoskodnak a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásáról.**

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 7. cikk

Az Unió, valamennyi célkitűzését figyelembe véve és a hatáskör-átruházás elvével összhangban, **biztosítja a különböző politikái és tevékenységei összhangját.**

10. Belbiztonság elvesztése

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 88. cikk

- (1) **Az Europol feladata**, hogy támogassa és erősítse a tagállamok rendőri hatóságainak és egyéb bűnüldöző szolgálatainak tevékenységét, valamint a közöttük folytatott kölcsönös együttműködést a két vagy több tagállamot érintő bűncselekmények és a terrorizmus, valamint **az uniós politikák alkalmazási körébe tartozó közös érdekeket sértő bűnözési formák megelőzése és üldözése terén.**
- (2) Az Europol felépítését, működését, tevékenységi területét és feladatait rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben az Európai Parlament és a Tanács határozza meg. E feladatok a következőket foglalhatják magukban:
 - a) **az információk**, így különösen a tagállamok vagy harmadik országok hatóságai, illetve az Unión kívüli szervezetek által szolgáltatott információk összegyűjtése, tárolása, feldolgozása, elemzése és cseréje,
 - b) a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival közösen vagy **közös nyomozócsoportok keretében végzett nyomozati és operatív tevékenységek összehangolása, megszervezése és végrehajtása, adott esetben az Eurojusttal kapcsolatot tartva.**

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 89. cikk

A Tanács különleges jogalkotási eljárás keretében meghatározza azokat a feltételeket és korlátokat, amelyek mellett **a tagállamoknak a 82 és 87. cikkben említett hatáskörrel rendelkező hatóságai egy másik tagállam területén** – annak hatóságaival kapcsolatot tartva és velük egyetértésben – **intézkedéseket foganatosíthatnak.** A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

11. Igazságszolgáltatás elvesztése

I. KÖZÖS RENDELKEZÉSEK 19. cikk

- (1) Az **Európai Unió Bírósága** a Bíróságból, a Törvényszékből és különös hatáskörű törvényszékekből áll. Az Európai Unió Bírósága biztosítja a jog tiszteltben tartását a Szerződések értelmezése és alkalmazása során.

A tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek **az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek.**

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 86. cikk

- (1) Az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények üldözésére a Tanács különleges jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben az Eurojustból Európai Ügyészséget hozhat létre. A Tanács az Európai Parlament egyetértését követően, egyhangúlag határoz.

12. Magyarország kinyitása minden idegen előtt és bezárása az Unión kívülre szakadt minden magyar előtt

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 49. cikk

Az alábbiakban megállapított rendelkezéseknek megfelelően **tilos a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás.** Ezt a rendelkezést azokra a korlátozásokra is alkalmazni kell, amelyek képvisletnek, fióktelepnek vagy leányvállalatnak egy tagállam valamely tagállamban letelepedett állampolgára által történő alapítására vonatkoznak.

A szabad letelepedés magában foglalja a jogot **gazdasági tevékenység önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására,** vállalkozások, így különösen az 54. cikk második bekezdése szerinti társaságok alapítására és irányítására, **a letelepedés országának joga által a saját állampolgáira előírt feltételek szerint, figyelemmel a tőkére vonatkozó fejezet rendelkezéseire is.**

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 77. cikk

- (1) Az Unió olyan politikát alakít ki, amelynek célja:
- a) annak biztosítása, hogy a belső határok átlépésekor a személyek, állampolgárságuktól függetlenül, mentesüljenek mindenfajta ellenőrzés alól,
 - b) a személyek ellenőrzésének és a határátlépések eredményes felügyeletének biztosítása a külső határokon,
 - c) a külső határok integrált határőrizeti rendszerének fokozatos bevezetése.

- (2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket állapít meg a következőkre vonatkozóan:
- a) a vízumokra és az egyéb rövid távú tartózkodásra jogosító tartózkodási engedélyekre vonatkozó közös politika,
 - b) azok az ellenőrzések, amelyeknek a külső határokat átlépő személyeket alá kell vetni,
 - c) azok a feltételek, amely mellett harmadik országok állampolgárai rövid ideig szabadon mozoghatnak az Unión belül,
 - d) a külső határok integrált határőrizeti rendszerének fokozatos bevezetéséhez szükséges valamennyi intézkedés,
 - e) a személyek – állampolgárságuktól független – mentessége mindenfajta ellenőrzés alól a belső határok átlépésekor.

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 78. cikk

- (1) Az Unió közös menekültügyi, kiegészítő és ideiglenes védelem nyújtására vonatkozó politikát alakít azzal a céllal, hogy a nemzetközi védelmet igénylő harmadik országbeli állampolgárok mindegyike számára megfelelő jogállást kínáljon és biztosítsa a visszaküldés tilalma elvének tiszteletben tartását. E politikának összhangban kell lennie a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-ai genfi egyezményvel és az 1967. január 31-ei jegyzőkönyvvel, valamint az egyéb vonatkozó szerződésekkel.
- (2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket állapít meg egy közös európai menekültügyi rendszer létrehozása céljából, amely a következőket foglalja magában:
- a) az Unió egészén belül érvényes, egységes menekült jogállás a harmadik országok állampolgárai számára,
 - b) egységes kiegészítő védelmet biztosító jogállás a harmadik országok azon állampolgárai számára, akiknek, anélkül hogy európai menekült jogállást kapnának, nemzetközi védelemre van szükségük,
 - c) közös rendszer a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén e személyek ideiglenes védelmére,
 - d) közös eljárások az egységes menekült-, vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállás megadására és visszavonására vonatkozóan,
 - e) a menedékjog vagy kiegészítő védelem iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó kritériumok és eljárások,
 - f) előírások a menedékkérők és a kiegészítő védelmet kérők befogadásának feltételeire vonatkozóan,

- g) partnerség és együttműködés a harmadik országokkal a menedékkérők, illetve a kiegészítő vagy ideiglenes védelmet kérő személyek beáramlásának kezelése céljából.

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 79. cikk

- (1) Az Unió közös bevándorlási politikát alakít ki, amelynek célja a migrációs hullámok hatékony kezelése azok minden szakaszában, **méltányos bánásmód biztosítása a harmadik országok azon állampolgárai számára, akik jogszerűen tartózkodnak valamely tagállamban, valamint az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem megelőzése és az ezek elleni megerősített küzdelem.**
- (2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket állapít meg a következőkre vonatkozóan:
- a) a beutazás és a tartózkodás feltételei, valamint a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok és a hosszú távú tartózkodási engedélyek tagállamok által történő kiadására vonatkozó szabályok, beleértve a családdegysítési célúakat is,
 - b) a tagállamok valamelyikében jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok jogainak meghatározása, ideértve a más tagállamokban való szabad mozgásra és tartózkodásra irányadó feltételeket is,
 - c) illegális bevándorlás és jogellenes tartózkodás, beleértve a jogellenesen tartózkodó személyek kitoloncolását és repatriálását is,
 - d) küzdelem az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme ellen.

II. MŰKÖDÉSI SZABÁLYZAT 80. cikk

Az Unió e fejezetben meghatározott politikáira és azok *végrehajtására a szolidaritás és a felelősség tagállamok közötti igazságos elosztásának elve az irányadó, ideértve annak pénzügyi vonatkozásait is.* Az Unió e fejezet alapján elfogadott jogi aktusaiban, minden olyan esetben, amikor erre szükség van, megfelelő módon rendelkezni kell ennek az elvnek az alkalmazásáról.

A (még csak tartalmában létező) Európai Egyesült Államok (EU) által tőlünk megvont szabadságjogok többsége a gazdasági függetlenségünk megszűnését jelenti.

Magyarország szabadságjogai elvételének előkészítése történt meg az EU-csatlakozás „felkészülési” időszakában.

Magyarország elvesztésére tett előkészítő intézkedések

1. [A Római Szerződés](#) aláírása³² (Az Európai Közösség Alapító Szerződése Róma, 1957. március 25.)

2. A Koppenhágai kompromisszum aláírása³³

A Koppenhágai Kompromisszum hatásának részletezését a Szent Korona Értékrend Akadémia első fokozat [munkaanyagának](#) 275-279. oldala tartalmazza.

3. Kvóták

A csatlakozás évében

- A területi támogatás alapja Magyarország termőterületének 77,5 %-a.

³² **ELSŐ RÉSZ: Alapelvek**

3. cikkely

Közösségnek a 2. cikkelyben kitűzött célok érdekében folyó tevékenysége az ebben a Szerződésben előírt feltételekkel és időrendben magában foglalja

- c) a belső piacot, amelyet a tagállamok között az áruk a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgását gátló akadályok megszüntetése jellemez;

II. CÍM: A MEZŐGAZDASÁG

38. cikkely

- (1) A közös piac kiterjed a mezőgazdaságra és a mezőgazdasági termékekkel való kereskedelemre is. mezőgazdasági termékek a termőföld, az állattenyésztés és a halászat termékei, valamint az ezekből közvetlenül származó félkész termékek.
- (2) A közös piac létesítéséről szóló rendelkezések a mezőgazdasági termékekre is vonatkoznak, ha a 39-46. cikkely rendelkezései másként nem rendelkeznek.

2. FEJEZET: A LETELEPEDÉS JOGA

56. cikkely

- (1) Ez a fejezet és az ennek alapján hozott intézkedések **nem korlátozhatják azoknak a jogi és közigazgatási előírásoknak az alkalmazását, amelyek külföldre vonatkozó külön szabályozást tartalmaznak**, és amelyek a közrend, a közbiztonság vagy a közegészségügy alapján indokoltak.

³³ „... a magyar termelők, a koppenhágai kompromisszum nyomán ma harmadannyi támogatást kapnak, mint a régi tagországok gazdái. Felidézte, hogy az uniós költségvetés kapcsán kibontakozott vitában Magyarország azt javasolta: "Ha felnyitjuk a mezőgazdasági kérdést, ha felnyitjuk azokat a kompromisszumokat, amelyeket az utóbbi időben kötöttünk, akkor felnyitjuk Koppenhágát is." Ezt a felvetést eddig sem a francia Európa-ügyi miniszter, sem a brit miniszterelnök nem utasította vissza”

(Gyurcsány Ferenc A magyar mezőgazdaság ügye nemzeti ügy)

2. A föderáció és a konföderáció paradigmájának részei

- A mennyiségi támogatás átlagosan a megtermelhető mennyiség kevesebb, mint felére vonatkozik.

A kvóta teljes hatásának elemzése a II. rész „Mezőgazdaság, élelmiszeripar” cím alatt szerepel.

A tételes kvóta tábla a csatlakozás évére:

Mg-i területek	Magyar adottság	Magyar igény	Aláírt kvóta	Elért szint %-ban adottsághoz - igényhez
Szántóföldi bázisterület (ha)	4 500 000	3 653 353	3 487 792	81.2 77.5
Regionális hozam (t/ha)	*	5.04	4.73	* 93.8
Tradicionális durumbúza (ha)		15 000	2 500	16.7
Nem tradicionális durumbúza (ha)		50 000	4 305	8.6
Rizs (ha)		18 000	3 222	17.9
Szárított takarmány (t)		200 000	49 593	24.8
Cukor A (t)		400 000	400 454	100.1
Cukor B (t)		80 000	1230	1.5
Izoglükóz A (t)		130 000	127 627	98.2
Izoglükóz B (t)		10 000	10 000	100.0
Kender (t)		3 108	2 061	66.3
Len (t)		1 461	---	0.0
Paradicsom (t)		321 442	130 790	40.7
Őszibarack (t)		1 000	1 616	161.6
Körte (t)		1 000	1 031	103.1
Dohány (t)		15 000	12 355	82.4
Beszállított tej (t)		2 600 000	1 782 650	68.6
Közvetlenül eladott tej (t)		200 000	164 630	82.3
Szarvasmarha kiegészítő tám. (Euro)		12 000 000	2 936 076	24.5
Vágási prémium (állat)		480 000	235 998	49.1
Húsmarha prémium (állat)		245 000	94 620	38.6
Anyatehén (állat)		300 000	117 000	39.0
Juh (állat)		1 500 000	1 146 000	73.9**
Kecske (állat)		50 000	Benne a juhkvótában	

*1991-ben a kukorica és a búza hektáronkénti hozama: 6710 és 5190 kg volt.

**A juh és kecske kvótát egyben határozták meg ezért annak együttes igényértéke a viszonyítási alap. (1 550 000)

4. EU-sarc

Az EU csatlakozással kapcsolatos elvonás és támogatás egyenlege csatlakozás előtti és utáni adatainak elemzését a Szent Korona Értékrend Akadémia első fokozat [munkaanyagának](#) 261-365. oldala tartalmazza.

Jellemzőként itt csak két fontos bizonyítékot tartok szükségesnek kiemelni:

- a./ „Az EU a tagországoktól évi hatmilliárd eurót visznek ki, miközben a nettó forrásbevonás – az uniós támogatás – egymilliárd euró körül járhat.” – mondta Lóránt Károly, az Európai Parlament gazdasági tanácsadója a Fixtv [„Veled Európa, de nélküled EU”](#) sorozatának 2008. március 14-i adásában.
- b./ „Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter számítása szerint évi mintegy 8.500 milliárd forintra rúghat az ellenőrizetlenül kiáramló, elvesztett pénz.” ([Matolcsy 8.500 milliárd elveszett forintról beszél](#) NOL-MTI 2012. március 14.)

Különösen a gazdaságra vonatkoztatható a közelmúlt egyik vezető politikusának a véleménye, amely így hangzik:

„Mivel a szocializmus megbukott, azt lehetett mondani, hogy azért kell a neoliberalizmust megreformálni, mert nincs alternatívája. Ezt cáfoltad a nyilvánosságra hozott jogszabály-tervezeteiddel.” (A hivatkozott jogszabálygyűjtemény: [„Az új világtörténelmi korszak paradigmája a Szent Korona”](#) Püski Kiadó 2009.)

Barroso is nyilván ezt érezte meg, amikor az „Európai Konföderációról szóló szerződéstervezet” megismerése után 2008. október 4-én a következőt üzent: **„A középkori, vallásos Szent Koronára épülő Európai Konföderáció tervezet a legveszélyesebb szélsőség az európai civilizációra.”**

Természetes, hogy nemcsak ő, hanem a föderális paradigmára épülő liberális-kapitalista rendszer minden helytartója fél a Szent Korona Értékrendben közvetített konföderatív gondolkodási mód tisztaságától, hiszen egyértelmű számukra is: a jelenlegi – föderatív paradigmán alapuló) világtörténelmi korszak sárba ereszkedik pénzközpontúságával, a diktatúra szolgájává alázott mátrix-elméletével együtt, és az új világtörténelmi korszaknak az erkölcsi, gondolati és gazdasági tisztaságot megvalósító konföderatív értékrend lehet a gondolkodási mód mintája, vagyis paradigmája.

a./ A szabadság alapjai érvényesülésének hatása a gazdaságpolitikára

Ellentétpárok a föderatív és a konföderatív gondolkodási módban

Az alapvető különbséget az iránymutató eredet a következők szerint határozza meg:

Föderáció: „A belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben e szerződés rendelkezéseivel összhangban biztosított **az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása.**” (EUM 26. cikk (2) bekezdés)

Konföderáció:

„(3) Minden állam lelki, szellemi és természeti vagyona az állam államalapító és államalkotó nemzetei által alkotott egyetemes közösség **örök és elidegeníthetetlen tulajdona.**

(4) Az állam vagyonával létrehozott minden érték az állam államalapító és államalkotó nemzetei által alkotott **egyetemes közösség érdekeit szolgálja.**”

(EKonf Az Európai Konföderáció alapelvei)

aa./ A tőke szabad áramlása - a nemzeti vagyon önérték-növelése

Föderáció: A tőke szabad áramlása

Az EU legfőbb előnyének azt tartják, hogy a tőke szabadon mozog a tagországok között, „fellendítve a gazdaságot”, hiszen pénz nélkül nincs gazdasági fejlődés. Óhatatlan e miatt a pénzpolitikáról, a pénz szerepéről írni, mielőtt annak mozgását elemeznénk.

A globalizáció legfőbb jellemzője, hogy **a hatalom megtartásának tárgyi eszközei** (fegyver és pénz) **a kiváltságot élvező elenyésző számú ember kezében vannak.** A **fegyver** a diktatúra fenntartásának **terrorisztikus eszköze**, míg a **pénzzel** a kiváltságosok a lehetőségeket tudják összevonni (koncentrálni), és ezzel **zsarolják az életfeltételeken keresztül az embereket.**

Miután a diktatúra természetellenes rendszer, folyamatosan **fejleszteni és növelni kell** az eszközök számát ahhoz, hogy azokkal hatékonyan lehessen hatalmát fenntartani.

Ezért kell olyan közhangulatot kelteni, mintha az emberiség védelme indokolná az egyre növekvő hatékonyságú fegyverek előállítását, vagyis ez a kirekesztettek érdekében is történne.

A pénz mennyiségi növelése érdekében el kellett azt szakítani értékközvetítő szerepétől, és önállóvá kellett tenni. Miután **a pénz**, mint tárgy önállóan nem használható, csak eredeti funkciójában - vagyis **venni lehet érte valami életfeltételt kielégítő tárgyat vagy szolgáltatást** - eleve korlátozza ennek az eszköznek a növelhetőségét. Ennek a korlátnak a feloldását szolgálja **a pénz természetes alap nélkülivé (virtuálissá) tétele**, ami olyan tulajdonságokkal ruhazza fel az eredeti funkciója szerint érték-közvetítő eszközt, amely az anyagi világ többi (természetes alaphoz kapcsolódó) része fölé emeli, **kiváltani szándékozva vele az Isteni Szabályrendszer természetes fejlődés-biztosító, valós értékeket közvetítő szerepét.**

Ez a - teljességében csak számítógépekben, tőzsdéken és a bankokban mutatkozó - **Aranyborjú akar az ember természetes igényeinek kielégítőjévé válni, amikor uralmát korlátozás nélkül terjeszti ki az emberiségre, „a tőke szabad áramlása” parancs megvalósításával.**

1. A tőkemozgás és fizetési műveletek korlátozásának tilalma

Az EUM 63. cikk biztosítja a korlátlan tőkeáramlást: **a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra és fizetési műveletekre vonatkozó minden korlátozás egyaránt tilos.**

2. A tőke szabad áramlásának következményei

- 2.1 Mindazoknak az országoknak a teljes kirablása, amelyek helyet adnak a tőke szabadon áramlásnak, ami egy olyan *tájfún*, ami addig van a föld egy bizonyos területén, amíg mindent el nem pusztít. Miután elérte célját, továbbáll, hogy más területeket is elpusztítson.

A tőke pusztítása nem csak anyagi károkat okoz. Azzal, hogy koncentrálja a lehetőségeket és azokat saját érdeke szerinti területekre viszi, kiszolgáltatottá teszi a letarolt területen élőket: elveszi életterületüket, ezzel létbizonytalanságba sodorja őket.

Az anyagi, fizikai rombolásnál nagyobb a lélekében és a szellemben végzett pusztítás. A lehetőségek elérésének délibábjával elszigeteli (izolálja), majd szembefordítja az embereket egymással, megszünteti a természetes kapcsolatok összetartó erejét, ezzel szétzülleszti a családokat, az értéktelenség normarendszerének elfogadtatásával elveszi az önbecsülést és az önazonosság-tudatot.

- 2.2 Az országok kirablása a tulajdon - nemcsak a termelőeszközök, hanem egy ország teljes (tehát anyagtalan és anyagi) vagyona - megszerzését jelenti. Ez csak részben valósul meg a „működő tőke” közvetlen szabad áramlásával, amely nyílt diktatórikus módon alakítja át egy ország tulajdonosi szerkezetét.

Ennél sokkal embertelenebb a diktatúra burkolt, látszat-demokratikus módszere. Ez a **fináncoligarchia bank-szektora, mint eszköz a gyarmatosításban.**

- 2.3 Ez az eszköz a lehetőségek biztosításában a „liberalizált” (bárki előtt nyitva álló szabadosság) részvétel esélyét terjeszti ki a gyarmatosított ország lakóira. Azt mondja: „Segítek neked *hitellel* feltételeid javításában azért, hogy megfelelő minőségű, és mennyiségű terméket (szolgáltatást) tudj előállítani.”

Itt a csapda! Ugyanis a lehetőségek koncentrációjával a háttérhatalom oda és olyan módon telepíti a bárhol jelentkező igények kielégítésének lehetőségeit, ahová és ahogyan akarja. Így előáll az a helyzet - ez a **hitelcsapda** -, amiben a **hitel igényléskor még valóságos „piac” a hitel felhasználása után „kiszalad” a hitelt felvevő lába alól.** (Ezt érzük meg a „rendszerváltás” óta Magyarországon a mezőgazdasági termékek - tej, hús, tojás, gabona, takarmány - vonatkozásában. a legutóbbi időkben pedig a svájci frank áremelkedése miatti hitelválságban.)

A hitel törlesztése „természetesen” kötelező, hiszen **a piaci kockázat egyedül a hitelfeltevőt terheli.** Amennyiben nem tud fizetni (mert nem tudja eladni a hitellel megnövekedett mennyiségű termékét), marad a gazdaság felszámolása, vagyis az, hogy a kis, vagy közepes **magángazdaság a**

bankon keresztül a fináncoligarchia másik ága, a multinacionális ipari és kereskedelmi tőke kezébe kerül.

Az, hogy ennek mi az ára **a jóhiszemű hitelfelvevő** részéről, az, hogy **nem tudva feldolgozni erkölcsi, egzisztenciális és anyagi csődjét öngyilkosságba menekül-e, hidegen hagyja a „szabadon áramló” tőkét.**

A hitel kiszolgáltatottság-növelő szerepe nemcsak a termelőeszközök vonatkozásában működik, hanem a „tartós fogyasztási cikkek” - az életfeltételek alapjainak (pl. lakás, lakberendezés, kocs) - vásárlásánál is ugyanezt a logikát követi.

Az állami szintű kiszolgáltatottságot növeli az „adósság-spirál”: a sarcolás következtében állandósított költségvetési-hiánnyal elszegényített állam csak úgy tudja kifizetni hiteltörlesztését, ha **újabb hitelt vesz föl.** Teheti ezt mindaddig, **amíg a felbecsült nemzeti vagyon fedezi a hitel teljes összegét,** mert ha ezt eléri, akkor **a nemzeti vagyon egésze a hitelező tulajdonába megy át.**

- 2.4 Ezek után egyértelmű, hogy **a „kamatkapitalizmus” elleni fellépés nem jelent megoldást.** Ma már **a természetes alap nélküli (virtuális) pénz növelése** elért arra a pontra, amikor **tovább nem fokozható mértékben távolodott el az általa közvetíthető értékektől.**

Ennek következtében nem kell a mennyiséget tovább növelni (ld. Fed „monetáris élénkítés” visszavonása), hanem az eddig megszerzett **lehetőség-kielégítési monopóliumot kell teljessé tenni.** Vagyis **a hitellel azt kell elérni, hogy minél teljesebb legyen a kiszolgáltatottság: a termelőeszközök koncentrálódjanak a háttérhatalomnál, a lehetőségek (amelyet - kifejezve a természetes állapottól történt eltávolodást - „kínálat”-nak neveznek) irányításával folyamatosan lehessen manipulálni az igényeket (a „keresletet”).**

A „tőke szabad áramlása” a lehetőség-kielégítési monopóliumot kiteljesíti annak *kozmpolitává (internacionalissá) integrálásával.*

Konföderáció: A nemzeti vagyon önérték-növelése

A lehetőség-kielégítési monopólium integráción (összevonáson) alapuló kialakulását kell megtörni, és nem a lehetőség-monopólium életterének látszat-beszűkítését kell célul kitűzni.

A lehetőség-kielégítés monopolizálásának (integrációjának) egyetlen alternatívája a nemzetek természetes igény-lehetőség összhangjának (koordinációjának) visszaállítása.

Ennek eléréséhez mindenek előtt **az értékek keletkezésének és felhasználásának azonosságát kell megteremteni.** Ezt biztosítja az EKonf 99. és EKonf 100. szakasz.

Ezek az iránymutatások a szabadság feltételeit biztosítják. Érvényesítésükkel kell elérni, hogy **az állam saját vagyonnövekedéséből** (mint lehetőségből) **elégítse ki a saját igényeit** részben közvetlenül, részben pedig közvetett módon, úgy, hogy igényei fölötti lehetőségeit más államokkal cseréli el olyan lehetőségekre, amelyeket saját kielégítetlen igényei kívánnak.

Vagyis a lehetőségek igény-manipulációjával kikényszerített **diszharmónia helyébe kell léptetni** a lehetőség-fejlődést biztosító természetes igénynövekedést jelentő **harmóniát.**

E nélkül az egyes államokat **a fináncoligarchia profit-elvonásán keresztül mesterséges szegénységben lehet tartani** (A tőkekivétel és az államadósság kamattörlesztése együttesen minden magyar állampolgár zsebéből évente több mint egy millió forintot vesz ki – ld. „EU-sarc”³⁴), ami **eszköze a kiszolgáltatottság állandósulásának, mi több: annak elfogadásának, hogy ez természetes.**

Az állam és az ember szabadsága, valamint a szabadság feltételei védelmét szolgálja az EKonf 127. szakasza (ellenállási jog).

³⁴ **EU-sarc** (Szent Korona Értékrend Akadémia első fokozat [munkaanyagának](#) 198-287. oldala)

ab./ Az áru és a szolgáltatások szabad áramlása –az önellátás alapja a nemzeti termék

Föderáció: Az áru és a szolgáltatások szabad áramlása

Ahhoz, hogy az áru- és szolgáltatás szabad áramlásának hatását értékelni tudjuk, figyelembe kell venni az alábbiakat:

Világviszonylatban **az igények és lehetőségek összhangja megbomlott**, és ez az összhang hiány (diszharmónia) mesterséges és nem természetes. A potenciálisan visszafogott lehetőség-fejlődéssel (e miatt „fizetéseképtelen a kereslet”) **egyes földrészekben és országokban jelentős igény-kielégítetlenség jelentkezik** (ennek legelborzasztóbb példája az, hogy évente több millió ember hal éhen). Ugyanakkor **a lehetőség-monopóliumok jelentős termék-készletekkel és kihasználatlan szolgáltatás-kapacitással rendelkeznek.**

Azért szükséges a természetes összhangot erőszakos intézkedéssel megtörni, hogy **a lehetőség-monopóliummal az igénykielégítést „szabályozni” lehessen**, vagyis **minden állam rákényszerüljön arra, hogy** - ha lakossága természetes igényeit ki akarja egy minimális szinten elégíteni - **lemondjon a lehetőségbiztosítás önállóságáról.** Ha ez nem sikerül gazdasági eszközökkel, akkor jön a terrorisztikus eszköz: **a fegyver**, aminek bevetésére két esetben kerül sor: egyik eset az, amikor talál a viláгурalmat (globalizációt) „vezénylő” háttérhatalom elfogadható okot (ld. Szerbia-Koszovó konfliktus); a másik eset akkor következik be, ha nem talál (ld. Irak).

A cél az „áru és szolgáltatás szabad áramlásával” az, hogy **világméretűvé tegye a háttérhatalom az emberek kiszolgáltatottságát**, kitérve a kaput a „tőke szabad áramlása” előtt.

Ennek a célnak **az eszköze** a szerves egységként működő **világ hagyományos munkamegosztásának felszámolása, a nemzeti önazonosság-tudat gyökereinek megsemmisítése.** Ezek ugyanis lehetetlenné tennék annak **a legaljasabb tervnek** a végrehajtását, hogy a kiszolgáltatottság miatt **választási lehetőségétől megfosztott emberek** igényeiket olyan termékekkel és szolgáltatásokkal elégítsék ki, amelyek mérgezik testét, lebénítják tudatát és megfosztják lelki erejétől, amellyel ellen tudna állni az ellene elkövetett nemzetirtásnak (genocídiumnak).

- Korlátozó rendelkezések

= Áruforgalmi korlátozás tilalma

Az EUM 34. és 35. cikk **megtilt** a tagállamok közötti **minden behozatalra vagy kivitelre vonatkozó mennyiségi korlátozást** és azzal azonos hatású intézkedést.

= Vállalkozások termelési- és értékesítési megállapodásának tilalma

Az EUM 101. cikk az alábbi tiltásokat tartalmazza:

„(1) A belső piaccal összeegyeztethetetlen és **tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás**, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, és amelynek célja vagy hatása a közös piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, így különösen:

- a) **a beszerzési vagy eladási árak**, illetve bármely egyéb üzleti feltétel közvetlen vagy közvetett **rögzítése**;
- b) **a termelés, az értékesítés**, a műszaki fejlesztés vagy a **befektetés korlátozása** vagy ellenőrzése;
- c) **a piacok vagy a beszerzési források felosztása**;
- d) egyenértékű ügyletek esetén **eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben**, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek;
- e) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan **kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától**, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.”

- Az áru-és szolgáltatás szabad áramlásának következményei:

= Támogatás, kvóta

Manipulálni lehet a lehetőség-kielégítést úgy, hogy az igény-fejlődés arra a szintre csökkenjen a gyarmatosított államokban, amely „szabályozható”.

Ezt a következményt **a támogatási- és kvóta-rendszerekkel** érik el, **a védzáradékokkal** [EUM 114. cikk (10) bekezdés] és **védintézkedésekkel** (EUM 66. cikk) biztosítva ennek érvényesülését.

A támogatás célja, hogy a tagállamokból elvont bevételek egy részét visszautalják, az EU által meghatározott célok megvalósítására. **Magyarországon az elvonás és a visszaosztás éves egyenlege 2011-ben meghaladja az 5600 milliárd forintot.**³⁵

A támogatási rendszerekkel biztosítják, hogy a nemzeti vagyont képező, de **a háttérhatalomba be nem olvadt (integrálódott) nemzeti vagyon (amíg van) ne tudjon érvényesülni**, hogy ezen a területen is megvalósuljon a „tőke szabad áramlása”, vagyis **a lehetőség-monopólium teljessé váljon**. Erre szolgál a Lisszaboni Szerződés EUM 107. cikk (1) bekezdése:

„Ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, **a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás**, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a

³⁵ EU-sarc (Szent Korona Értékrend Akadémia első fokokozat [munkaanyagának](#) 198-287. oldala)

versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.”

= **Áruként határozza meg a nemzet fizikai egységét megjelenítő területet (termőföldet) és a nemzet személyi részét, az embereket.**

Ez a következmény **megvalósítja a gyökereitől megfosztott, izolált, „Falanszter-fogaskerék”** - a valamikori „ember” - **alkatrészt**, akinek pontosan az a feladata, mint a klasszikus rabszolgotartó államokban **a rabszolgáknak**: államuk gyarmat, önállóságuk nincs, fizikai egészségük csak addig érdekli a rabszolgotartót, amíg munkabírásuk a feltételeknek megfelelő.

A konföderatív önellátás alapja a nemzeti termék

Az igények és lehetőség harmonikus fejlődésének alapja **a természetes érdeksorrendiség**. (A természetes érdeksorrendiség a harmóniát biztosítja, e miatt nem csak anyagi kategória. Tárgyalását azért tartom itt szükségesnek, mert **az anyag-centrizmus megbontásával éri el a szakrális alkotmányosság célját: a Gondoskodó Állam megteremtését.**)

Ez a családok, települések, területi egységek szerint szerveződő (objektív) társadalmi csoportok **szerves rendszert alkotó kapcsolatát** jelenti egyrészt (amelyek érdekképviselőt a területi öngazgatás látja el), másrészt személyi jegyek (vallás, származás, kor, nem, foglalkozás) alapján történő érdekek érvényesítésének képviselőt, ezen (szubjektív) jegyek alapján szerveződő társadalmi csoportok öngazgatásán keresztül. Így alakul ki az azonos (lelki-, szellemi- és anyagi) léttérben élő népcsoport által létrehozott nemzet érdekeit képviselő és védelmező állam természetes képviselői rendszere, amelynek jogalkotási, igazgatási funkcióját a területi, míg az ellenőrző és kezdeményező funkcióját a személyi jegyek alapján szervezett képviselők látják el.

Az Európai Konföderációról szóló szerződés tervezet II. RÉSZ B. fejezete tartalmazza az erre vonatkozó szabályozást.

Az áruk és szolgáltatások, mint lehetőség-biztosító eszközök előállítása és felhasználása a területi elv szerint történik, **az ember egyéni tulajdonságai szerinti közreműködésével és igényei kielégítésére.**

Az alapvető életfeltételek (a napi szükségletek - pl. lelki-, szellemi- és testi egészségmegőrzés, nevelés, hagyományok ápolása, élelmezés) kielégítése általános jellemzőként egy család, település és terület önellátásával valósul meg, kivételes esetben más területekkel történő értékcseré útján.

Az állandó jellegű életfeltételek (pl. lakás, energia- és kommunikációs ellátás, vízellátás, csatornázás, szállítás, közbiztonság, védelem) kielégítése általános jellemzőként **települési**, kivételesen **állami** szintű önellátási feladat.

Az így, szerves egységként működő társadalom **az igények és lehetőségek harmóniáját** visszaállítja és biztosítja önmaga számára, nem egy generációra, hanem - a szakrális értékrend szerinti étellel - **jövő-meghatározó** jelleggel is.

És nem Európára, nem egy országra, nem egy embercsoportra, hanem az egész Földre és az egész emberiségre.

A harmónia visszaállítása teremti meg annak a feltételét, hogy a lehetőségek monopolizálásától megszabadulva megszűnjék a kiváltságosok - kiszolgáltatottak örök feszültségére épülő diktatúra és felváltsa azt a kötelezettségek teljesítésével összhangban gyakorolt jogok demokráciája.

ac./ Szabad letelepedés - Nemzeti vagyon növelésének kötelezettsége

Föderáció: Szabad letelepedés

Minden ember ahhoz a nemzeti közösséghez tartozik, amelyhez hite és tudata fűzi. Az, hogy **egy nemzet lelki-, szellemi- és anyagi élettere milyen területen és milyen igazgatási rendszer alatt biztosítja a harmóniát, attól függ, hogy mennyire tudja érdekeit érvényesíteni.**

A globalizáció megszünteti a nemzetek természetes életterét, ezzel megfosztja az embereket gyökerüktől, ezen keresztül mindattól a természetes feltételrendszertől, amelyben részt tud venni az igények - lehetőségek egyenletes és fokozatos fejlődésében, így részesévé válik annak, hogy saját nemzete értékei saját nemzetét gyarapítsák.

A „letelepedés szabadsága” elvnek az a célja, hogy **az emberek alapvető természetes tulajdonságaikat** (vallás, származás, egy adott kultúrkörhöz kötődés) **elveszítsék, ezzel megszűnjék az az emberek közötti kapcsolat, amely erősíti az összhang (harmónia) igényét.**

Az EU bárkinek, aki bármelyik **EU-tagország állampolgára**, lehetővé teszi azt, hogy bármelyik tagországban letelepedjen, és ott állampolgárrá váljon, vagyis **közösségi joggá** teszi számukra a letelepedés szabadságát. Ugyanakkor **az ún. „harmadik országokban” élő emberek egyéni elbírálás alapján telepedhetnek le anyaországukban és válhatnak annak állampolgárává.**

Az EUM 49. cikk:

„Az alábbiakban megállapított rendelkezéseknek megfelelően **tilos a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás.** Ezt a rendelkezést azokra a korlátozásokra is alkalmazni kell, amelyek képvisletnek, fióktelepnek vagy leányvállalatnak egy tagállam valamely tagállamban letelepedett állampolgára által történő alapítására vonatkoznak.

A szabad letelepedés **magában foglalja a jogot gazdasági tevékenység önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására**, vállalkozások, így különösen az EUM 48. cikk második bekezdése szerinti társaságok alapítására és irányítására, a letelepedés országának joga által a saját állampolgáraitra előírt feltételek szerint, figyelemmel a tőkére vonatkozó fejezet rendelkezéseire is.”

Az emberek szabad áramlásának (letelepedés szabadságának) következményei

1. Megszűnik az egyes országokban az államalapító nemzet dominanciája.

Az - elsősorban - anyagi feltételekhez kötött letelepedés (állampolgárság megszerzése) lehetővé teszi, hogy **egy államban olyan emberek gyakorolják a politikai és gazdasági hatalmat, akik ott idegenek, vagyis nem az**

államalapító nemzet kultúrkörébe tartoznak. Ezzel megszűnik az állam és a nemzet természetes kapcsolata, **az őshonos népcsoport** - amely közös kultúrájában nemzetté vált - **kiszolgáltatottá válik saját hazájában.**

2. Lehetetlenné válik az azonos nemzetiséghez tartozó embereknek azonos élettér biztosítása.

A történelem során politikai vagy gazdasági okból anyaországukat elvesztő emberek csak egyéni elbírálás alapján élhetnek anyaországukban a „letelepedés szabadságával”. **Az egyéni elbírálás szempontjai viszont úgy alakíthatóak, hogy azzal „szabályozható” legyen a lehetőség-monopólium kiterjesztésére.**

Konföderáció: Nemzeti vagyon növelésének kötelezettsége

Minden ember ahhoz a kultúrkörnyezethez tartozik, amelyben született. Ez a kultúrkörnyezet annak a nemzetnek a jegyeit közvetíti, amelynek az ember hitével és tudatával részévé válik. Ez azt is jelenti, hogy **a nemzet**, mint szülő, nevelő, életteret adó erő **meghatározza az ember hovatartozását, kötelességei teljesítésének és jogai gyakorlásának helyét.** Ezt jelenti az, hogy „Itt élned, halnod kell!”.

Ebből adódik, hogy **az embernek kötelessége annak a nemzetnek a lelki-, szellemi- és anyagi vagyonát növelni, amelynek nemzeti vagyona őt életre keltette, nevelte, és amely átöröklött tulajdonságaival alkalmassá vált az emberi életre.**

A kötelezettségteljesítés a jogok gyakorlásának alapja. Ezt az iránymutatást tartalmazza az Európai Konföderációról szóló szerződéstervezete:

25. §

Általános rendelkezések

- (1) A kötelezettségek és jogok egységében az Európai Konföderáció tagországainak minden állampolgára egy és ugyanazon szabadságot élvez, amely nem szüntethető meg és nem korlátozható.
- (2) A tagországok állampolgára:
 - a./ az államalapító nemzet tagja, bárhol él a világon, valamint
 - b./ az államalkotó nemzetek tagjai, ha a tagország területén élnek³⁶.
- (3) Államalkotó nemzet az, amely elfogadva az államalapító nemzet értékrendjét, kultúrájának helyet talált a tagország területén.
- (4) Aki nem a tagország állampolgára, az a tagországban vendégként él, teljeskörű kötelezettség terhével és a vendégjog gyakorlásával.
- (5) Az állampolgárságra méltatlan személyt az „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabályban meghatározott esetekben meg kell fosztani állampolgárságától.
- (6) A vendég ugyanazon joggal rendelkezik, mint az állampolgár, kivéve:
 - a./ nem végezhet olyan tevékenységet, amely a tagország politikai, társadalmi és gazdasági életére befolyással van,
 - b./ nem vehet részt a tagország gazdasági politikájának kidolgozásában és alkalmazásában,

³⁶ Az államalkotó nemzeteket a tagországok jogrendszere határozza meg.

c./ sem maga, sem leszármazottja nem lehet a tagország egyetemes tulajdonának birtokosa.

31. §

A szabadsághoz és a személyi biztonsághoz való jog

- (1) Mindenkinek joga van a kötelezettségek és jogok összhangján alapuló szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.
- (2) Letartóztatni, őrizetbe venni, szabadságától egyéb módon megfosztani vagy szabadságában korlátozni bárkit csak a tagország jogrendszerében meghatározott okból és törvényes eljárás keretében szabad. A szabadságától megfosztott vagy szabadságában korlátozott személynek joga van a vele szemben tett intézkedés okáról haladéktalanul tájékoztatást kapni.
- (3) A letartóztatott, őrizetbe vett vagy szabadságában egyéb módon korlátozott személyt haladéktalanul, de legkésőbb hetvenkét órán belül bíróság elé kell állítani, vagy szabadon kell bocsátani. A bíróság köteles az eléje állított személyt meghallgatni, és szabadon bocsátásáról vagy szabadságának korlátozásáról írásban indokolt határozattal haladéktalanul dönten.
- (4) Szabadságelvonással járó büntetést csak bíróság szabhat ki.
- (5) A törvénytelen letartóztatás, őrizetbe vétel vagy fogvatartás áldozata teljes kártérítésre jogosult.

Az ember kötelezettségei közül a legalapvetőbb és minden mást meghatározó az, hogy **saját érdekeit teljes felelősséggel képviselje**, akár közvetlenül, akár megbízottján keresztül. Csak ezzel tudja elérni, hogy **megteremtődjék és állandósuljon az ember - és rajta keresztül a teljes nemzet - harmóniája, aminek feltétele a lelki-, szellemi- és anyagi élettér.**

Ezt kell elérni **az önkormányzatisággal** (és nem pártokkal) **felépített képviseleti rendszerrel**, amely a nemzet teste két részének, **a területnek és az embereknek az érdekeit minden idegen érdek fölé helyezi.**

Ez a rendszer tudja biztosítani, hogy **minden ember felismerje** a teremtéssel neki adományozott **küldetését** és ennek teljesítésével - kötelezettségként - **növelje** az őt szülő, nevelő és neki az életteret adó **nemzet lelki-, szellemi- és anyagi vagyonát.**

b./ A szubszidiaritás érvényesülése a gazdaságpolitikában

Föderáció: A kizárólagos hatáskörrel megcsonkított önrendelkezés

A kizárólagos hatáskörrel megcsonkított önrendelkezés (szubszidiaritás):

A szubszidiaritás elvének megfelelően *azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe*, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók. (EUSZ 5. cikk (3) bekezdés)

Konföderáció: Alulról épülő közszabadság

Alulról épülő közszabadság az Európai Konföderációról szóló szerződéstervezetben:

3. §

- (1) Az Európai Konföderáció összehangolja a tagországok kulturális, tudományos és gazdasági tevékenységét, a tagországok által meghatározott tárgykörökben.
- (2) Az Európai Konföderáció a tagországok érdekérvényesítésén és a korlátozás nélküli önkormányzatiságon (szubszidiaritáson) alapszik. Ez a feltétele a népuralomnak (demokráciának) és a sorsközösség vállalásnak (szolidaritásnak). Ennek megfelelően képviseleti rendszere és intézményei a tagországok pártfüggetlen társadalmi csoportjainak küldöttjeiből épül fel.

c./ A kötelezettségek és jogok összhangjának érvényesülése a gazdaságpolitikában

Föderáció: Nemzeti érdekvédelem tiltása

Az alábbi cikkek a kötelezettségek teljesítése feltételeit korlátozzák, amelyek következménye a munkanélküliség.

- Behozatalt korlátozó tilalom: EUM 34.
- Kivitelt korlátozó tilalom: EUM 35.
- Tőkemozgást korlátozó tilalom EUM 63.
- Monetáris műveleteket korlátozó tilalom EUM 63.
- Árrögzítés tilalma EUM 101.
- Értékesítési korlátozás tilalma EUM 101.
- Piacmegosztási tilalom EUM 101.
- Saját termelés kiegészítő támogatása EUM 107.
- Önálló pénzforgalmi tevékenység tilalma EUM 282.
- Önálló vám- és adópolitika tilalma EUM 207.

Konföderáció: A kötelezettségek teljesítési feltételeinek korlátlansága

42. §

A nemzeti vagyon növelésének joga

- (1) Az Európai Konföderáció társadalmi, politikai és gazdasági életének meghatározója az igényeket és lehetőségeket összehangoló teljes önellátás (autarkia).
- (2) A nemzeti vagyon növelésében való részvétel a tagországok minden állampolgárának, a tagországokban vendégjoggal élő személyeknek, valamint a tagországok jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak átruházhatatlan joga és kötelessége.
- (3) Az anyagi jellegű igények és lehetőségek összhangját biztosítja az Európai Konföderáció a jelen jogszabály HARMADIK RÉSZÉBEN (99-126. §), illetve a tagországok jogrendszerében meghatározottak szerint, amely
 - a./ az összehangolt ellátásra és
 - b./ szabad gazdasági versenyre épül.
- (4) A szabad gazdasági versenyben működő vállalkozások jogát és a gazdasági verseny szabadságát a tagországok jogrendszere korlátozza abból a célból, hogy védelmezze az állampolgárok érdekeit és a közérkölcst, érvényesítse a

2. A föderáció és a konföderáció paradigmájának részei

tisztességtelen piaci verseny tilalmát, továbbá megtiltja a verseny biztosítása érdekében kialakuló tulajdonosi vagy más monopolhelyzetet.

- (5) Mindenkit megillet az arra vonatkozó döntés joga, hogy gazdasági tevékenységét az összehangolt ellátásban vagy a szabad gazdasági versenyben teljesíti-e.
- (6) Az Európai Konföderáció gazdasági rendszerét jelen jogszabály HARMADIK RÉSZÉ (99-126. §), valamint a tagországok jogrendszere határozza meg.

d./ A nemzeti- és nemzetek fölötti paradigma hatása az ember életére a gazdaságpolitikán keresztül

Föderáció: Kozmopolitizmus (világpolgárság)

Az alábbiakban megállapított rendelkezéseknek megfelelően **tilos a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás. Ezt a rendelkezést azokra a korlátozásokra is alkalmazni kell, amelyek képvisletnek, fióktelepnek vagy leányvállalatnak egy tagállam valamely tagállamban letelepedett állampolgára által történő alapítására vonatkoznak. A szabad letelepedés magában foglalja a jogot gazdasági tevékenység önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására, vállalkozások, így különösen az 54. cikk második bekezdése szerinti társaságok alapítására és irányítására, a letelepedés országának joga által a saját állampolgáraitra előírt feltételek szerint, figyelemmel a tőkére vonatkozó fejezet rendelkezéseire is. (EUM 49.)**

Konföderáció: Nemzeti önazonosság dominanciája

- (1) A kötelezettségek és jogok egységében az Európai Konföderáció tagországainak minden állampolgára egy és ugyanazon szabadságot élvez, amely nem szüntethető meg és nem korlátozható.

(EKonf 25. §)

- (2) **A nemzeti vagyon növelésében való részvétel** a tagországok minden állampolgárának, a tagországokban vendégjoggal élő személyeknek, valamint a tagországok jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak **átruházhatatlan joga és kötelessége.**

(EKonf 42. §)

3. A föderatív EU-tagság megszűntetése

Azért, hogy semmilyen diktatórikus intézkedés ne gátolja szabadságunk érvényesülését, az EU-ból történő kilépésről rendelkező megállapodás (EUSz 50.) hatálybalépéséig,

a./ a Koppenhágai Kompromisszum,

b./ a Római szerződés,

c./ a kvótarendszer, valamint

d./ a Lisszaboni szerződésben lévő

- négy liberális alapelv (EUM 26. cikk (2) bekezdés),**
- tiltó rendelkezések (ld. 2.3 c./),**
- kizárólagos hatáskörbe utalt területek (EUM 3.) és ennek kapcsán az önrendelkezési – szubszidiaritási - jog megcsorbítása (EUSz 5.), azonnali felmondását.**

A Jegyzetek részei

A Lisszaboni Szerződés „Az Európai Unióról szóló szerződés” c. rész-szerződésének hivatkozott cikkei (EUSz)	II. oldal
Lisszaboni Szerződés „Szerződés az Európai Unió működéséről” c. rész-szerződésének hivatkozott cikkei (EUM)	V. oldal
Az Európai Konföderációról szóló szerződéstervezet hivatkozott szakaszai (EKonf)	XX. oldal

A Lisszaboni Szerződés „Az Európai Unióról szóló szerződés” c. rész-szerződésének hivatkozott cikkei (EUSz)

Preambulum

„AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy tovább viszik az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatát, ahol **a szubszidiaritás elvének megfelelően a döntéseket az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg,**”

„AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy **elmélyítsék a népek közötti szolidaritást**, miközben történelmüket, kultúrájukat és hagyományaikat tiszteletben tartják,”

„ÖSZTÖNZÉST MERÍTVE Európa kulturális, vallási és humanista örökségéből, amelyből az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen jogai, a szabadság, **a demokrácia**, az egyenlőség, valamint a jogállamiság egyetemes értékei kibontakoztak,”

„MEGERŐSÍTVE elkötelezettségüket **a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása és a jogállamiság elvei mellett,**”

2. cikk

Az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, **a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok** – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – **tiszteletben tartásának értékein alapul.** Ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában.

3. cikk

(1) Az Unió célja a béke, az általa vallott értékek és népei jólétének előmozdítása.

(2) Az Unió egy belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térséget kínál polgárai számára, ahol a személyek szabad mozgásának biztosítása a külső határok ellenőrzésére, a menekültügyre, a bevándorlásra, valamint a bűnmegelőzésre és bűnüldözésre vonatkozó megfelelő intézkedésekkel párosul.

(3) Az Unió egy belső piacot hoz létre. Az Unió Európa fenntartható fejlődéséért munkálkodik, amely olyan kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen, árstabilitáson és magas versenyképességen, teljes foglalkoztatottságon és társadalmi haladást célul kitűző szociális piacgazdaságon alapul, amely a környezet minőségének magas fokú védelmével és javításával párosul. Az Unió elősegíti a tudományos és műszaki haladást.

Az Unió küzd a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, a nemzedékek közötti szolidaritást és a gyermekek jogainak védelmét.

Előmozdítja a gazdasági, a társadalmi és a területi kohéziót, valamint a tagállamok közötti szolidaritást.

Az Unió tiszteletben tartja saját kulturális és nyelvi sokféleségét, továbbá biztosítja Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását.

(4) Az Unió gazdasági és monetáris Uniót hoz létre, amelynek fizetőeszköze az euro.

(5) A világ többi részéhez fűződő kapcsolataiban az Unió védelmezi és érvényre juttatja értékeit és érdekeit, és hozzájárul polgárainak védelméhez. Hozzájárul a békéhez, a biztonsághoz, a Föld fenntartható fejlődéséhez, a népek közötti szolidaritáshoz és kölcsönös tisztelethez, a szabad és tisztességes kereskedelemhez, a szegénység felszámolásához és az emberi jogok, különösen pedig a gyermekek jogainak védelméhez, továbbá a nemzetközi jog szigorú betartásához és

fejlesztéséhez, így különösen az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt alapelvek tiszteletben tartásához.

(6) Az Unió e célkitűzéseket a megfelelő eszközökkel, a Szerződésekben ráruházott hatáskörök keretein belül valósítja meg.

5. cikk

(1) Az Unió hatásköreinek elhatárolására a hatáskör-átruházás elve az irányadó. **Az uniós hatáskörök gyakorlására a szubszidiaritás és az arányosság elve az irányadó.**

(2) A hatáskör-átruházás elvének megfelelően az Unió kizárólag a tagállamok által a Szerződésekben ráruházott hatáskörök határain belül jár el a Szerződésekben foglalt célkitűzések megvalósítása érdekében. Minden olyan hatáskör, amelyet a Szerződések nem ruháztak át az Unióra, a tagállamoknál marad.

(3) A szubszidiaritás elvének megfelelően **azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe**, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

Az Unió intézményei a szubszidiaritás elvét a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben meghatározottak szerint alkalmazzák. A nemzeti parlamentek az említett jegyzőkönyvben megállapított eljárásnak megfelelően gondoskodnak a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásáról.

(4) Az arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

Az Unió intézményei az arányosság elvét a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben foglaltak szerint alkalmazzák.

9. cikk

Az Unió minden tevékenysége során **tiszteletben tartja a polgárok közötti egyenlőség elvét**; az Unió intézményei, szervei és hivatalai a valamennyi polgárt ugyanolyan figyelemben részesítik. Uniós polgár mindenki, aki a tagállamok valamelyikének állampolgára. **Az uniós polgárság kiegészíti, és nem helyettesíti a nemzeti állampolgárságot.**

19. cikk

(1) Az Európai Unió Bírósága a Bíróságból, a Törvényszékből és különös hatáskörű törvényszékekből áll. Az Európai Unió Bírósága **biztosítja a jog tiszteletben tartását a Szerződések értelmezése és alkalmazása során.**

A tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek.

(2) A Bíróság tagállamonként egy-egy bíróból áll. Munkáját főtanácsnokok segítik.

A Törvényszék tagállamonként legalább egy bíróból áll.

A Bíróság bírait és a főtanácsnokait, valamint a Törvényszék bírait olyan személyek közül kell kiválasztani, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik megfelelnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 253. és 254. cikkében megállapított követelményeknek. A bírákat és főtanácsnokokat a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hatéves időtartamra nevezik ki. Megbízatusuk megújítható.

(3) A Szerződésekkel összhangban az Európai Unió Bírósága:

a) dönt a tagállamok vagy az intézmények valamelyike, illetve valamely természetes vagy jogi személy által hozzá benyújtott keresetekkel elé terjesztett ügyekben;

- b) a nemzeti bíróságok kérelmére előzetes döntést hoz az uniós jog értelmezésére vagy az intézmények által elfogadott jogi aktusok érvényességére vonatkozó kérdésekről;
- c) dönt a Szerződésekben meghatározott egyéb esetekben.

50. cikk

(1) Saját alkotmányos követelményeivel összhangban a tagállamok bármelyike úgy határozhat, hogy kilép az Unióból.

(2) A kilépést elhatározó tagállam ezt a szándékát bejelenti az Európai Tanácsnak. Az Európai Tanács által adott iránymutatások alapján az Unió tárgyalásokat folytat és megállapodást köt ezzel az állammal, amelyben az érintett államnak az Unióval való jövőbeli kapcsolataira tekintettel meghatározzák az illető állam kilépésének részletes szabályait. Ezt a megállapodást az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikke (3) bekezdésének megfelelően kell megtárgyalni. A megállapodást az Unió nevében a Tanács köti meg minősített többséggel eljárva, az Európai Parlament egyetértését követően.

(3) A kilépésről rendelkező megállapodás hatálybalépésének időpontjától, illetve ennek hiányában a (2) bekezdésben említett bejelentéstől számított két év elteltével a Szerződések az érintett államra többé nem alkalmazhatók, kivéve, ha az Európai Tanács az érintett tagállammal egyetértésben ennek a határidőnek a meghosszabbításáról egyhangúlag határoz.

(4) A (2) és (3) bekezdés alkalmazásában az Európai Tanácsnak, illetve a Tanácsnak a kilépő tagállamot képviselő tagja az Európai Tanács, illetve a Tanács rá vonatkozó tanácskozásain és a rá vonatkozó határozatok meghozatalában nem vesz részt.

A minősített többséget az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdése b) pontjának megfelelően kell meghatározni.

(5) Amennyiben az az állam, amely kilépett az Unióból, később újra felvételét kéri, kérelmére a 49. cikkben megállapított eljárást kell alkalmazni.

**Lisszaboni Szerződés „Szerződés az Európai Unió működéséről” c. rész-
szerződésének hivatkozott cikkei (EUM)**

2. cikk

(1) Ha egy meghatározott területen a Szerződések kizárólagos hatáskört ruháznak az Unióra, e területen kizárólag az Unió alkothat és fogadhat el kötelező erejű jogi aktust, a tagállamok pedig csak annyiban, amennyiben őket az Unió erre felhatalmazza, vagy ha annak célja az Unió által elfogadott jogi aktusok végrehajtása.

(2) Ha egy meghatározott területen a Szerződések a tagállamokkal megosztott hatáskört ruháznak az Unióra, e területen mind az Unió, mind pedig a tagállamok alkothatnak és elfogadhatnak kötelező erejű jogi aktusokat. A tagállamok e hatáskörüket csak olyan mértékben gyakorolhatják, amilyen mértékben az Unió hatáskörét nem gyakorolta. A tagállamok olyan mértékben gyakorolhatják újra a hatáskörüket, amilyen mértékben az Unió úgy határozott, hogy lemond hatáskörének gyakorlásáról.

(3) A tagállamok gazdaság- és foglalkoztatáspolitikájukat az e szerződésben meghatározottak szerinti szabályok keretében hangolják össze, amelyek megállapítására az Unió hatáskörrel rendelkezik.

(4) Az Unió az Európai Unióról szóló szerződésnek megfelelően hatáskörrel rendelkezik a közös kül- és biztonságpolitika meghatározására és végrehajtására, ideértve egy közös védelempolitika fokozatos kialakítását.

(5) Meghatározott területeken és a Szerződésekben megállapított feltételek mellett az Unió hatáskörrel rendelkezik a tagállamok intézkedéseit támogató, összehangoló vagy kiegészítő intézkedések megtételére, anélkül azonban, hogy ennek révén elvonná a tagállamok e területeken meglévő hatásköreit.

Az Unió e területekre vonatkozó, a Szerződésekben meghatározott rendelkezések alapján elfogadott kötelező erejű jogi aktusai nem eredményezhetik a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek harmonizációját.

(6) Az uniós hatáskörök terjedelmét és gyakorlásának részletes szabályait a Szerződésekben foglalt, az egyes területekre vonatkozó külön rendelkezések állapítják meg.

3. cikk

(1) Az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a következő területeken:

a) vámunió,

b) a belső piac működéséhez szükséges versenyszabályok megállapítása,

c) monetáris politika azon tagállamok tekintetében, amelyek hivatalos pénzneme az euro,

d) a tengeri biológiai erőforrások megőrzése a közös halászati politika keretében,

e) közös kereskedelempolitika.

(2) Az Unió szintén kizárólagos hatáskörrel rendelkezik **nemzetközi megállapodás megkötésére**, ha annak megkötését valamely uniós jogalkotási aktus írja elő, vagy ha az hatásköreinek belső gyakorlásához szükséges, illetve annyiban, amennyiben az a közös szabályokat érintheti, vagy azok alkalmazási körét megváltoztathatja”.

18. cikk

E szerződés alkalmazási körében és az abban foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, **tilos az állampolgárság alapján történő bármely megkülönböztetés.**

Az Európai Parlament és a Tanács a rendes jogalkotási eljárás keretében az ilyen megkülönböztetés tilalmára vonatkozó szabályokat fogadhat el.

26. cikk

- (1) Az Unió a Szerződések vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően meghozza a belső piac létrehozásához, illetve működésének biztosításához szükséges intézkedéseket.
- (2) A belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben e szerződés rendelkezéseivel összhangban **biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása.**
- (3) A Tanács a Bizottság javaslata alapján, meghatározza az összes érintett ágazat kiegyensúlyozott fejlődésének biztosításához szükséges iránymutatásokat és feltételeket.

34. cikk

A tagállamok között **tilos a behozatalra vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés.**

35. cikk

A tagállamok között **tilos a kivitelre vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés.**

38. cikk

- (1) Az Unió közös mezőgazdasági és halászati politikát határoz meg és hajt végre.
- A belső piac kiterjed a mezőgazdaságra és a halászatra, valamint a mezőgazdasági termékek kereskedelmére. **„Mezőgazdasági termékek” a termőföld, az állattenyésztés és a halászat termékei, valamint az ezekhez a termékekhez közvetlenül kapcsolódó első feldolgozási szint termékei.** A közös agrárpolitikára vagy a mezőgazdaságra vonatkozó utalásokat, valamint a „mezőgazdasági”, illetve az „agrár” kifejezéseket úgy kell értelmezni, mint amelyek a halászatot is magukban foglalják, figyelembe véve ezen ágazat sajátos jellemzőit.
- (2) Ha a 39-44. cikk másként nem rendelkezik, a belső piac létrehozására illetve működésére megállapított szabályokat a mezőgazdasági termékekre is alkalmazni kell.
- (3) A 39-44. cikk rendelkezéseinek hatálya alá tartozó termékeket az I. melléklet sorolja fel.
- (4) A mezőgazdasági termékek belső piaca működésének és fejlődésének együtt kell járnia egy közös agrárpolitika létrehozásával.

49. cikk

Az alábbiakban megállapított rendelkezéseknek megfelelően **tilos a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás.** Ezt a rendelkezést azokra a korlátozásokra is alkalmazni kell, amelyek képviseletnek, fióktelepnek vagy leányvállalatnak egy tagállam valamely tagállamban letelepedett állampolgára által történő alapítására vonatkoznak.

A szabad letelepedés magában foglalja a jogot gazdasági tevékenység önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására, vállalkozások, így különösen az 54. cikk második bekezdése szerinti társaságok alapítására és irányítására, a letelepedés országának joga által a saját állampolgáraira előírt feltételek szerint, figyelemmel a tőkére vonatkozó fejezet rendelkezéseire is.

50. cikk

- (1) Az Európai Parlament és a Tanács a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően irányelveket bocsát ki a

letelepedési szabadság valamely meghatározott tevékenység tekintetében történő megvalósítása érdekében.

(2) Az Európai Parlament, a Tanács, illetve a Bizottság a fenti rendelkezésekben számára megállapított feladatokat különösen azáltal látja el, hogy:

a) **főszabályként elsőbbségi elbánást biztosít olyan tevékenységek számára, amelyeknél a letelepedés szabadsága különös mértékben előmozdítja a termelés és a kereskedelem fejlődését;**

b) szoros együttműködést biztosít a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai között a különböző tevékenységek Közösségen belüli sajátos helyzetének megismerése érdekében;

c) eltörli azokat a nemzeti jogszabályokon vagy a tagállamok között korábban kötött megállapodásokon alapuló közigazgatási eljárásokat és gyakorlatot, amelyek fenntartása a letelepedés szabadságának akadályát képezne;

d) biztosítja, hogy valamely tagállamnak egy másik tagállam területén alkalmazott munkavállalói önálló vállalkozói tevékenység folytatása céljából ez utóbbi állam területén maradhassanak, amennyiben megfelelnek azoknak a feltételeknek, amelyeket teljesíteniük kellene, ha abban az időpontban lépnének a másik tagállam területére, amikor az ilyen tevékenységet meg kívánják kezdeni;

e) lehetővé teszi valamely tagállam állampolgára számára, hogy **egy másik tagállam területén ingatlantulajdont szerezzen és használjon**, amennyiben ez nem ellentétes a 39. cikk (2) bekezdésében megállapított elvekkel;

f) megvalósítja **a letelepedési szabadság korlátozásainak fokozatos eltörlését minden érintett tevékenységi ágban**, egyrészt a képviseletek, fióktelepek vagy leányvállalatok valamely tagállam területén történő létrehozásának feltételeit, másrészt az ilyen képviseletek, fióktelepek és leányvállalatok irányító és ellenőrző tisztségeinek **az anyalétesítmény személyzete által történő betöltésére vonatkozó feltételeket illetően;**

g) a szükséges mértékben összehangolja azokat a biztosítékokat, amelyeket a tagállamok a 54. cikk második bekezdése szerinti társaságoktól a tagok és harmadik személyek érdekeinek védelme céljából megkövetelnek, annak érdekében, hogy az ilyen biztosítékokat egyenértékűvé tegyék az Unión belül;

h) megbizonyosodik arról, hogy a tagállamok által nyújtott támogatások nem torzítják-e a letelepedés feltételeit.

63. cikk

(1) E fejezet rendelkezéseinek keretei között **tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra vonatkozó minden korlátozás.**

(2) E fejezet rendelkezéseinek keretei között **tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti fizetési műveletekre vonatkozó minden korlátozás.**

66. cikk

Ha rendkívüli körülmények fennállása esetén a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó tőkemozgás a gazdasági és monetáris unió működésében súlyos nehézségeket okoz vagy azzal fenyeget, a Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Központi Bank-val folytatott konzultációt követően minősített többséggel védintézkedéseket hozhat harmadik országokkal szemben hat hónapot meg nem haladó időszakra, amennyiben ezek az intézkedések feltétlenül szükségesek.

79. cikk

(1) Az Unió közös bevándorlási politikát alakít ki, amelynek célja a migrációs hullámok hatékony kezelése azok minden szakaszában, méltányos bánásmód biztosítása a harmadik országok azon állampolgárai számára, akik jogszerűen tartózkodnak valamely tagállamban, valamint az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem megelőzése és az ezek elleni megerősített küzdelem.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket állapít meg a következőkre vonatkozóan:

a) a beutazás és a tartózkodás feltételei, valamint a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok és a hosszú távú tartózkodási engedélyek tagállamok által történő kiadására vonatkozó szabályok, beleértve a családegyesítési célúakat is,

b) a tagállamok valamelyikében jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok jogainak meghatározása, ideértve a más tagállamokban való szabad mozgásra és tartózkodásra irányadó feltételeket is,

c) illegális bevándorlás és jogellenes tartózkodás, beleértve a jogellenesen tartózkodó személyek kitoloncolását és repatriálását is,

d) küzdelem az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme ellen.

(3) Az Unió harmadik országokkal megállapodásokat köthet a területén tartózkodó olyan személyek származási vagy abba az országba való visszafogadása érdekében, ahonnan érkeztek, akik a tagállamok egyikének területére való belépés vagy tartózkodás feltételeinek eleve nem, vagy már nem felelnek meg.

(4) Az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket állapíthat meg – kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját – azoknak a tagállami intézkedéseknek az ösztönzésére és támogatására, amelyek a területükön jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok beilleszkedésének elősegítésére irányulnak.

(5) E cikk nem érinti a tagállamok jogát arra, hogy meghatározzák, harmadik országok hány olyan állampolgárát engedik be területükre, akik a harmadik országból azzal a szándékkal érkeznek, hogy önálló vállalkozóként vagy alkalmazottként vállaljanak munkát.

83. cikk

(1) Az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott irányelvekben szabályozási minimumokat állapíthat meg a bűncselekményi tényállások és a büntetési tételek meghatározására vonatkozóan az olyan különösen súlyos bűncselekmények esetében, amelyek jellegüknél vagy hatásuknál fogva a több államra kiterjedő vonatkozásúak, illetve amelyek esetében különösen szükséges, hogy az ellenük folytatott küzdelem közös alapokon nyugodjék.

Ezek a bűncselekményi területek a következők: terrorizmus, emberkereskedelem és a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolása, tiltott kábítószer-kereskedelem, tiltott fegyverkereskedelem, pénzmosás, korrupció, pénz és egyéb fizetőeszközök hamisítása, számítógépes bűnözés és szervezett bűnözés.

A bűnözés alakulásának függvényében a Tanács határozatban egyéb bűncselekményi területekről állapíthatja meg, hogy azok megfelelnek az e bekezdésben meghatározott feltételeknek. Erről a Tanács az Európai Parlament egyetértését követően, egyhangúlag határoz.

(2) Ha valamely harmonizációs intézkedések hatálya alá tartozó területen az Unió politikájának eredményes végrehajtásához elengedhetetlen a tagállamok büntetőügyekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítése, irányelvekben szabályozási minimumokat lehet megállapítani e területen a bűncselekményi tényállások és a büntetési tételek meghatározására vonatkozóan. A 76. cikk sérelme nélkül az ilyen irányelveket ugyanazon

rendes vagy különleges jogalkotási eljárás keretében kell elfogadni, mint amely szerint az említett harmonizációs intézkedéseket elfogadták.

(3) Amennyiben a Tanács valamely tagjának megítélése szerint valamely (1) vagy (2) bekezdésben említett irányelvtervezet büntető igazságügyi rendszerének alapvető vonatkozásait érintené, kérheti, hogy az irányelvtervezetet terjesszék az Európai Tanács elé.

Ebben az esetben a rendes jogalkotási eljárást fel kell függeszteni. A kérdés megvitatását követően és konszenzus elérése esetén az Európai Tanács a felfüggesztéstől számított négy hónapon belül a tervezetet visszautalja a Tanács elé, amely megszünteti a rendes jogalkotási eljárás felfüggesztését.

Ugyanezen határidőn belül, egyet nem értés esetén, és ha legalább kilenc tagállam megerősített együttműködést kíván létrehozni az adott irányelvtervezet alapján, ezek a tagállamok ennek megfelelő bejelentést tesznek az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. Ebben az esetben a megerősített együttműködés folytatására vonatkozóan az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikke (2) bekezdésében, illetve e szerződés 329. cikke (1) bekezdésében előírt felhatalmazást megadottnak kell tekinteni, és a megerősített együttműködésre vonatkozó intézkedéseket kell alkalmazni.

84. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket állapíthat meg a bűnmegelőzés terén a tagállami intézkedések előmozdítására és támogatására, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját.

86. cikk

(1) Az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények üldözésére a Tanács különleges jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben az Eurojustból Európai Ügyészséget hozhat létre. A Tanács az Európai Parlament egyetértését követően, egyhangúlag határoz.

Ha nincs egyhangúság, legalább kilenc tagállam kérheti, hogy a rendelettervezetet terjesszék az Európai Tanács elé. Ebben az esetben a Tanácsban folytatott eljárást fel kell függeszteni. A kérdés megvitatását követően és konszenzus elérése esetén az Európai Tanács a felfüggesztéstől számított négy hónapon belül a tervezetet visszautalja elfogadásra a Tanács elé.

Ugyanezen határidőn belül, egyet nem értés esetén, és ha legalább kilenc tagállam megerősített együttműködést kíván létrehozni az adott rendelettervezet alapján, ezek a tagállamok ennek megfelelő bejelentést tesznek az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. Ebben az esetben a megerősített együttműködés folytatására vonatkozóan az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikke (2) bekezdésében, illetve e szerződés 329. cikke (1) bekezdésében előírt felhatalmazást megadottnak kell tekinteni, és a megerősített együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) Az Európai Ügyészség hatáskörrel rendelkezik – adott esetben az Europollal együttműködve – az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények tetteseinek és részeseinek felkutatására, velük szemben a nyomozás lefolytatására és bíróság elé állításukra az (1) bekezdésben előírt rendeletben meghatározottak szerint. Az ilyen bűncselekmények vonatkozásában a tagállamok hatáskörrel rendelkező bíróságai előtt a vádhatósági feladatokat az Európai Ügyészség látja el.

(3) Az (1) bekezdésben említett rendeletek meghatározzák az Európai Ügyészség jogállását, feladatainak ellátására irányadó feltételeket, a tevékenységét szabályozó eljárási szabályokat és a bizonyítékok elfogadhatóságának szabályait, valamint a feladatai ellátása során végzett eljárási cselekményeinek bíróság általi felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat.

(4) Az Európai Tanács ezzel egyidejűleg vagy ezt követően határozatban, annak érdekében, hogy az Európai Ügyészség hatáskörét kiterjessze a több államra kiterjedő vonatkozású súlyos bűncselekményekre, az (1) bekezdést és ebből következően – a több tagállamot érintő súlyos bűncselekmények tetteseit és részeseit illetően – a (2) bekezdést módosíthatja. Az Európai Tanács az Európai Parlament egyetértését és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

101. cikk

(1) A belső piaccal összeegyeztethetetlen és **tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre**, és amelynek célja vagy hatása a közös piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, így különösen:

- a) a beszerzési vagy eladási árak, illetve bármely egyéb üzleti feltétel közvetlen vagy közvetett rögzítése;
- b) a termelés, az értékesítés, a műszaki fejlesztés vagy a befektetés korlátozása vagy ellenőrzése;
- c) a piacok vagy a beszerzési források felosztása;
- d) egyenértékű ügyletek esetén eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek;
- e) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.

(2) Az e cikk alapján tiltott megállapodás vagy döntés semmis.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásától azonban el lehet tekinteni az olyan esetekben, amikor

- a vállalkozások közötti megállapodás vagy megállapodások csoportja;
- a vállalkozások társulásai által hozott döntés vagy döntések csoportja;
- az összehangolt magatartás vagy összehangolt magatartások csoportja

hozzájárul az áruk termelésének vagy forgalmazásának javításához, illetve a műszaki vagy gazdasági fejlődés előmozdításához, ugyanakkor lehetővé teszi a fogyasztók méltányos részesedését a belőle eredő előnyből anélkül, hogy:

- a) az érintett vállalkozásokra olyan korlátozásokat róna, amelyek e célok eléréséhez nem nélkülözhetetlenek;
- b) lehetővé tenné ezeknek a vállalkozásoknak, hogy a kérdéses áruk jelentős része tekintetében megszüntessék a versenyt.

106. cikk

(1) A közvállalkozások és az olyan vállalkozások esetében, amelyeknek a tagállamok különleges vagy kizárólagos jogokat biztosítanak, a tagállamok nem hozhatnak és nem tarthatnak fenn az a Szerződésekkel, különösen az annak 18. és 101–109. cikkében foglalt szabályokkal ellentétes intézkedéseket.

(2) **Az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vagy a jövedelemtermelő monopólium jellegű vállalkozások olyan mértékben tartoznak a Szerződések szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását. A kereskedelem fejlődését ez nem befolyásolhatja olyan mértékben, amely ellentétes a Közösség érdekeivel.**

(3) A Bizottság biztosítja e cikk rendelkezéseinek alkalmazását, és szükség esetén megfelelő irányelveket vagy határozatokat intéz a tagállamokhoz.

107. cikk

(1) Ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, **a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.**

(2) A belső piaccal összeegyeztethető:

a) a magánszemély fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatás, feltéve hogy azt a termék származásán alapuló megkülönböztetés nélkül nyújtják;

b) a természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatás;

c) a Németországi Szövetségi Köztársaság Németország felosztása által érintett egyes területei gazdaságának nyújtott támogatás, amennyiben a támogatásra a felosztásból eredő gazdasági hátrányok ellensúlyozásához szükség van. Öt évvel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően e pontot a Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadott határozattal hatályon kívül helyezheti.

(3) A belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető:

a) az olyan térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság, valamint a 349. cikkben említett térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ezek strukturális, gazdasági és társadalmi helyzetére tekintettel;

b) valamely közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására vagy egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatás;

c) az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatás, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben;

d) a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatás, ha az a Közösségen belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekekkel ellentétes mértékben;

e) a támogatás olyan egyéb fajtái, amelyeket a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel hozott határozatával határoz meg.

113. cikk

A Tanács az Európai Parlamenttel, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően rendkívüli jogalkotási eljárás keretében egyhangúlag rendelkezéseket fogad el a forgalmi adók, a jövedéki adók és a közvetett adók egyéb formáira vonatkozó jogszabályok olyan mértékű harmonizálására, amennyire az ilyen harmonizáció a belső piac létrehozásához, működéséhez, és a verseny torzulásának elkerüléséhez szükséges.

114. cikk

(1) Ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, a 26. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítására a következő rendelkezéseket kell alkalmazni. Az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja azokat a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó intézkedéseket, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

(2) Az (1) bekezdés nem vonatkozik az adózásra, a személyek szabad mozgására, valamint a munkavállalók jogaira és érdekeire vonatkozó rendelkezésekre.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben előírányzott, az egészségügyre, a biztonságra, a környezetvédelemre és a fogyasztóvédelemre vonatkozó javaslataiban a védelem magas szintjét veszi alapul, különös figyelemmel a tudományos tényeken alapuló új fejleményekre.

Az Európai Parlament és a Tanács saját hatáskörén belül szintén törekszik e célkitűzés megvalósítására.

(4) Ha valamely harmonizációs intézkedésnek az Európai Parlament és a Tanács, a Tanács vagy a Bizottság általi elfogadását követően, egy tagállam a 36. cikkben említett lényeges követelmények alapján vagy a környezet, illetve a munkakörnyezet védelmével kapcsolatosan szükségesnek tartja nemzeti rendelkezések fenntartását, ezekről a rendelkezésekről és a fenntartásuk indokairól értesíti a Bizottságot.

(5) Ezen felül, a (4) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben valamely harmonizációs intézkedésnek az Európai Parlament és a Tanács, a Tanács vagy a Bizottság általi elfogadását követően valamely tagállam új tudományos bizonyítékon alapuló, a környezet vagy a munkakörnyezet védelmével kapcsolatos nemzeti rendelkezések bevezetését tartja szükségesnek az adott tagállamra jellemző olyan probléma miatt, amely a harmonizációs intézkedés elfogadása után merült fel, ezekről az előírányzott rendelkezésekről és bevezetésük indokairól értesíti a Bizottságot.

(6) A Bizottság a (4) és (5) bekezdésben említett értesítésektől számított hat hónapon belül a vonatkozó nemzeti rendelkezéseket jóváhagyja vagy elutasítja, miután ellenőrizte, hogy az érintett rendelkezések nem képezik-e a tagállamok közötti önkényes megkülönböztetés eszközt vagy a kereskedelem rejtett korlátozását, valamint hogy nem jelentenek-e akadályt a belső piac működésében.

Amennyiben a Bizottság e határidőn belül nem hoz határozatot, a (4) és (5) bekezdésben említett nemzeti rendelkezéseket jóváhagyottnak kell tekinteni.

Ha az ügy összetettsége indokolja, és az emberi egészséget fenyegető veszély nem áll fenn, a Bizottság értesítheti az érintett tagállamot arról, hogy az ebben a bekezdésben említett határidő legfeljebb további hat hónappal meghosszabbítható.

(7) Ha a (6) bekezdés alapján egy tagállamnak engedélyezték valamely harmonizációs intézkedéstől eltérő nemzeti rendelkezések fenntartását vagy bevezetését, a Bizottság haladéktalanul megvizsgálja, hogy javasolja-e az adott intézkedés kiigazítását.

(8) Ha egy olyan területen, amely korábban harmonizációs intézkedések tárgyát képezte, valamely tagállam különleges közegészségügyi problémát vet fel, erről tájékoztatja a Bizottságot, amely haladéktalanul megvizsgálja, hogy javasoljon-e megfelelő intézkedéseket a Tanácsnak.

(9) A 258. és 259. cikkben megállapított eljárástól eltérve, a Bizottság vagy bármely tagállam közvetlenül az Európai Unió Bíróságához fordulhat, ha megítélése szerint egy másik tagállam az e cikkben biztosított hatáskörével visszaél.

(10) A fentiekben említett harmonizációs intézkedések indokolt esetben védzáradékot tartalmaznak, amely felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy a 36. cikkben említett egy vagy több nem gazdasági okból, uniós ellenőrzési eljárás alá tartozó ideiglenes intézkedéseket hozzanak.

115. cikk

A 114. cikk sérelme nélkül a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangúlag irányelveket fogad el a tagállamok olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére, amelyek közvetlenül érintik a belső piac megteremtését vagy működését.

116. cikk

Ha a Bizottság azt állapítja meg, hogy a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közötti különbségek torzítják a belső piaci verseny feltételeit, és hogy ezt a torzulást ki kell küszöbölni, konzultál az érintett tagállamokkal.

Ha ez a konzultáció nem eredményez a torzulás kiküszöbölésére vonatkozó megállapodást, az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel elfogadja a szükséges irányelveket.

E célból a Szerződésben előírt bármilyen egyéb megfelelő intézkedést el lehet fogadni.

117. cikk

(1) Amennyiben okkal lehet tartani attól, hogy törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések elfogadása vagy módosítása a 116. cikk értelmében vett torzulást okoz, az így eljárni kívánó tagállam konzultál a Bizottsággal. A tagállamokkal folytatott konzultációt követően a Bizottság ajánlást tesz az érintett államoknak a szóban forgó torzulás elkerülésére alkalmas intézkedésekre vonatkozóan.

(2) Ha az az állam, amely nemzeti rendelkezéseket kíván bevezetni vagy módosítani, nem tesz eleget a neki címzett bizottsági ajánlásnak, a többi tagállamtól nem követelhető meg, hogy e torzulás kiküszöbölése érdekében saját nemzeti rendelkezéseit a 116. cikk értelmében módosítsa. Ha az a tagállam, amely figyelmen kívül hagyta a Bizottság ajánlását, olyan torzulást okoz, amely csak saját magára nézve hátrányos, a 116. cikk rendelkezései nem alkalmazhatók.

118. cikk

A belső piac létrehozása, illetve működése keretében az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket fogad el a szellemi tulajdonjogok Unión belüli egységes oltalmát biztosító európai oltalmi jogcímek létrehozására, valamint egy uniós szintű központi engedélyezési, koordinációs és ellenőrzési rendszer megteremtésére.

Az európai oltalmi jogcímekre vonatkozó nyelvhasználati rendet a Tanács állapítja meg különleges jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

168. cikk

(1) Valamennyi Uniói politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészségvédelem magas szintjét.

Az Unió fellépése, amely kiegészíti a nemzeti politikákat, a népegészségügyi helyzet javítására, az emberi megbetegedések és betegségek, valamint az emberek testi és szellemi egészségét fenyegető veszélyek okainak megelőzésére irányul. Az ilyen fellépés magában foglalja a széles körben terjedő súlyos betegségek elleni küzdelmet az azok okaira, terjedésére és megelőzésére vonatkozó kutatások, valamint az egészségügyi tájékoztatás és oktatás által, továbbá a határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszélyek figyelemmel kísérését, az ilyen veszélyek korai előrejelzését és az ezek elleni küzdelmet.

Az Unió kiegészíti a tagállamok fellépését a kábítószer-fogyasztással kapcsolatos egészségkárosodás csökkentése érdekében, beleértve a felvilágosítást és a megelőzést is.

(2) Az Unió bátorítja a tagállamok közötti együttműködést az e cikkben említett területeken, és szükség esetén támogatást nyújt a tagállamok fellépéséhez. Az Unió ösztönzi különösen a határ menti területeken az egészségügyi szolgáltatások egymást kiegészítő jellegének javítására irányuló, tagállamok közötti együttműködést.

A tagállamok a Bizottsággal együttműködve összehangolják politikáikat és programjaikat az (1) bekezdésben említett területeken. A Bizottság a tagállamokkal szorosan együttműködve megtehet minden hasznos kezdeményezést az összehangolás előmozdítására, különös tekintettel az iránymutatások és mutatók megállapítására, a bevált gyakorlatok cseréjének megszervezésére, valamint az időszakonkénti felülvizsgálat és kiértékelés szükséges elemeinek kialakítására irányuló kezdeményezésekre. Az Európai Parlamentet teljeskörűen tájékoztatni kell.

(3) Az Unió és a tagállamok elősegítik az együttműködést harmadik országokkal és a népegészségügy területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel.

(4) A 2. cikk (5) bekezdésétől, illetve a 329. cikk (1) bekezdésétől eltérve, és a 119. cikk (2) bekezdésével összhangban az Európai Parlament és a Tanács a rendes jogalkotási eljárás keretében, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően az e cikkben említett célok eléréséhez való hozzájárulás érdekében a közös biztonsági kockázatok kezelésére elfogadja a következőket:

a) az emberi eredetű szervek és szövetek, a vér és vérszármarékanyagok magas szintű minőségi és biztonsági előírásainak megállapítására vonatkozó intézkedések; ezek az intézkedések nem akadályozhatják a tagállamokat abban, hogy szigorúbb védintézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be;

b) intézkedések az állat- és növényegészségügy terén, amelyek közvetlen célja a közegészség védelme;

c) a gyógyszerek és a gyógyászati célú eszközök magas szintű minőségi és biztonsági előírásainak megállapítására vonatkozó intézkedések.

(5) A Gazdasági és Szociális Bizottsággal, valamint a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében ösztönző intézkedéseket állapíthat meg az emberi egészség védelmére és javítására, és különösen a határokon át széles körben terjedő súlyos betegségek elleni küzdelemre, valamint a határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszélyek figyelemmel kísérésére, az ilyen veszélyek korai előrejelzésére és az ezek elleni küzdelemre vonatkozóan, továbbá olyan intézkedéseket állapíthat meg, amelyeknek közvetlen célja – a dohányra és a túlzott alkoholfogyasztásra vonatkozóan – a közegészség védelme, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját.

(6) A Tanács a Bizottság javaslata alapján, ajánlásokat is elfogadhat az e cikkben meghatározott célok érdekében.

(7) Az Unió tevékenységének tiszteletben kell tartania a tagállamoknak az egészségügyi politikájuk meghatározására, valamint az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás megszervezésére és biztosítására vonatkozó hatáskörét. A tagállamok hatásköre kiterjed az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás működtetésére, és a hozzájuk rendelt erőforrások elosztására. A (4) bekezdés a) pontjában említett intézkedések nem érinthetik a szervek és vér adására vagy gyógyászati célú felhasználására vonatkozó nemzeti rendelkezéseket.

173. cikk

(1) Az Unió és a tagállamok biztosítják az Uniói ipar versenyképességéhez szükséges feltételek meglétét.

E célból – összhangban a nyitott és versengő piacok rendszerével – fellépésük arra irányul, hogy:

– felgyorsítsák az ipar alkalmazkodását a strukturális változásokhoz;

– ösztönözzék egy olyan környezet kialakítását, amely az Unió egész területén kedvez a kezdeményezéseknek és a vállalkozások – különösen a kis- és középvállalkozások – fejlődésének;

– ösztönözzék egy olyan környezet kialakítását, amely kedvez a vállalkozások közötti együttműködésnek;

– elősegítsék az innovációs, kutatási és technológiafejlesztési politikákban rejlő ipari lehetőségek jobb kihasználását.

(2) A tagállamok a Bizottsággal kapcsolatot tartva konzultálnak egymással, és amennyiben szükséges, összehangolják fellépésüket. A Bizottság megteheti minden hasznos kezdeményezést az összehangolás előmozdítása érdekében, különös tekintettel az iránymutatások és mutatók megállapítására, a bevált gyakorlatok cseréjének megszervezésére, valamint az időszakonkénti felülvizsgálat és kiértékelés szükséges elemeinek kialakítására irányuló kezdeményezésekre. Az Európai Parlamentet teljeskörűen tájékoztatni kell.

(3) Az Unió az a Szerződések egyéb rendelkezései alapján folytatott politikai és tevékenysége útján hozzájárul az (1) bekezdésben meghatározott célkitűzések eléréséhez. A Tanács a 294. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyedi intézkedéseket hozhat a tagállamokban végrehajtott olyan fellépések támogatására, amelyek az (1) bekezdésben kitűzött célok megvalósítására irányulnak, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját

E cím nem szolgáltat alapot ahhoz, hogy az Unió bármilyen olyan intézkedést vezessen be, amely a verseny torzulásához vezethet, vagy amely adórendelkezéseket vagy a munkavállalók jogait és érdekeit érintő rendelkezéseket tartalmaz.

189. cikk

(1) A tudományos és műszaki haladás, az ipari versenyképesség, valamint az uniós politikák végrehajtásának elősegítése érdekében az Unió európai űrpolitikát alakít ki. E célból közös kezdeményezéseket támogathat, előmozdíthatja a kutatást és a technológiafejlesztést, továbbá összehangolhatja a világűr kutatásához és hasznosításához szükséges erőfeszítéseket.

(2) Az (1) bekezdésben említett célkitűzések megvalósításához való hozzájárulás érdekében az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében megállapítja azon szükséges intézkedéseket, amelyek európai űrprogram formájában is megvalósulhatnak, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját.

(3) Az Unió megfelelő kapcsolatokat épít ki az Európai Űrügynökséggel.

(4) Ez a cikk nem érinti e cím egyéb rendelkezéseit.

195. cikk

(1) Az Unió, különösen az idegenforgalmi ágazatban működő uniós vállalkozások versenyképességének elősegítése révén, kiegészíti a tagállamoknak az idegenforgalmi ágazat terén folytatott tevékenységét.

Ennek elérése érdekében az Unió tevékenységének célja, hogy:

a) ösztönözze az ebben az ágazatban működő vállalkozások fejlődéséhez szükséges kedvező környezet kialakítását,

b) előmozdítsa a tagállamok együttműködését, különös tekintettel a bevált gyakorlatok cseréjére.

(2) Az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében egyedi intézkedéseket állapít meg a tagállamokban végrehajtott olyan intézkedések kiegészítésére, amelyek az e cikkben kitűzött célok megvalósítására irányulnak, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját.

196. cikk

(1) Az Unió ösztönzi a tagállamok közötti együttműködést a természeti vagy ember okozta katasztrófák megelőzését és az azokkal szembeni védekezést szolgáló rendszerek hatékonyságának javítása érdekében.

Az Unió tevékenységének célja:

a) az Unión belül a tagállamok nemzeti, regionális vagy helyi szintű intézkedésének támogatása és kiegészítése a kockázatok megelőzése, a tagállamokban a polgári védelemben részt vevők felkészítése és a természeti vagy ember által okozott katasztrófák kezelése terén,

b) a nemzeti polgári védelmi szolgálatok gyors és eredményes operatív együttműködésének előmozdítása az Unión belül,

c) a nemzetközi szintű polgári védelmi intézkedések koherenciájának előmozdítása.

(2) A (1) bekezdésben említett célkitűzések megvalósításának elősegítéséhez szükséges intézkedéseket rendes jogalkotási eljárás keretében az Európai Parlament és a Tanács állapítja meg, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját.

197. cikk

(1) Az uniós jog tagállamok általi eredményes végrehajtását – ami az Unió megfelelő működése szempontjából elengedhetetlen – közös érdekű ügynek kell tekinteni.

(2) Az Unió támogathatja a tagállamok azon erőfeszítéseit, amelyek az uniós jog végrehajtásához szükséges közigazgatási kapacitásaik javítására irányulnak. Az ilyen fellépés különösen az információk és a köztisztviselők cseréjének megkönnyítését, valamint a képzési programok támogatását foglalhatja magában. Az ilyen támogatás igénybevételeire egyik tagállam sem kötelezhető. Az e célból szükséges intézkedéseket rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben az Európai Parlament és a Tanács állapítja meg, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját.

(3) E cikk nem érinti sem a tagállamoknak az uniós jog végrehajtására vonatkozó kötelezettségeit, sem pedig a Bizottság előjogait és feladatait. E cikk nem érinti továbbá a Szerződések azon egyéb rendelkezéseit, amelyek a tagállamok egymás közötti, illetve a tagállamok és az Unió közötti igazgatási együttműködésről rendelkeznek.

206. cikk

A 28-32. cikk szerinti vámunió létrehozásával az Unió a közös érdeknek megfelelően hozzájárul a világkereskedelem harmonikus fejlődéséhez, a nemzetközi kereskedelemre és a külföldi közvetlen befektetésekre vonatkozó korlátozások fokozatos megszüntetéséhez és a vám- és egyéb akadályok csökkentéséhez.

207. cikk

(1) A közös kereskedelempolitika egységes elveken alapul; ez vonatkozik különösen a vámtarifák módosításaira, az áruk és szolgáltatások kereskedelméhez kapcsolódó vámtarifa és kereskedelmi megállapodások megkötésére, valamint a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásaira, továbbá a külföldi közvetlen befektetésekre, a liberalizációs intézkedések egységesítésére, az exportpolitikára és az olyan kereskedelempolitikai védintézkedésekre, mint a dömping vagy szubvenció esetén meghozandó intézkedések. A közös kereskedelempolitikát az Unió külső tevékenységének elvei és célkitűzései által meghatározott keretek között kell folytatni.

(2) A közös kereskedelempolitika végrehajtásának kereteit meghatározó intézkedéseket rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben az Európai Parlament és a Tanács határozza meg.

(3) Ha egy vagy több országgal vagy nemzetközi szervezettel megállapodásokat kell megtárgyalni, illetve megkötni, az e cikk különös rendelkezéseire is figyelemmel, a 218. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

A Bizottság ajánlásokat terjeszt a Tanács elé, amely felhatalmazza a szükséges tárgyalások megkezdésére. A Tanács és a Bizottság feladata annak biztosítása, hogy a megtárgyalt megállapodások a belső uniós politikákkal és szabályokkal összeegyeztethetők legyenek.

A Bizottság ezeket a tárgyalásokat a Tanács által e feladatának támogatására kijelölt különbizottsággal konzultálva, a Tanács által számára kibocsátható irányelvek keretei között folytatja le. A Bizottság a tárgyalások előrehaladásáról rendszeresen jelentést tesz a különbizottságnak és az Európai Parlamentnek.

(4) A (3) bekezdésben említett megállapodások tárgyalása és megkötése tekintetében a Tanács minősített többséggel határoz.

A szolgáltatások kereskedelme, a szellemi tulajdon kereskedelmi vonatkozásai, valamint a közvetlen külföldi befektetések területére vonatkozó megállapodások tárgyalása és megkötése tekintetében a Tanács egyhangúlag jár el, ha a megállapodás olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek elfogadásához a belső szabályok esetében egyhangúságra van szükség.

A Tanács szintén egyhangúlag határoz:

a) a kulturális és audiovizuális szolgáltatások kereskedelmére vonatkozó megállapodások tárgyalása és megkötése tekintetében, ha fennáll a veszélye annak, hogy azok korlátozzák az Unió kulturális és nyelvi sokféleségét;

b) a szociális, oktatási és egészségügyi szolgáltatások kereskedelmére vonatkozó megállapodások tárgyalása és megkötése tekintetében, ha fennáll a veszélye annak, hogy azok komoly zavarokat okoznak az ilyen szolgáltatások nemzeti megszervezésében, illetve korlátozzák a tagállamok ezek biztosítására vonatkozó hatáskörét.

(5) A közlekedés területén a nemzetközi megállapodások tárgyalására és megkötésére a harmadik rész V. címét és a 218. cikket kell alkalmazni.

(6) Az e cikkben a közös kereskedelempolitika területén átruházott hatáskörök gyakorlása nem sértheti az Unió és a tagállamok közötti hatáskörök elhatárolását, és nem vezethet a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek harmonizációjához, amennyiben a Szerződések az ilyen harmonizációt kizárják.

282. cikk

(1) Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok alkotják a Központi Bankok Európai Rendszerét (KBER). Az Unió monetáris politikáját az Európai Központi Bank és azon tagállamok nemzeti központi bankjai irányítják, amelyeknek hivatalos pénzneme az euro, és amelyek az eurorendszert alkotják.

(2) A KBER-t az Európai Központi Bank döntéshozó szervei irányítják. A KBER elsődleges célja az árstabilitás fenntartása. E cél veszélyeztetése nélkül támogatja az Unión belüli általános gazdaságpolitikát azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az Unió célkitűzéseinek megvalósításához.

(3) Az Európai Központi Bank jogi személy. Kizárólag az Európai Központi Bank jogosult euro kibocsátásának engedélyezésére. Hatásköreinek gyakorlásában és saját pénzügyei kezelésének tekintetében függetlenséget élvez. Az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok kormányai tiszteletben tartják ezt a függetlenséget.

(4) Az Európai Központi Bank a 127–133. és a 138. cikkel, valamint a KBER és az EKB alapokmányában megállapított feltételekkel összhangban elfogadja a feladatai végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ugyanezen cikkeknek megfelelően azok **a tagállamok és központi**

bankjaik, amelyek pénzneme nem az euro, megőrzik a monetáris ügyekben meglévő hatásköreiket.

(5) Az Európai Központi Bankkal konzultálni kell a hatáskörébe tartozó valamennyi uniós jogi aktusra irányuló javaslattal, továbbá valamennyi nemzeti jogszabálytervezettel kapcsolatban, és a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet elő.

288. cikk

Az Unió hatásköreinek gyakorlása érdekében az intézmények rendeleteket, irányelveket, határozatokat, ajánlásokat és véleményeket fogadnak el.

A rendelet általános hatállyal bír. Teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Az irányelv az elérendő célokat illetően **minden címzett tagállamra kötelező**, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja.

A határozat teljes egészében kötelező. Amennyiben külön megjelöli, hogy kik a címzettjei, a határozat kizárólag azokra nézve kötelező, akiket címzettként megjelöl.

Az ajánlások és a vélemények nem kötelezőek.

289. cikk

(1) A rendes jogalkotási eljárás rendeleteknek, irányelveknek vagy határozatoknak a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlament és a Tanács által történő közös elfogadásából áll. Ezt az eljárást a 294. cikk határozza meg.

(2) A Szerződések által külön meghatározott esetekben rendeleteknek, irányelveknek vagy határozatoknak a Tanács közreműködésével az Európai Parlament által történő, vagy az Európai Parlament közreműködésével a Tanács által történő elfogadása különleges jogalkotási eljárásnak minősül.

(3) A jogalkotási eljárás keretében elfogadott jogi aktusok jogalkotási aktusoknak minősülnek.

(4) A Szerződések által külön meghatározott esetekben jogalkotási aktusok a tagállamok egy csoportjának vagy az Európai Parlamentnek a kezdeményezésére, az Európai Központi Bank ajánlására vagy a Bíróság, illetve az Európai Beruházási Bank kérelme alapján is elfogadhatók.

290. cikk

(1) A jogalkotási aktusokban felhatalmazás adható a Bizottság részére olyan általános hatályú nem jogalkotási aktusok elfogadására, amelyek a jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit kiegészítik, illetve módosítják.

A felhatalmazást tartalmazó jogalkotási aktusokban kifejezetten meg kell határozni a felhatalmazás céljait, tartalmát, alkalmazási körét és időtartamát. Az adott szabályozási terület alapvető elemei kizárólag a jogalkotási aktusban szabályozhatók, és ezekre vonatkozóan nem adható felhatalmazás.

(2) A jogalkotási aktusban kifejezetten meg kell határozni a felhatalmazás gyakorlásának feltételeit, amelyek a következők lehetnek:

a) az Európai Parlament vagy a Tanács úgy határozhat, hogy a felhatalmazást visszavonja;

b) a felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor léphet hatályba, ha az Európai Parlament vagy a Tanács a jogalkotási aktusban előírt határidőn belül nem emel ellene kifogást.

Az a) és b) pont alkalmazásakor az Európai Parlament tagjainak többségével, a Tanács pedig minősített többséggel jár el.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok címében fel kell tüntetni a „felhatalmazáson alapuló” kifejezést.

291. cikk

(1) A tagállamok nemzeti jogukban elfogadják a kötelező erejű uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

(2) Ha valamely kötelező erejű uniós jogi aktus végrehajtásának egységes feltételek szerint kell történnie, az ilyen jogi aktus végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra, illetve különleges és kellően indokolt esetekben, valamint az Európai Unióról szóló szerződés 24. és 26. cikkében előírt esetekben a Tanácsra.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak céljából az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben előre meghatározza a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályait és általános elveit.

(4) A végrehajtási aktusok címében fel kell tüntetni a „végrehajtási” kifejezést.

292. cikk

A Tanács ajánlásokat fogad el. A Tanács a Bizottság javaslata alapján jár el minden olyan esetben, amikor a Szerződések előírják, hogy a jogi aktusokat a Bizottság javaslata alapján kell elfogadnia. A Tanács egyhangúlag jár el azokon a területeken, amelyeken az Unió jogi aktusainak elfogadásához egyhangúság szükséges. A Bizottság, valamint az Európai Központi Bank a Szerződésekben külön meghatározott esetekben ajánlásokat fogad el.

350. cikk

A Szerződések rendelkezései nem zárják ki a Belgium és Luxemburg, valamint a Belgium, Luxemburg és Hollandia közötti regionális uniók fennállását és megvalósítását annyiban, amennyiben e regionális uniók célkitűzései a Szerződések alkalmazásával nem valósulnak meg.

352. cikk

(1) Ha a Szerződésekben meghatározott politikák keretében az Unió fellépése bizonyul szükségesnek ahhoz, hogy a Szerződésekben foglalt célkitűzések valamelyike megvalósuljon, és a Szerződések nem biztosítják a szükséges hatáskört, a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlament egyetértését követően, egyhangúlag elfogadja a megfelelő rendelkezéseket. Amennyiben a szóban forgó rendelkezéseket különleges jogalkotási eljárás keretében a Tanács fogadja el, a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlament egyetértését követően szintén egyhangúlag határoz.

(2) A szubszidiaritás elve érvényesülésének ellenőrzésére szolgáló, az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke (3) bekezdésében említett eljárás keretében a Bizottság köteles felhívni a nemzeti parlamentek figyelmét azokra a javaslatokra, amelyek e cikkben alapulnak.

(3) Az e cikkben alapuló intézkedések nem eredményezhetik a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek harmonizációját olyan területeken, amelyeken a Szerződések az ilyen harmonizációt kizárják.

(4) Ez a cikk nem szolgálhat a közös kül- és biztonságpolitikával kapcsolatos célkitűzések megvalósításának alapjául, és az e cikk alapján elfogadott valamennyi jogi aktusnak tiszteletben kell tartania az Európai Unióról szóló szerződés 40. cikkének második bekezdésében megállapított határokat.

**Az Európai Konföderációról szóló szerződéstervezet hivatkozott szakaszai
(EKonf)**

Az Európai Konföderáció alapelvei

- (1) Minden állam politikai, társadalmi, közigazgatási, gazdasági és területi szabadsága örök és sérthetetlen.
- (2) Minden embernek a jogok és kötelezettségek összhangjában egy és ugyanazon szabadsága van.
- (3) Minden állam lelki, szellemi és természeti vagyona az állam államalapító és államalkotó nemzetei által alkotott egyetemes közösség örök és elidegeníthetetlen tulajdona.
- (4) Az állam vagyonával létrehozott minden érték az állam államalapító és államalkotó nemzetei által alkotott egyetemes közösség érdekeit szolgálja.
- (5) Azzal szemben, aki az állam vagy az állampolgárok szabadságát veszélyezteti, minden állampolgárnak nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.

1. §

- (1) Minden országnak elidegeníthetetlen joga van szabadságának megőrzéséhez, illetve, ha szabadságát idegen hatalom elvette, annak visszaszerzéséhez.
- (2) Az állam szabadsága
 - a./ a társadalmi együttélés szabályai jogrendszerbe foglalásának és érvényesítésének,
 - b./ a külkapcsolatok létesítése és felbontása gyakorlásának,
 - c./ a társadalmi berendezkedés meghatározásának,
 - d./ a gazdasági és kereskedelmi rendszere kialakításának és működésének,
 - e./ a külső és belső védelem eszközei fejlesztésének és alkalmazásának,
 - f./ a teljes önkormányzatiságot (szubszidiaritást) biztosító képviseleti rendszer kialakításának és gyakorlásánakminden más államtól való függetlenségét jelenti.
- (3) A (2) bekezdésnek megfelelően a tagországok csak olyan nemzetközi szerződést kötnek, amely a 11. § (2) bekezdésében szabályozott tárgykörre vonatkozik, és a tagország
 - a./ külügyi- és védelmi,
 - b./ jogalkotási,
 - c./ jogalkalmazási, végrehajtási, igazságszolgáltatási
 - d./ közigazgatási,
 - e./ pénzügyi,
 - f./ gazdasági,
 - g./ kereskedelmi,
 - h./ vám- és adóügyi,
 - i./ nemzetközi szerződés kötésére vonatkozó és
 - j./ területifüggetlenségét sem részben sem egészben nem sérti.

- (4) Az állam szabadsága az országok állampolgárainak országonként együttesen gyakorolt alapjoga, annak egésze, vagy bármely eleme soha, amely senki által és senki érdekében nem szüntethető meg.
- (5) Minden állam elidegeníthetetlen joga – függetlensége megtartása mellett -, a jogharmonizáció alkalmazása a vele szomszédos államokkal kulturális, hagyományörző, gazdasági és védelmi területeken.

2. §

Az Európai Konföderáció nem jogi személy.

3. §

- (1) Az Európai Konföderáció összehangolja a tagországok kulturális, tudományos és gazdasági tevékenységét, a tagországok által meghatározott tárgykörökben.
- (2) Az Európai Konföderáció a tagországok érdekérvényesítésén és a korlátozás nélküli önkormányzatiságon (szubszidiaritáson) alapszik. Ez a feltétele a népuralomnak (demokráciának) és a sorsközösség vállalásnak (szolidaritásnak). Ennek megfelelően képviseleti rendszere és intézményei a tagországok pártfüggetlen társadalmi csoportjainak küldöttjeiből épül fel.

4. §

- (1) Az Európai Konföderáció képviselőit a tagországok
 - a./ államalapító és államalkotó nemzetei,
 - b./ államalapító és államalkotó nemzeteinek domináns vallásai,
 - c./ korcsoportok,
 - d./ nemek és
 - e./ szakmáktársadalmi csoportjainak önkormányzatai választják, a tagországok hagyományai és a társadalmi csoportok választóinak lélekszáma alapján.
- (2) Az Európai Konföderációban a tagországok képviselői – a szubszidiaritás elve szerint - kötött mandátummal rendelkeznek.

5. §

- (1) Az Európai Konföderáció elutasítja a háborút, mint a nemzetek közötti viták megoldásának eszközét, és tartózkodik az államok függetlensége vagy területi épsége ellen irányuló erőszak alkalmazásától, illetőleg az erőszakkal való fenyegetéstől.
- (2) Az Európai Konföderáció nem tart kapcsolatot olyan állammal vagy államszövetséggel, amelynek célja egy vagy több államban a politikai és/vagy gazdasági hatalom erőszakkal történő megszerzése, vagy fenntartása.
- (3) Az Európai Konföderáció minden tagországa elvárja minden államtól és nemzettől, hogy vele szemben tartózkodjék függetlensége, területi épsége, politikai és gazdasági rendszere ellen irányuló erőszak alkalmazásától, illetőleg erőszakkal történő fenyegetéstől.

6. §

- (1) Az Európai Konföderáció együttműködésre törekszik a világ valamennyi népével és államával.
- (2) Az Európai Konföderáció felelősséget érez tagországi államalapító vagy államalkotó nemzeteinek határain kívül nemzeti kisebbségben élő tagjainak sorsáért, és előmozdítja azok anyaországukkal való kapcsolatának ápolását.
- (3) Az Európai Konföderáció az európai népek szabadságának, jólétének és biztonságának kiteljesedése érdekében szorgalmazza, hogy az európai konföderatív államszövetségnek minden európai állam tagja legyen.

7. §

- (1) Az Európai Konföderáció összehangoló tevékenységével létrejött két- vagy többoldalú nemzetközi szerződések érintett tagországok jogrendszerébe történő beillesztését és a szükséges jogharmonizációt a tagországok végzik.
- (2) Az Európai Konföderáció az (1) bekezdés szerinti szerződések vonatkozásában közreműködik az összehangolt helyi jogrendszerbe iktatás és a szükséges jogharmonizáció végrehajtásában.

**B. fejezet
Jogalkotás**

**I. szakasz
Általános rendelkezések**

8. §

- (1) Az Európai Konföderáció jogalkotása a tagországok igényeinek és lehetőségeinek összehangolását szolgálja.
- (2) A jogszabályalkotás folyamatát egy döntési helyzet indítja el.
- (3) A jogalkotás
 - a./ hatályban lévő jogszabály módosítását,
 - b./ hatályban lévő jogszabály hatálytalanítását,
 - c./ új jogszabály alkotásátjelenti.
- (4) A jogszabályalkotás folyamatának részei:
 - a./ Jogszabályalkotás kezdeményezése,
 - b./ Jogszabály tervezet elkészítése és előterjesztése
 - c./ Jogszabály elfogadása
 - d./ Jogszabály elfogadás ellenőrzése
 - e./ Jogszabály hatályba léptetése
 - f./ Jogszabály kihirdetése

- (5) Az új vagy a módosítás utáni jogszabály nem lehet ellentétes jelen szerződéssel, jelen szerződés, mint irányelv alapján készített jogszabályokkal és a tárgykörben korábban hozott egyéb jogszabályokkal.
- (6) A jogszabályt a kellő felkészülési időt biztosítva kell hatályba léptetni.
- (7) A jogszabályalkotásra, a jogszabályokra, a tagországok igényeinek és lehetőségeinek összehangolására vonatkozó egyéb jogi eszközökre, a hivatalos lapokra és a hivatalos jogszabálygyűjteményekre vonatkozó részletes szabályokat jelen szerződés, mint irányelv alapján készített jogszabály állapítja meg.
- (8) A jogszabályalkotás folyamatának áttekintő tábláját az 1. sz. melléklet tartalmazza.

II. szakasz
Az Európai Konföderáció jogszabályai

9. §

- (1) Az Európai Konföderáció jogrendszere a tagországok - mint független társadalmi, politikai és gazdasági egységek - együttélési szabályait határozza meg.
- (2) Az Európai Konföderáció az alábbi jogszabályokat alkotja:
 - a./ A Konföderáció intézményeinek működési szabályzata,
 - b./ Az Európai Konföderáció összehangoló jogszabályai
 - bb./ Két vagy többoldalú nemzetközi szerződés a tagországok között,
 - bc./ Nemzetközi szerződés a Konföderáció egy vagy több tagországa és a Konföderáción kívüli egy vagy több állam, illetve államszövetség között,
 - c./ Ajánlások.
- (3) Az Európai Konföderáció határozatait a Konföderáció Tanácsa hozza.
- (4) Az Európai Konföderáció jogszabályai a jogszabályban meghatározott tagországokra vonatkoznak.

III. szakasz
A Konföderáció intézményeinek működési szabályzata

10. §

- (1) Az Európai Konföderáció intézményei:
 - a./ Az Európai Konföderáció Tanácsa (továbbiakban: Tanács)
Az Európai Konföderáció döntéshozó szervezete.
A tagországok társadalmi csoportjainak képviselőiből áll, az egyes társadalmi csoportok európai lélekszámának megfelelő arányban.
A tagországok társadalmi csoportonként delegálnak a társadalmi csoport összes európai lélekszáma tagországban képviselt hányadának megfelelő számú képviselőt.
 - b./ A Társadalmi Csoportok Összehangoló Bizottságai (továbbiakban: Bizottság)
Az Európai Konföderáció döntéselőkészítő szervezete.

Az Európai Konföderáció Tanácsának tagjaiból és az egyes társadalmi csoportok vezetésében, szervezésében gyakorlatot szerzett személyekből álló szakmai intézmény.

Bizottságok:

- ba./ Egészségügyi Bizottság,
- bb./ Oktatás-nevelési Bizottság,
- bc./ Kulturális Bizottság,
- bd./ Korcsoport Bizottság,
- be./ Vallási Bizottság,
- bf./ Védelmi Bizottság,
- bg./ Mezőgazdasági Bizottság,
- bh./ Ipari Bizottság,
- bi./ Energetikai Bizottság,
- bj./ Szolgáltatási Bizottság,
- bk./ Idegenforgalmi Bizottság,
- bl./ Kereskedelmi Bizottság,
- bm./ Személyforgalmi- és áruszállítási Bizottság,

- c./ Az Európai Konföderáció Ellenőrző Bizottsága (továbbiakban: Ellenőrző Bizottság)
Az Európai Konföderáció végrehajtás-ellenőrző és visszacsatoló szervezete.
A tagországok egy-egy delegáltjából áll.

- (2) A Konföderáció intézményei működési szabályzatának alkotását a kezdeményezéssel érintett intézmény tagja indítványozhatja,
- (3) A három intézmény működésének szabályozását a jelen szerződés szerves részét képező „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabály tartalmazza.

IV. szakasz

Az Európai Konföderáció összehangoló jogszabályainak alkotási folyamata

11. §

Igény-lehetőség mérleg

- (1) Az Európai Konföderáció működésének és jogszabályalkotásának alapja a tagországok adataiból összeállított igény-lehetőség mérleg.
- (2) A tagországok folyamatosan frissítik saját igény-lehetőség mérlegüket a következő csoportosítás szerint:
 - a./ egészségügyi ellátás,
 - b./ oktatás-nevelés,
 - c./ kultúra,
 - d./ vallás,
 - e./ védelem,
 - f./ mezőgazdaság és élelmiszeripar,
 - g./ ipar,
 - h./ energetika,
 - i./ közösségi (kommunális) és a gondoskodási (szociális) szolgáltatás,
 - j./ idegenforgalom,
 - k./ kereskedelem,

1./ közlekedés és szállítás.

12. § Döntési helyzet

- (1) A döntési helyzet alapja a tagországok igény-lehetőség mérlege.
Döntési helyzet alakul ki, ha a tagországokban vagy az Európai Konföderáció egészében az igény-lehetőség mérleg valamely elemére vonatkozóan nincs meg az összhang.
- (2) A döntési helyzet alapján készülő jogszabály célja az igény-lehetőség egyensúly kialakítása
- a./ a tagország igény-többletét a hozzá legközelebbi tagország lehetőség-többletével,
 - b./ a tagország lehetőség-többletét a hozzá legközelebbi tagország igény-többletével,
 - c./ a Konföderáción belül, a belső összehangolás után fennmaradó igény- vagy lehetőség többletet Konföderáción kívüli állam vagy államszövetség lehetőség-, vagy igény-többletével,
 - d./ a fenti módszerekkel ki nem elégíthető
 - igényeket termékfejlesztéssel, illetve helyettesítő termékkel, terménnyel, vagy szolgáltatással,
 - lehetőségeket termékszerkezet váltással.
- (3) A döntési helyzet egy vagy több tárgykört érint, ha a társadalmi együttélés feltételei a döntési helyzetet eredményező tárgykörön kívül más tárgykörre vagy tárgykörökre is kihat.
Ebben az esetben az érintett összes tárgykörre vonatkozóan kell lefolytatni a jogszabályalkotási eljárást.

13. § A jogszabályalkotás kezdeményezése

- (1) A kialakult döntési helyzet alapján indított jogszabályalkotás-kezdeményezés a jogszabályalkotás folyamatának első része.
- (2) Új jogszabály alkotásának kezdeményezése
- a./ A tagországok közötti két vagy többoldalú nemzetközi szerződést a 11. § (1) bekezdésében meghatározott tárgykört érintő,
 - 12. § (2) bekezdés a./, b./ és c./ pontja esetén
= az összhang nélküli igény-lehetőség mérleggel rendelkező tagország,
= az illetékes Bizottság;
 - 12. § (2) bekezdés d./ pontja esetén
= az igénytöbblet helyettesítő terménnyel, termékkel vagy szolgáltatással kielégíthetősége esetén az illetékes Bizottság,
= az igénytöbblet termékfejlesztéssel történő kielégítését bármely tagország, amely adottságainál fogva képes a termékfejlesztést végrehajtani,
= a lehetőségtöbblet termékszerkezet váltással történő felszámolását a lehetőségtöbblettel rendelkező állam, vagy az illetékes Bizottság
Kezdeményezi.
 - b./ A 11. § (2) bekezdésében meghatározott tárgykörben a Konföderáció szintjén összehangolhatatlan igény-lehetőség elemekre vonatkozóan, az összhang biztosítása

érdekében a Konföderáció egy vagy több tagországa és a Konföderáción kívüli egy vagy több állam, illetve államszövetség közötti nemzetközi szerződés létrehozását

- a tárgykörben érintett bármely állam, vagy államszövetség, illetve
- az illetékes Bizottság

kezdeményezheti.

- c./ A b./ pont második alpontját csak akkor lehet alkalmazni, ha az igény-lehetőség összhang az a./ pontban leírt nemzetközi szerződéssel nem teremthető meg.

(3) Jogszabály-módosítás kezdeményezése

- a./ A meghatározott időszakra vonatkozó szerződések hatályának meghosszabbítását
- a szerződést megerősítő államok, vagy államszövetségek bármelyike,
 - az illetékes Bizottság
- kezdeményezheti.

- b./ A szerződéshez csatlakozást
- a csatlakozni akaró állam, vagy államszövetség,
 - az illetékes Bizottság
- kezdeményezheti.

- c./ A szerződés tárgyköreinek kiterjesztését
- a szerződést megerősítő államok vagy államszövetségek bármelyike,
 - az illetékes Bizottság
- kezdeményezheti.

(4) Jogszabály hatályon kívül helyezésének kezdeményezése

- a./ Amennyiben egy szerződés teljesítése során a szerződést megerősítő bármelyik állam vagy államszövetség megsérti az Európai Konföderáció bármely általános rendelkezését, az Ellenőrző Bizottság kezdeményezi mindazon szerződések végrehajtásának felfüggesztését és hatályon kívül helyezését, amelyekben az állam vagy államszövetség érintett.

- b./ Amennyiben egy
- határozott időre létrejött szerződés a hatályban léte alatt,
 - határozatlan időre létrejött szerződés bármikor teljesítette az abban megfogalmazott célokat, akkor
 - a szerződést megerősítő államok, vagy államszövetségek bármelyike, vagy
 - az illetékes Bizottság
- kezdeményezheti annak hatályon kívül helyezését.

14. §

Jogszabály tervezet elkészítése

- (1) A jogszabály tervezet készítése során biztosítani kell a szerződésben érintett tagország tárgykörben érintett társadalmi csoportjai akaratának kinyilvánítását.
- (2) A jogszabály tervezet készítésének összehangolását és a jogszabályjavaslat elfogadásra előterjesztését az Előterjesztő elnök végzi, aki

- a./ az illetékes Bizottság elnöke, amennyiben a jogszabálytervezet a 11. § (2) bekezdésében meghatározott egy tárgykört érint,
 - b./ az illetékes Bizottságok együttes ülésén, az érintett tárgykörök Bizottságainak elnökei közül többségi szavazattal választott személy, amennyiben a jogszabálytervezet a 11. § (2) bekezdésében meghatározott több tárgykört érint.
- (3) A jogszabály tervezetét
- a./ a tagországok közötti két vagy többoldalú nemzetközi szerződés esetén az illetékes Bizottságok azon tagjai készítik, akik a szerződésben érintett tagországok képviselői,
 - b./ a Konföderáció egy vagy több tagországa és a Konföderáción kívüli egy vagy több állam, illetve államszövetség közötti szerződéstervezet készítését
 - a Konföderáció részéről az a./ pontban meghatározott személyek
 - a Konföderáción kívüli állam vagy államszövetség kormánya által a szerződéstervezet készítéséhez delegált személyekkelközösen végzik.
- (4) A jogszabálytervezet elkészítésében részt vevő bizottsági tagok a tervezet elkészítése során kötelesek az általuk képviselt állam választópolgáraival egyeztetni a Bizottságban előzetesen elkészített jogszabály-javaslatot.
Az egyeztetés során a jogszabálytervezettel érintett tárgyköröknek a tagország megfelelő társadalmi csoportjainak többségi véleménye meghatározó a jogszabálytervezet elkészítésénél.
- (5) A jogszabálytervezet Előterjesztő elnöke akkor jogosult a jogszabály javaslatot elfogadásra előterjeszteni, ha
- a./ a tagországok közötti két vagy többoldalú nemzetközi szerződéstervezet esetén az illetékes Bizottság (több tárgykör esetén az illetékes Bizottságok) szerződésben érintett tagországokat képviselő tagjai egységesen támogatják a javaslat előterjesztését;
 - b./ a Konföderáció egy vagy több tagországa és a Konföderáción kívüli egy vagy több állam, illetve államszövetség közötti szerződéstervezet esetén
 - az illetékes Bizottság (több tárgykör esetén az illetékes Bizottságok) szerződésben érintett tagországokat képviselő tagjai és
 - a szerződésben érintett Konföderáción kívüli államok és/vagy államszövetségekegységesen támogatják a javaslat előterjesztését.

15. §

A jogszabály tervezet elfogadása

- (1) A jogszabály tervezetét az Európai Konföderáció Tanácsa fogadja el, egyszerű többséggel, a szerződéstervezetben érintett tagországok képviselőinek egységes szavazatával.
- (2) Abban az esetben, ha a Tanács, vagy az Ellenőrző Bizottság bármely tagjának kétségei vannak a felől, hogy a jogszabálytervezet megfelel-e a tárgykörben érintett bármely ország tárgy szerinti társadalmi csoportjának a jogszabály előkészítés során kinyilvánított akaratának, akkor kérheti az Ellenőrző Bizottságtól a jogszabálytervezet elfogadásának ellenőrzését.

16. §

A jogszabály hatályba lépése

- (1) A jogszabálytervezetet az Európai Konföderáció Tanácsa a 15. § szerinti elfogadó határozata alapján az Európai Konföderáció elnöke lépteti hatályba.
- (2) A jogszabállyal érintett tárgykör (tárgykörök) szabályozásáért a jogszabálytervezetet elfogadó minden képviselő személyesen viseli a felelősséget.

17. §

A jogszabály elfogadásának ellenőrzése

- (1) Az Ellenőrző Bizottság
 - a./ a hatályba léptetett jogszabály elfogadását, illetve hatályba léptetését, annak kihirdetése előtt,
 - b./ a hatályba léptető által kért javaslat elfogadását, a hatályba léptetés előttellenőrzi „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabályban leírtak szerint.
- (2) Az Ellenőrző Bizottság az ellenőrzésének eredményeként a jogszabály kihirdethetőségére vonatkozóan a következő döntéseket hozza:
 - a./ A jogszabály kihirdethető.
 - b./ A jogszabályalkotás folyamatát meg kell ismételni.
- (3) A jogszabály elfogadása ellenőrzésének részleteit az „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabály szabályozza.

18. §

A jogszabály kihirdetése

A jogszabályt az Európai Konföderáció, valamint a szerződést aláíró tagországok hivatalos lapjában kell kihirdetni.

V. szakasz

Az Ajánlások jogalkotási folyamata

19. §

Döntési helyzet

Az ajánlás döntési helyzetét az eredményezi, ha

- a./ ha valamely tagországban az igény-lehetőség mérleg pontatlanságát mutatja valamely nemzetközi szerződés végrehajtása, illetve
- b./ az Európai Konföderáció összesített igény-lehetőség mérlegének elemzése, illetve az Európai Konföderáción kívüli igények és lehetőségek összhangja jelzi valamely tárgykörbe tartozó termék, termény vagy szolgáltatás igénynövekedését, lehetőség-szükséglet csökkenését vagy megszűnését, vagy új igény jelentkezését, illetve

- c./ valamelyik tagország igénybővítő lehetőséget javasol.

20. §
Az Ajánlás kezdeményezése

Ajánlást kezdeményezhet a döntési helyzet alapján

- a./ az Európai Konföderáció bármely intézménye a tagországok részére olyan jogharmonizációs, vagy önálló jogalkotási eljárást, amely elősegíti a szubszidiaritás, a demokrácia és a szolidaritás egységes érvényesülését, és ezáltal az igény-lehetőség mérleg tárgyszerűségét,
- b./ az Európai Konföderáció bármely intézménye és bármely tagországa a többi tagország részére a 11. § (2) bekezdésben meghatározott tárgykörökben az összesített igény-lehetőség mérleg alakulásából természetesen következő termékfejlesztést vagy termékszerkezet változtatást,
- c./ az Európai Konföderáció bármely tagországa igénybővítő lehetőségre tehet ajánlatot, az országban kidolgozott módszerrel, eljárással, eszközzel kapcsolatban.

21. §
Az Ajánlástervezet elkészítése

- (1) A jogharmonizációs és/vagy jogszabály-alkotási ajánlás-tervezet készítésének összehangolását és a jogszabály javaslatot elfogadásra előterjesztését az Előterjesztő elnök végzi, aki
- a./ a kezdeményező Bizottság elnöke, amennyiben a jogszabálytervezet a 11. § (2) bekezdésében meghatározott egy tárgykört érint,
- b./ a kezdeményezéssel érintett Bizottságok együttes ülésén, az érintett tárgykörök Bizottságainak elnökei közül többségi szavazattal választott személy, amennyiben a kezdeményezés a 11. § (2) bekezdésében meghatározott több tárgykört érint.
- (2) A termékfejlesztés vagy termékszerkezet változtatás ajánlás-tervezet készítésének összehangolását és a jogszabály javaslatot elfogadásra előterjesztését az Előterjesztő elnök végzi, aki
- a./ az (1) bekezdés szerinti Bizottság elnök, amennyiben az Európai Konföderáció egyik Bizottsága a kezdeményező,
- b./ a kezdeményező tagországnak az a képviselője, aki a kezdeményezés tárgykörében érintett Bizottság tagja.
- (3) Az igénybővítő lehetőségre tett ajánlás-tervezet készítésének összehangolását és a jogszabály javaslatot elfogadásra előterjesztését a kezdeményező tagországnak az a képviselője végzi, Előterjesztő elnöki minőségben, aki a kezdeményezés tárgykörében érintett Bizottság tagja.
- (4) Az Ajánlás jogszabály-előkészítésének elkészítését az Előkészítő elnök által felkért szakértői csoport végzi.

22. §
Az Ajánlástervezet elfogadása

- (1) Az Ajánlástervezetet az Európai Konföderáció Tanácsa fogadja el, egyszerű többséggel.
- (2) Abban az esetben, ha a Tanács, vagy az Ellenőrző Bizottság bármely tagjának kétségei vannak a felől, hogy az Ajánlástervezet megfelel-e a tárgykörben érintett bármely ország tárgy szerinti társadalmi csoportjának a jogszabály előkészítés során kinyilvánított akaratának, akkor kérheti az Ellenőrző Bizottságtól a jogszabálytervezet elfogadásának ellenőrzését.

23. §
A jogszabály elfogadásának ellenőrzése

- (1) Az Ellenőrző Bizottság a hatályba léptető által kért javaslat elfogadását, a kihirdetés előtt ellenőrzi „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabályban leírtak szerint.
- (2) Az Ellenőrző Bizottság ellenőrzésének eredményeként az Ajánlat kihirdethetőségére vonatkozóan a következő döntéseket hozza:
 - a./ Az Ajánlás közzé tehető.
 - b./ Az Ajánlás folyamatát meg kell ismételni.
 - c./ Az Ajánlás tárgyköre ellentétes az Európai Konföderáció alapelveivel, azért nem tehető közzé, és a jogalkotási folyamat nem ismételhető meg.
- (3) Az Ajánlás elfogadása ellenőrzésének részleteit az „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabály szabályozza.
- (4) Az ajánlás címzett tagországok részéről történő elfogadása az Európai Konföderáció összehangoló jogszabály-alkotási folyamatának döntési helyzetét jelenti.

24. §
Az Ajánlástervezet közzététele

Az Ajánlást az Európai Konföderáció, valamint a címzett tagországok hivatalos lapjában kell kihirdetni.

25. §

- (1) A kötelezettségek és jogok egységében az Európai Konföderáció tagországainak minden állampolgára egy és ugyanazon szabadságot élvez, amely nem szüntethető meg és nem korlátozható.
- (2) A tagországok állampolgára:
 - a./ az államalapító nemzet tagja, bárhol él a világon, valamint
 - b./ az államalkotó nemzetek tagjai, ha a tagország területén élnek³⁷.
- (3) Államalkotó nemzet az, amely elfogadva az államalapító nemzet értékrendjét, kultúrájának helyet talált a tagország területén.

³⁷ Az államalkotó nemzeteket a tagországok jogrendszere határozza meg.

- (4) Aki nem a tagország állampolgára, az a tagországban vendégként él, teljeskörű kötelezettség terhével és a vendégjog gyakorlásával.
- (5) Az állampolgárságra méltatlan személyt az „Írányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabályban meghatározott esetekben meg kell fosztani állampolgárságától.
- (6) A vendég ugyanazon joggal rendelkezik, mint az állampolgár, kivéve:
 - a./ nem végezhet olyan tevékenységet, amely a tagország politikai, társadalmi és gazdasági életére befolyással van,
 - b./ nem vehet részt a tagország gazdasági politikájának kidolgozásában és alkalmazásában,
 - c./ sem maga, sem leszármazottja nem lehet a tagország egyetemes tulajdonának birtokosa.

26. §

- (1) Az állampolgárságból eredő jogok (a továbbiakban: alapvető jogok) és azok védelme - természetüknek megfelelően - megilletik az „Írányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabályban meghatározott jogi személyt és a jogi személyiség nélküli szervezetet.
- (2) Alapvető jogait jogszerű eszközökkel mindenki maga is megvédheti. E jogok megsértése esetén mindenki bírósághoz fordulhat, vagy – a tárgykörnek megfelelően – egyéb módon köteleességszerűen érvényesítheti a NEGYEDIK RÉSZBEN (127-145. §) meghatározott feltételek mellett ellentmondási és ellenállási jogát.

27. §

- (1) Alapvető jogokra és köteleességekre vonatkozó szabályokat „Az emberi alapjogokról és kötelezettségekről” szóló jogszabály állapítja meg jelen jogszabály irányelvei alapján. Alapvető jogot korlátozni csak a hivatkozott jogszabályban lehet.
- (2) Alapvető jog a jogalkotás során csak kivételesen, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan és annak elérésére alkalmas módon, lényeges tartalmának sérelme nélkül, arra kényszerítő ok miatt korlátozható, különösen, ha ez mások alapvető jogainak védelme, bűncselekmény megelőzése és üldözése, a közrend, a nemzetbiztonság, a közegészség védelme érdekében indokolt.

28. §

- (1) A tagországok jogrendszere szerint rendkívüli helyzetben az alapvető jogok gyakorlása a feltétlenül szükséges mértékben és az adott helyzettel szoros összefüggésben felfüggeszthető, vagy az általánostól eltérően szabályozható.
- (2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a 29-30. §-ban, az 51. §-ban, a 78-81. §-okban és a 82. § (2) bekezdésében meghatározott jogokra.

29. §

- (1) Az Európai Konföderáció Tanácsának, Bizottságának és Ellenőrző Bizottságának tagjai nem gyakorolhatják az egyesülési és gyülekezési jogot.

- (2) Az Európai Konföderáció Tanácsának és Ellenőrző Bizottságának tagja társadalmi csoport nevében vagy érdekében nem végezhet nyilvános közszerepléssel járó tevékenységet.
- (3) Az Európai Konföderáció Tanácsa, a Bizottság és az Ellenőrző Bizottság tagja szerveződési jogának gyakorlását a tagország jogrendszere korlátozhatja.

30. §

- (1) Minden embernek veleszületett, elidegeníthetetlen joga van az élethez és az emberi méltósághoz, amelyektől senkit sem szabad önkényesen megfosztani.
- (2) Mindenkinek joga van személyisége szabad alakításához, testi, erkölcsi és szellemi épségének tiszteletben tartásához.
- (3) Senkit sem szabad kínzásnak, embertelen, megalázó, kegyetlen, az emberi méltóságot sértő büntetésnek vagy bánásmódnak alávetni.
- (4) Tilos emberen a hozzájárulása nélkül orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.

31. §

- (1) Mindenkinek joga van a kötelezettségek és jogok összhangján alapuló szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.
- (2) Letartóztatni, őrizetbe venni, szabadságától egyéb módon megfosztani vagy szabadságában korlátozni bárkit csak a tagország jogrendszerében meghatározott okból és törvényes eljárás keretében szabad. A szabadságától megfosztott vagy szabadságában korlátozott személynek joga van a vele szemben tett intézkedés okáról haladéktalanul tájékoztatást kapni.
- (3) A letartóztatott, őrizetbe vett vagy szabadságában egyéb módon korlátozott személyt haladéktalanul, de legkésőbb hetvenkét órán belül bíróság elé kell állítani, vagy szabadon kell bocsátani. A bíróság köteles az eléje állított személyt meghallgatni, és szabadon bocsátásáról vagy szabadságának korlátozásáról írásban indokolt határozattal haladéktalanul dönteni.
- (4) Szabadságelvonással járó büntetést csak bíróság szabhat ki.
- (5) A törvénytelen letartóztatás, őrizetbe vétel vagy fogvatartás áldozata teljes kártérítésre jogosult.

32. §

- (1) Az Európai Konföderáció minden tagországa állampolgárainak joguk van a nemzeti hagyományok szerinti családszerkezet szerint élni:
 - a./ több korosztályt magában foglaló nagycsaládban és
 - b./ az államalapító és államalkotó nemzet lélekszámának olyan mértékű növekedését szolgáló nagy családban, amely minden korosztály lélekszámnövekedését biztosítja az előző korosztályhoz képest.

- (2) A családszerkezet fenntartásához szükséges feltételeket és a részletes szabályozást a tagországok jogrendszere tartalmazza.

33. §

- (1) A tagországok jogrendszerében meghatározott korhatárt elért férfi és nő egymással házasságot köthet, és családot alapíthat.
- (2) A család alapja a két különböző nemű ember által alkotott házaspár.
- (3) A nemi másságot az Európai Konföderáció betegségként kezeli, annak megfelelő jogokat és köteleességeket minden tagország jogrendszere határozza meg.

34. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországai biztosítják a család egysége, a magzat, a gyermek, az anya és a szülő védelmének feltételeit.
- (2) A szülők kötelessége a család (1) bekezdés szerinti védelmét teljesíteni.
- (3) A család jogainak és kötelezettségeinek jelen jogszabályban meghatározott irányelvek szerinti részletes szabályozását a tagországok jogrendszere tartalmazza.

35. §

- (1) Az anya családjáért végzett (elsősorban a gyermekekkel kapcsolatos) tevékenységének elismeréseként a következő jogokat gyakorolja:
- a./ Az anya a gyermek 10 éves koráig (az általános iskola 4. osztályának befejezéséig) a szakmája szerinti mindenkori átlagjövedelmet kapja (anyasági elismerés) tevékenysége társadalmi elismeréseként, a második gyermektől kezdve gyermekenként 10 %-kal kiegészítve.
- b./ Ha minden gyermeke betöltötte a 10. életévét, vagy az általános iskola 4. osztályát befejezte, a mindenkori átlagjövedelem fele és a második gyermektől ennek 10 %-a az elismerés összege, a gyermek 24 éves koráig, vagy addig, amíg szakmai végzettséget nem szerez.
- (2) Az anya kötelessége – akár családban, akár azon kívül élve – biztosítani a gyermek számára az őt megillető (ifjúsági) jogokat. Köteles olyan példát mutatni, amely gyermeke(i) egészséges lelki, szellemi, testi fejlődéséhez szükséges.
- (3) Miután a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése egységét az Európai Konföderáció alapelvei írják elő, a feltételekre csak akkor jogosult a család, ha a feladatait maradéktalanul teljesíti.
- (4) A család jogainak és kötelezettségeinek részletes szabályait a tagországok jogrendszere tartalmazza.

36. §

- (1) A gyermeket fokozott védelem és gondoskodás illeti meg a család, a társadalom és az állam részéről.
- (2) A tagország biztosítja a gyermek születésekor gyakorolható jogát
 - a./ szülői jogokat és kötelezettségeket meghatározó jogi helyzetének örökléséhez,
 - b./ a szülők előző pont szerinti jogi helyzete szerinti anyakönyvezéshez
 - c./ a névviseléshez, a családban való nevelkedéshez és a sorsát érintő döntésekben érettségének megfelelően szándéka kinyilvánításához.
- (3) Az Európai Konföderáció tagországa a család nélküli gyermeknek a családban születettekkel azonos jogokat biztosít.
- (4) A szülő megválaszthatja, hogy gyermeke milyen nevelésben és oktatásban részesüljön.
- (5) A gyermek köteles követni szülei, nevelői és tanítói által meghatározott viselkedési szabályokat.
- (6) A gyermek köteles szülőivel, tanítóival és nevelőivel szemben tisztelettudó magatartást tanúsítani.
- (7) A gyermek (1)-(6) bekezdés szerinti irányelveken alapuló, részletes jogait és kötelezettségeit a tagországok jogrendszerei határozzák meg.

37. §

- (1) A gyermeket fogantatásától megilleti lelki, szellemi és testi egyenletes fejlődését biztosító neveléshez való jog.
- (2) Az embert első szakmája, vagy első diplomája megszerzéséig megilleti annak a joga, hogy szabad akaratának egészséges kialakulását szolgáló hatásokat kapjon a társadalmi együttélés szabályairól.
- (3) Az ember felkészülési időszakában, vagyis ifjúkorában köteles mindent megtenni annak érdekében, hogy aktív korúvá válva teljesíteni tudja adottságai és képességei szerint mindazokat a feladatokat, amelyekkel országa és nemzete lelki, szellemi és anyagi vagyonának növekedéséhez kötelessége hozzájárulni.

38. §

- (1) Az Európai Konföderáció minden tagországa állampolgárának joga van szakmát vagy diplomát szerezni.
- (2) Az (1) bekezdésben biztosított jog feltételeiként az oktatás, a tankönyv-, tanszerellátás, a tanulóotthonban elhelyezés, az utazás, az étkezés és az oktatás kiegészítő szolgáltatásainak igénybevétele térítésmentes.
- (3) Az alapfokú oktatás kötelező. A gyermek tankötelezettségének korhatárát a tagország jogrendszere állapítja meg.

- (4) A tagország alsó-, közép- és felsőfokú oktatási intézményeket tart fenn, amelyeket a tagország jogrendszerében meghatározott módon az
- a./ az állam,
 - b./ a Krisztust követő, egyistenhívő egyházak, valamint
 - c./ egyesületek
- üzemeltetnek.
- A tagország az oktatással kapcsolatos feltételeket az üzemeltetés formájától függetlenül, tehát egységesen biztosítja.
- (5) A tagország köteles minden településen alapfokú, valamint a tanulók számára elérhető közelségben szakképzést nyújtó közép- és felsőszintű oktatási intézmények működését biztosítani.
- (6) A tagország jogrendszerében meghatározott módon szakmai ellenőrzést gyakorol az oktatási intézmények felett.
- (7) A közép- és felsőfokú oktatás mindenki számára képességeinek megfelelően hozzáférhető. A tanulmányok elkezdésének és folytatásának, a szakképzettséget igazoló dokumentum kiadására vonatkozó szabályokat a tagország jogrendszere tartalmazza.
- (8) Az oktatási
- a./ alsó- és középfokú intézményt a szülő,
 - b./ a felsőfokú oktatási intézményt a gyermek
- szabadon választja.
- (9) Az oktatásban részt vevő fiatal köteles tanulmányait képességei szerint folytatni, az oktatást kiegészítő szolgáltatásoknak a választott szakma szerinti felhasználásával ismeretanyagát olyan szintre fejleszteni, hogy végzése után kötelezettségét az ország és a nemzet lelki, szellemi és anyagi vagyonának növekedéséhez minél teljesebben teljesítse.

39. §

- (1) A családi funkciók feltételeinek biztosításával alapfeltételt kap az ifjúkorú személy lelki- és szellemi szabad akarata kialakulásához.
- (2) Anyagi feltételek az első szakma megszerzéséig:
- a./ tandíjmentesség,
 - b./ tankönyvek, füzetek, egyéb technikai eszközök ingyenes ellátása,
 - c./ színház, múzeum, könyvtár és kulturális egyéb rendezvények ingyenes látogatása,
 - d./ ingyenes étkezés,
 - e./ díjmentes utazás,
 - f./ ruházatkodási hozzájárulás,
 - g./ szünidei ingyenes program.
- (3) Anyagi feltételek az első szakma megszerzésekor:
- a./ a szerzett ismeretet hasznosításának lehetősége (munkalehetőség),
 - b./ önálló élet megkezdésének anyagi feltételei (lakás és lakberendezési tárgyak - figyelemmel a nagy család modellre).
 - c./ amennyiben önálló tevékenységet akar folytatni a tagország jogrendszere szerint, az igény-lehetőség mérlegnek megfelelően, akkor annak beruházási feltételei (részben hitelezéssel).

- (4) Az első szakma megszerzését követően - nemtől függetlenül - köteles az ifjú
 - a./ aktív korúként szakmájának megfelelően teljesíteni kötelezettségeit és
 - b./ honvédelmi ismereteket szerezni és gyakorlati képzésen részt venni. Amennyiben nem hivatásos katonai végzettséget szerez, az ismeretek és a gyakorlat megszerzése után tartalékosként vesz részt - szükség esetén - a honvédelemben.
- (5) A (4) bekezdés feltételeit és részletes szabályait a tagország jogrendszere határozza meg.

40. §

- (1) Az Európai Konföderációban a tagországok ifjúkori (felkészülési időszaki) társadalmi csoportja a Korcsoportok Bizottságába delegált képviselőin keresztül érvényesíti (hangolja össze más társadalmi csoportokkal) érdekeit és vesz részt a Konföderáció munkájában.
- (2) A képviselő jelölést a tagország ifjúsági érdekvédelmi szervezete végzi, az „Európai Konföderáció választási jogszabálya” szerint.

41. §

- (1) Funkciója szerint a fennmaradást szolgáló (pl. élelmiszertermelő) és a következő fejlettségi szakaszra felkészítő (pl. kutató) tevékenységek.
- (2) Érdek-sorrendiség (érdekprioritás) szerint az ember közvetlen életfeltételeinek biztosítása (pl. nevelés, védelem, közigazgatás, használati cikkek előállítása) és az életfeltételeket közvetve szolgáló tevékenységek (pl. természetvédelem) csoportja különböztethető meg.
- (3) A végrehajtás módja szerint vannak közösségen belül (alkalmazottként, vagy tulajdonosként) és önállóan végrehajtandó feladatok (pl. kistermelés, kisipar).

42. §

- (1) Az Európai Konföderáció társadalmi, politikai és gazdasági életének meghatározója az igényeket és lehetőségeket összehangoló teljes önellátás (autarkia).
- (2) A nemzeti vagyon növelésében való részvétel a tagországok minden állampolgárának, a tagországokban vendégjoggal élő személyeknek, valamint a tagországok jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak átruházhatatlan joga és kötelessége.
- (3) Az anyagi jellegű igények és lehetőségek összhangját biztosítja az Európai Konföderáció a jelen jogszabály HARMADIK RÉSZÉBEN (99-126. §), illetve a tagországok jogrendszerében meghatározottak szerint, amely
 - a./ az összehangolt ellátásra és
 - b./ szabad gazdasági versenyreépül.
- (4) A szabad gazdasági versenyben működő vállalkozások jogát és a gazdasági verseny szabadságát a tagországok jogrendszere korlátozza abból a célból, hogy védelmezze az állampolgárok érdekeit és a közérkölcst, érvényesítse a tisztességtelen piaci verseny tilalmát, továbbá megtiltja a verseny biztosítása érdekében kialakuló tulajdonosi vagy más monopolhelyzetet.

- (5) Mindenkit megillet az arra vonatkozó döntés joga, hogy gazdasági tevékenységét az összehangolt ellátásban vagy a szabad gazdasági versenyben teljesíti-e.
- (6) Az Európai Konföderáció gazdasági rendszerét jelen jogszabály HARMADIK RÉSZÉ (99-126. §), valamint a tagországok jogrendszere határozza meg.

43. §

- (1) Tevékenysége elismeréseként az alapvető emberi jogai gyakorlásának feltételei mellett megilletik mindazok a jogok, amelyek tevékenységéhez kapcsolódnak. Természetesen a megnövekedett jogokkal arányosan növekednek kötelezettségei is.
- (2) A tevékenységek végzéséhez kapcsolódó jogokat, kötelezettségeket és az elismerés módját, mértékét a tagországok jogrendszere határozza meg.

44. §

- (1) Az Európai Konföderációban az aktív korú állampolgárok tevékenység-típusok (szakmák) szerinti társadalmi csoportjuknak létszámarányosan megfelelő számú, a 10. § (1) bekezdés ba.-bc. és bg.-bm. pontjainak megfelelő szakmai Bizottságba delegált képviselőkön keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket, és vesznek részt a Konföderáció munkájában.
- (2) A képviselő jelölést a szakma érdekvédelmi szervezete végzi, az „Európai Konföderáció választási jogszabálya” szerint.

45. §

- (1) A tapasztalatátadás korában (nyugdíjas kor) az embert ugyanazok a jogok illetik meg, és ugyanazok a kötelezettségek terhelik, mint az aktív korszakában, de átsúlyozva, úgy, hogy a szülővédelemmel kapcsolatos jogai erősödnek meg.
- (2) A tapasztalatátadás korának elismerése az Európai Konföderáció tagországa részéről:
 - a./ az alapvető életfeltételek ingyenes biztosítása,
 - b./ tevékenység utáni elismerés (jövedelem) és
 - c./ nyugdíj, ami a szakma (hivatás) szerinti átlagbér 50 %-a.
- (3) Tekintettel arra, hogy a nemzeti vagyon növekedése folyamatosan emelkedik, a nyugdíj összege és vásárlóereje is évről-évre nő.

46. §

- (1) Az Európai Konföderációban a tagországok tapasztalatátadási időszakának (nyugdíjas kor) társadalmi csoportja a Korcsoportok Bizottságába delegált képviselőin keresztül érvényesíti (hangolja össze más társadalmi csoportokkal) érdekeit és vesz részt a Konföderáció munkájában.
- (2) A képviselő jelölést a tapasztalatátadás-korúak érdekvédelmi szervezete végzi, az „Európai Konföderáció választási jogszabálya” szerint.

47. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joguk és kötelességük az egészség megőrzése.
- (2) Az egészség a lélek-, a szellem és a test egységének összhangját jelenti.
- (3) Az egészséget nem károsító és nem veszélyeztető
 - g./ lélek irányítását,
 - h./ szellem közvetítését,
 - c./ élelmiszert,
 - d./ ipari termékeket,
 - e./ személyi és közüzemi szolgáltatásokat,
 - f./ idegenforgalmi szolgáltatásokat és az idegenforgalomban biztosított ételmezési- és ipari termék forgalmazását,
 - g./ kereskedelemben forgalmazott élelmiszert és ipari terméket,
 - h./ személy- és áruszállítás feltételeit,

a tagország jogrendszerének betartása biztosítja.

- (4) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgárok kötelesek a következő egészségmegőrző tevékenység folytatására:
 - a./ csak Krisztust követő istenhívő eszméket hirdet és csak ilyen eszmék hirdetését fogadja el,
 - b./ csak a természetes értékrendet ismertető szellemi tevékenységet végez és csak ilyen tevékenységet követ,
 - c./ rendszeresen részt vesz minden – nemének és életkorának megfelelő - testi betegséget feltáró és gyógyító orvosi szűrésen, kezelésen és beavatkozáson.
- (5) A (4) bekezdésben meghatározott jogokat és kötelezettségeket részletesen a tagországok jogrendszere tartalmazza.

48. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországa biztosítja az egészségmegőrző testedzés és versenyszerű sportolás feltételeit
 - a./ minden oktatási intézményben, illetve az oktatási intézmény elsődleges használati jogával a településeken,
 - b./ minden településen az igénynek megfelelő számú testedzést szolgáló létesítményt a mindenkori igények szerinti felszereltséggel.
- (2) A tagország biztosítja az utánpótlás nevelésétől a versenyeztetésig a minőségi versenyszerű sportolás elismerését és tárgyi feltételeit.
- (3) A testedzéshez való jog gyakorlásának részletes szabályait a tagország jogrendszere tartalmazza.

49. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joguk van a teljeskörű és térítésmentes egészségügyi ellátáshoz és gondoskodáshoz, beleértve a gyógyszer- és egészségügyi segédeszköz ellátást is.
- (2) A tagország egészségügyi ellátó és egészségügyi gondoskodó intézményeket tart fenn, amelyeket a tagország jogrendszerében meghatározott módon az
 - a./ az állam,
 - b./ a Krisztust követő, egyistenhívő egyházak, valamint
 - c./ egyesületeküzemeltetnek.

A tagország az egészségügyi ellátó és egészségügyi gondoskodó intézmények működési feltételeit az üzemeltetés formájától függetlenül, tehát egységes elvek szerint biztosítja.
- (3) A tagország jogrendszerében meghatározott módon szakmai ellenőrzést gyakorol az egészségügyi ellátó és egészségügyi gondoskodó intézmények felett.
- (4) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joguk és kötelességük az egészség megőrzése.

Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának korlátozás nélkül, a tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak a tagország jogrendszerében meghatározott korlátozással, joguk van egészségügyi gondoskodási intézményben történő ellátásra.

50. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgárok tartós egészségkárosodása, illetve testi-, szellemi fogyatékosága esetén különleges védelemre, illetve gondoskodásra jogosultak.
- (2) A különleges gondoskodás feltételeit, a gondoskodási jog gyakorlásának részleteit a tagország jogrendszere határozza meg.

51. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyeknek és a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak, továbbá a tagországba látogatás vagy hivatalos minőségben tartózkodóknak joguk van az egészséges környezethez.
- (2) A tagországok jogrendszere tartalmazza azokat az intézkedéseket, amelyek a természetes és az épített környezet megóvására, a környezeti károk megelőzésére, illetve mérséklésére vonatkoznak.

- (3) A tagországek jogrendszere tartalmazza azokat az intézkedéseket, amelyek az egészséget károsító és veszélyeztető
- a./ termékek előállítását, forgalmazását,
 - b./ munkamódszerek, csomagolóeszközök alkalmazását,
 - c./ hulladékok keletkezését
- tiltják.
- (3) A környezet megóvása az (1) bekezdésben meghatározott minden személy kötelessége.

52. §

Mindenkinek joga van a szabad akaratból eredő gondolat, a lelkiismeret és hitvallás megválasztásához, elfogadásához és kinyilvánításához.

53. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának korlátozás nélkül, a tagországban vendégjoggal élő személyek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak a tagország jogrendszerében meghatározott korlátozással, joguk van arra, hogy hitvallásukat vallásos cselekmény, szertartás végzése útján vagy egyéb módon akár egyénileg, akár másokkal együtt nyilvánosan vagy magánkörben kinyilvánítsák, gyakorolják, tanítsák.
- (2) A hitvallás bárki részéről történő gyakorlását a tagországok jogrendszere korlátozhatja, vagy megtilthatja,
- a./ ha az nem Krisztust követő hitvallás, továbbá,
 - b./ ha a tiltás vagy korlátozás bűncselekmény elkövetésének megelőzése, a közrend, közérkölc és mások jogainak védelme, valamint a honvédelmi kötelezettség teljesítése érdekében történik.

54. §

- (1) Az Európai Konföderációban a tagországok Krisztus követésének hitét valló társadalmi csoportjaihoz tartozó állampolgárok a Vallási Bizottságába delegált képviselőin keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket és vesznek részt a Konföderáció munkájában.
- (2) A képviselő jelölést a tagország Krisztus követésének hitét valló állampolgárainak érdekvédelmi szervezete végzi, a „Európai Konföderáció választási jogszabálya” szerint.

55. §

- (1) Az Európai Konföderációban a tagországok minden állampolgárának joga és kötelezettsége, hogy megismerje
- a./ azt a történelmi folyamatot, amely Európa konföderációban megvalósuló szerves egységként működéséhez vezetett,
 - b./ azt az okot, amely a szerves egységben élés felbomlásához vezetett,
 - c./ azokat a következményeket, amelyet a szerves egységben élés felbomlása eredményezett.

- (2) A tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joguk és kötelezettségük megismerni
 - a./ nemzetük történelmét és
 - b./ nemzetük történelmi kapcsolatát a nekik vendégjogot, illetve tartózkodási jogot adó állam államalapító és államalkotó nemzeteihez.
- (3) A nemzeti múlt megismeréséhez való jogokat és kötelezettségeket részletesen a tagország jogrendszere szabályozza.

56. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországaiban a tagország minden állampolgárának joga és kötelessége
 - a./ saját nemzeti kultúrájuk megismerése, ápolása, továbbéltetése,
 - b./ saját nemzeti kultúrájuk alkalmazásaannak érdekében, hogy az Európai Konföderációban a tagország természeti (ökológiai) és társadalmi, gazdasági (ökonómiai) szerves egységben éljen.
- (2) A tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joga és kötelessége
 - a./ saját nemzeti kultúrájuk megismerése, ápolása, továbbéltetése,
 - b./ saját kultúrájuknak az Európai Konföderáció értékrendjével azonos elemeinek alkalmazásaannak érdekében, hogy alkalmazkodni tudjanak ahhoz a szerves egységéhez, amelyben az Európai Konföderációban a nekik vendégjogot, illetve tartózkodási jogot adó tagország természeti (ökológiai) és társadalmi, gazdasági (ökonómiai) szerves egységben él.
- (3) A nemzeti kultúra ápolásához való jogokat és kötelezettségeket részletesen a tagország jogrendszere szabályozza.

57. §

- (1) Az államalapító nemzet jövevényszavaktól és az idegen nyelvtani alakzatoktól megtisztított nyelve az Európai Konföderáció minden tagországának hivatalos nyelve.
- (2) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak kötelessége megtanulnia a tagország hivatalos nyelvét.
- (3) Az Európai Konföderáció tagországában az államalapító nemzet minden tagjának joga és kötelezettsége a nemzet nyelvének megtisztításában közreműködni, a megtisztított nyelvet megőrizni és művelni.
- (4) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joga és kötelessége megőrizni és művelni saját nyelvét.
- (5) A nyelv megőrzéséhez és műveléséhez való jogokat és kötelezettségeket részletesen a tagország jogrendszere szabályozza.

58. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországai államalapító és államalkotó nemzeteinek lelki- és szellemi értéke a tagország elidegeníthetetlen tulajdona.
- (2) Az Európai Konföderáció tagországaiban a tudományos kutatás és alkalmazás, a művészetek, továbbá a kultúra művelése mindenki számára szabadon végezhető tevékenység.
- (3) Az Európai Konföderáció tagországainak kiemelt fontosságú állami feladata az egyetemes kultúra, valamint az államalapító és államalkotó nemzetek kultúrájának védelme és támogatása.
- (4) A tudományos kutatás és alkalmazás, a művészetek és a kultúra műveléséhez való jogokat és kötelezettségeket részletesen a tagország jogrendszere szabályozza.

59. §

- (1) A települések önszerveződéshez (szubszidiaritáshoz) fűződő jogai:
 - a./ a település érdekeit képviselő önkormányzat alakításának joga és kötelessége,
 - b./ a település államhatalomban történő érdekképviselésének joga és kötelessége,
 - c./ a lelki, szellemi és anyagi önellátás (autarkia) kialakításának joga,
 - d./ a nevelés-oktatás működtetésének joga,
 - e./ az egészségi ellátás működtetésének joga,
 - f./ az életfeltételei kialakításának és működtetésének joga,
 - g./ az önellátásra és a szabad versenyre alapozott gazdaság kialakításának és működtetésének joga,amelyeket a tagország jogrendszere biztosít.
- (2) A társadalmi csoportok önszerveződéshez (szubszidiaritáshoz) fűződő jogai:
 - a./ a társadalmi csoport érdekeit képviselő önkormányzat alakításának joga és kötelessége,
 - b./ a társadalmi csoport államhatalomban történő érdekképviselésének joga és kötelessége,
 - c./ a társadalmi csoportnak az Európai Konföderációban történő érdekképviselésének joga és kötelessége,
 - d./ a társadalmi csoport jellegének megfelelő tevékenysége végzéséhez szükséges feltételekhez való joga és ezek rendeltetésszerű használatának kötelezettsége,amelyeket a tagország jogrendszere biztosít.

60. §

- (1) Az Európai Konföderáció bármely tagországában élő és tartózkodó minden ember élethez és személyiséghez fűződő jogai sérthetetlenek.
- (2) A tagország minden állampolgárának joga van a tulajdonlási és birtoklási jogainak védelméhez, valamint a közbiztonsághoz.
- (3) A tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joguk van birtoklási jogaik védelméhez, valamint a közbiztonsághoz.

61. §

- (1) Senkit sem szabad kényszersmunkára vagy kötelező munkára igénybe venni.
- (2) Nem ütközik az (1) bekezdésben meghatározott tilalomba
 - a./ a bűncselekmény miatt elítélt személy munkára kötelezése,
 - b./ a honvédelmi kötelezettség teljesítése keretében elrendelt munkavégzés, továbbá
 - c./ a rendkívüli helyzetben, vagy a kötelezettségek és jogok egységének érdekében a tagország jogrendszere szerint meghatározott célból és módon munkára kötelezés.

62. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár a tagország területén szabadon mozoghat, a tartózkodási helyét szabadon megválaszthatja, és az ország területét – a tagország jogrendszere által szabályozott bűnmegelőzési, bűnüldözési, közrendvédelmi, nemzetbiztonsági és közegészségügyi korlátozható korlátozás kivételével – szabadon elhagyhatja.
- (2) Az Európai Konföderáció tagországának állampolgára külföldről bármikor hazatérhet.
- (3) Az Európai Konföderáció tagországának állampolgárát tilos annak a tagországnak a területéről kiutasítani, amelynek állampolgára.
- (4) A tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár csak törvényben meghatározott okból és törvényes eljárásban meghozott határozat alapján utasítható ki a tagország területéről.

63. §

- (1) Mindenkit megilletnek a személyhez fűződő jogok, így különösen a magánélet sérthetetlenségéhez, a jóhírnévhez, a képmáshoz, a hangfelvételhez, a magánlakás sérthetetlenségéhez, a levél-, a távközlési és a magántitokhoz való jog. E jogok bűnmegelőzési, bűnüldözési, továbbá nemzetbiztonsági és közegészségügyi célból a tagország jogrendszerében korlátozhatóak.
- (2) Mindenki maga rendelkezik személyes adataival. A tagország jogrendszerében honvédelmi, bűnmegelőzési, bűnüldözési, közrendvédelmi, nemzetbiztonsági, közegészségügyi, népesség-nyilvántartási és közteherviselési, továbbá állami vagy egyéb közfeladat ellátás céljából személyes adat kezelését elrendelheti.
- (3) A közélet tisztaságának megóvása érdekében a tagország jogrendszere egyes közfeladatokat ellátó személyek személyes adatainak kezeléséről a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően rendelkezhet.
- (4) A személyes adatok védelmének részletes szabályozásáról a tagország jogrendszere rendelkezik.

64. §

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a közérdekű adatot megismerje.

- (2) Közérdekű adat a társadalmi együttélésre, annak feltételei meglétére vonatkozó olyan adat, amelyet
- a./ az állami, illetve
 - b./ helyi- és társadalmi csoportra vonatkozó önkormányzati feladatot, valamint
 - c./ a tagország jogrendszerében meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezel.
- (3) A közérdekű adatok megismerését a tagország jogrendszere államtitoknak minősítéssel korlátozhatja, ha az államtitoknak minősített közérdekű adat jogosulatlan személy által történő megismerése jelentősen sérti, vagy veszélyezteti a tagország
- a./ honvédelmi, bűnmegelőzési, bűnüldözési, közrendvédelmi, nemzetbiztonsági, központi gazdasági,
 - b./ külügyi vagy nemzetközi kapcsolataival összefüggő, valamint bírósági eljáráshoz kapcsolódó érdekét.
- (4) Közérdekű adat megismerésének jogát csak a tagország jogrendszerében meghatározott ideig szabad korlátozni. A megismerés korlátozásának fenntartását az Európai Konföderáció Ellenőrzési Bizottságának folyamatosan felül kell vizsgálnia.
- (5) A megismerési jog korlátozás idején és a megismerési jog korlátozás idejének feloldását követő fél éven belül a megismerési jog korlátozása alá eső tárgykörben tilos a jogalkotás.

65. §

- (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy véleményét szóban, írásban, sajtó útján és a közlés más formájában szabadon kinyilvánítsa, továbbá arra, hogy az információkat és más véleményét megismerje.
- (2) Tilos a háborús propaganda, a nemzeti, faji vagy vallási gyűlölet bármilyen formájú keltése, amely hátrányos megkülönböztetést, ellenségeskedést, erőszakra való felhívást vagy annak támogatását tartalmazza.
- (3) A véleménynyilvánítás szabadságát csak a tagország jogrendszerében meghatározott olyan korlátozásoknak szabad alávetni, amelyek a honvédelem, a bűnözés megelőzése, a közrend, a nemzetbiztonság, az ország területi sérthetatlensége, mások jó hírneve vagy jogai védelme, illetőleg a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából szükségesek.
- (4) A tagországok jogrendszere a gyermekek védelme érdekében a véleménynyilvánítás szabadságát korlátozhatja.
- (5) A nyomtatott sajtó, a rádió, a televízió és a hagyományos illetve elektronikus adatot továbbító hírügynökség köteles hitelesen, pontosan, a közléssel érintett tárgykört teljességgel érintő adatok tárgyilagos tájékoztatásával a közérdekű adatok megismerési jogának gyakorlását elősegíteni.
Amennyiben az e bekezdésben meghatározott tájékoztatási eszköz megsérti a közérdekű adatok megismerési jogának gyakorlását, a sértést követően haladéktalanul elveszíti tájékoztatási jogát.

- (6) A véleménynyilvánítás és a sajtó szabadságának részletes szabályozásáról a tagország jogrendszere rendelkezik.

66. §

- (1) Mindenkinnek joga van a békés és fegyvertelen gyülekezéshez.
- (2) A tagország jogrendszere a közterületen való, meghatározott tárgyköröket érintő gyülekezést előzetes bejelentéshez kötheti, továbbá – tárgykörtől függetlenül - a gyűlés megtartását közrendvédelmi, nemzetbiztonsági, közegészségügyi vagy környezetvédelmi követelmények teljesítéséhez kötheti.

67. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországában élő minden állampolgárnak joga van ahhoz, hogy a település vagy a társadalmi csoport érdekvédelme, továbbá kulturális feladat végzése céljából részt vegyen a tagország jogrendszerében meghatározott egyesület és más önkéntes szervezet létrehozásában, vagy ilyen szervezethez csatlakozzon.
- (2) A tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joguk van ahhoz, hogy kulturális feladat végzése céljából részt vegyenek a tagország jogrendszerében meghatározott egyesület és más önkéntes szervezet létrehozásában, vagy ilyen szervezethez csatlakozzanak.
- (3) Tilos fegyveres szervezetet önkéntes szervezatként létrehozni.
Nem tekinthető fegyveres szervezetnek az olyan, a tagország állampolgárai által létrehozott önkéntes kulturális szervezet, amely a tagország jogrendszerében meghatározott típusú és mértékű, egyébként fegyvernek minősíthető tárgyat hagyományőrzés céljából birtokol, azt zárt területen, az előírt biztonsági intézkedések mellett használ.
- (4) Tilos az Európai Konföderáció alapelveivel ellentétes célból, vagy azokkal ellentétes eredmény elérése érdekében önkéntes szervezetet létrehozni.
- (5) Az egyesülési jog gyakorlásának részletes szabályozását a tagország jogrendszere tartalmazza.

68. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországának minden állampolgára részt vehet az országos és a helyi közügyek vitelében, továbbá a tagország jogrendszerében meghatározottak szerint közhivatalt viselhet.
- (2) A tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgárok nem vesznek részt a közügyek vitelében, és nem viselhetnek az (1) bekezdésben meghatározott közhivatalt.
- (3) Az Európai Konföderáció képviselőinek választásához és választhatóságához való jogot részletesen az „Európai Konföderáció választási jogszabálya” szabályozza.

69. §

- (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt kérelmet, panaszt terjesszen az Európai Konföderáció vagy a tagország illetékes szerve elé.
- (2) A megkeresett szerv köteles a törvényben meghatározott határidőben a kérelemre, panaszra érdemben választ adni.
- (3) A kérelmezési és panaszjog gyakorlásának részletes szabályozását az Európai Konföderáció jelen jogszabály irányelvei alapján készített jogszabálya, valamint a tagországok jogrendszere tartalmazza.

70. §

- (1) A bírósági eljárásban az érintettnek joga van ahhoz, hogy őt a bíróság személyesen meghallgassa; ez alól a tagország jogrendszere kivételt tehet.
- (2) Ha az érintett a meghallgatás jogával nem kívánt élni vagy indokolatlanul mulasztott, ez az eljárás befejezését nem hátráltathatja.
- (3) A bírósági eljárásban való érintettségi jog gyakorlásának részletes szabályozását a tagország jogrendszere tartalmazza.

71. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországa biztosítja állampolgárainak a (2) bekezdésben meghatározott, egyéni és közösen gyakorolt (kollektív) részvételét a közéletben, jogát saját kultúrájuk ápolásához, intézményeik fenntartásához, anyanyelvük oktatásához, a közéletben és a hatósági eljárásban való használatához, a saját nyelven való névhasználatához.
Az anyanyelvű oktatáshoz való jog gyakorlásának feltételeit a tagország jogrendszere határozza meg.
- (2) Az Európai Konföderáció tagországa az „Európai Konföderáció választási jogszabályát”, ajánlott irányelvként megvalósító belső jogszabályban meghatározottak szerint biztosítja a hatalomban való részvétel jogát
 - a./ a tagország államalkotó nemzetei - mint társadalmi csoportok - számára közösen gyakorolt jogként a hatalom-gyakorlásban történő érdekképviselésben,
 - b./ a tagország államalkotó nemzeteinek tagjai számára a választási és választhatósági jogot egyénileg gyakorolt jogként.
- (3) A tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak a tagország biztosíthatja a jogot a tagország jogrendszerében meghatározottak szerint
 - a./ anyanyelvüknek a közéletben és a hatósági eljárásban való használatához, a saját nyelven való névhasználatához, valamint
 - b./ az anyanyelvű oktatáshoz, saját kultúrájuk ápolásához, intézményeik fenntartásához.
- (4) A kisebbségi jog gyakorlásának részletes szabályozását a tagország jogrendszere tartalmazza.

72. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországa menedékjogot ad azoknak a külföldi állampolgárságú vagy hontalan személyeknek, akik a tagország által elfogadott nemzetközi szerződés vagy a tagország jogrendszere értelmében menekülni minősíthetők, továbbá azoknak, akiket menekültként befogad.
- (2) Ha a menekültként befogadott, külföldi állampolgárságú személy
 - a./ a tagország államalapító nemzetének tény szerinti (de facto) tagja, a tagország jogrendszere alapján hozott határozat után a tagország jog szerinti (de iure) állampolgárává válik, és korlátozás nélkül gyakorolja jogait, valamint teljesíti kötelességeit;
 - b./ a tagország államalkotó nemzetének feltétel szerinti (opcionális) tagja, az anyaállammal történt egyeztetés alapján
 - a tagország jog szerinti (de iure) állampolgárává válik, és korlátozás nélkül gyakorolja jogait, valamint teljesíti kötelességeit, vagy
 - a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgárrá válik, illetve
 - visszatér az anyaországba;
 - c./ a tagországnak sem tény-, sem feltétel szerinti nem tagja, akkor az anyaállammal történt egyeztetés után
 - a tagország jogrendszere szerint idegenként élő állampolgárrá válik, illetve
 - visszatér az anyaországba.
- (3) A menekültet csak a tagország által elfogadott nemzetközi szerződésben meghatározott kivételes esetben, a tagország jogrendszere alapján lefolytatott eljárás alapján lehet a tagország területéről visszafordítani, kiutasítani vagy bármely államnak kiadni.
- (4) A menedékjog gyakorlásának részletes szabályozását a tagország jogrendszere tartalmazza.

73. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországában minden személy – tehát a tagország minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár - közrendvédelmet, nemzetbiztonságot, közegészségügyet és környezetvédelmet nem veszélyeztető - ingó tárgyakat korlátozás nélkül tulajdonolhat, illetve birtokolhat.
- (2) A tagország kizárólagos, illetőleg tartós tulajdonának körét a tagország jogrendszere határozza meg. Ezek tulajdonlási- és birtoklási jogát csak a tagország állampolgára gyakorolhatja.
- (3) A magántulajdon és a köztulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.
- (4) Tulajdonjogot korlátozni vagy megvonni, illetőleg tulajdonjog gyakorlását kötelezettséggel terhelni közérdekből, a tagország jogrendszerében meghatározott esetben és módon lehet.

- (5) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és kizárólag közérdekből, a tagország jogrendszerében meghatározott esetben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.
- (6) A tulajdonhoz és a birtokláshoz való jog gyakorlásának részletes szabályozását a tagország jogrendszere, valamint jelen szerződés HARMADIK RÉSZÉNEK (99-126. §), szabályozásai tartalmazzák.

74. §

- (1) A tulajdon- és birtokjog átruházásának tárgya csak a tagország jogrendszerében meghatározott ingatlan lehet.
- (2) A (1) bekezdés alól, a birtokjog gyakorlás átruházása vonatkozásában a tagország jogrendszere kivételt tehet.
- (3) A tulajdon- és birtokjog gyakorlásának részletes szabályait a tagország jogrendszere szabályozza.

75. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországában minden személy – tehát a tagország minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár - közrendvédelmet, nemzetbiztonságot, közegészségügyet és környezetvédelmet nem veszélyeztető - ingó tárgyakat korlátozás nélkül örökíthet és örökölhet.
- (2) Ingatlan örököse csak a tagország állampolgára lehet.
- (3) Az ingó- és ingatlan javak öröklése illetékmentes.
- (4) Az örökléssel kapcsolatos jog gyakorlásának részletes szabályait a tagország jogrendszere tartalmazza.

76. §

- (1) Az alapvető élelmiszerek térítésmentes ellátásnak jogát gyakorolhatja az Európai Konföderáció tagországában minden személy – tehát a tagország minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár -, ha
 - a./ ifjúkorú és tanulmányait folytatja, vagy
 - b./ tapasztalatátadás korában lévő.
- (2) A tapasztalatátadás korában lévő, a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár akkor élhet az alapvető élelmiszerek térítésmentes ellátásának jogával, ha legalább tíz évig részt vett a tagország nemzeti vagyonának növelésében.
- (3) Az alapvető élelmiszerek térítésmentes ellátása jogának gyakorlásának részleteiről a tagország jogrendszere rendelkezik.

77. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországának minden állampolgárát megilleti az önálló lakás tulajdonlásának, vagy bérlésének joga.
- (2) A tagországban vendégjoggal élő személyek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgárok számára – igénye esetén – a tagország biztosít közösségi lakáslehetőséget.
- (3) A lakáshoz való jog gyakorlásának feltételeiről és részleteiről a tagország a tagország jogrendszere rendelkezik.

78. §

- (1) Az alapvető emberi jogokat biztosító közüzemi szolgáltatások térítésmentesek az igénybevevő(k) kora, foglalkozása és a közös háztartásban élők számának megfelelően megállapított határértékig (kvótáig).
- (2) A közüzemi szolgáltatásokhoz való jog gyakorlásának feltételeiről és részleteiről a tagország jogrendszere rendelkezik.

79. §

- (1) Minden ember jogképes és a törvény előtt egyenlő, függetlenül attól, hogy az Európai Konföderáció tagországának állampolgára-e vagy sem.
- (2) Tilos az emberek bármilyen hátrányos megkülönböztetése, így különösen a faj, bőrszín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti hovatartozás vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel.
- (3) Azoknak a személyeknek az egyes jogai, akik nem az Európai Konföderáció tagországának állampolgárai, az állampolgároktól eltérően szabályozhatóak a tagország jogrendszerében.

80. §

- (1) Mindenki bírósághoz fordulhat jogának vagy törvényes érdekének védelme céljából.
- (2) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy bírósági útra tartozó ügyét a tagország jogrendszere által létrehozott független és pártatlan bíróság méltányosan és igazságosan, ésszerű időn belül tárgyalja, valamint határozatot hozzon jogairól, kötelezettségeiről, illetőleg az ellene emelt vádról.
- (3) Senki sem vonható el törvényes bírájától.

81. §

- (1) Bűnösnek nyilvánítani és büntetéssel sújtani bárkit csak olyan cselekményért vagy mulasztásért lehet, amelyet a tagország az elkövetés idején hatályos jogrendszere büntetni rendelt.

- (2) A bűnelkövetővel szemben csak a tagország jogrendszerében meghatározott büntetés alkalmazható.
- (3) Tilos a bűncselekmény elkövetése idején alkalmazható büntetésnél súlyosabb büntetést kiszabni.
- (4) Senki sem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.
- (5) A tagország jogrendszerében meghatározott rendkívüli perorvoslatokat, de senkivel szemben nem folytatható le büntetőeljárás és nem szabható ki büntetés olyan bűncselekmény miatt, amelyre nézve vele szemben a tagország bírósága már jogerős felmentő vagy elítélő határozatot hoztak.

82. §

- (1) A büntetőeljárás alá vont személyt az eljárás minden szakában megilleti a védelem joga.
- (2) A vádlottnak és védőjének joga van a vád és az alapjául szolgáló bizonyítékok megismeréséhez.
- (3) A védő felelősségre vonható a védelem ellátása során az ügyre vonatkozóan tett rosszhiszemű, vagy az igazság felderítését akadályozó nyilatkozata miatt.

83. §

- (1) A tagország jogrendszerében meghatározott módon mindenki jogorvoslattal élhet a bíróság, a közigazgatási vagy más hatóság rá vonatkozó határozata ellen. A jogorvoslati jogot - a jogviták ésszerű határidőn belüli elbírálásának érdekében – a tagország jogrendszere korlátozhatja.
- (2) Mindenkit megillet a bírósági, a közigazgatási vagy más hatósági eljárásban a jogi képviselőhöz való jog.
- (3) A bírósági, a közigazgatási vagy más hatósági eljárásban résztvevő személynek joga van az általa értett nyelv használatához. A tolmácsolás és fordítás költségét - ha a tagország jogrendszere másképpen nem rendelkezik - az állam viseli.

B. fejezet

Az Európai Konföderáció tagországai és a tagországok állampolgárai szabadságának feltételei

I. szakasz

Általános rendelkezések

84. §

Az Európai Konföderáció tagországa biztosítja minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár számára a lelki kiegyensúlyozottságot, a szellemi gyarapodást, a szociális biztonságot, az egészségügyi ellátást, a nemzeti vagyon növeléséhez történő hozzájárulást és a közbiztonságot, valamint ezek feltételeit.

II. szakasz
A Szabadságjog alkotóelemei

1. alszakasz
Települések

85. §
Általános rendelkezések

- (1) Az Európai Konföderáció tagországa a területi elven szervezett önkormányzatokon keresztül valósítja meg a teljes önellátást (autarkiát).
A területi szervezettségnek két szintje van:
a./ választási körzet és
b./ település.
- (2) A területi elv alapján a választópolgárok által választóköriként közvetlenül választott képviselők alkotják
a./ a Települési Önkormányzatot, a település Polgármesterét és
b./ a polgármesterek közül a tagország államhatalmi képviselőjét.

86. §
A települések önellátó tevékenysége

Az alapvető életfeltételek biztosításával kapcsolatban a települések többirányú tevékenységet folytatunk. Ezek közös alapja az igény-lehetőség mérleg egyensúlyára törekvő önellátó rendszer, a Települési Önkormányzat irányítása alatt.

Az önellátás részei:

- (1) Egészségvédelem
Az Európai Konföderáció egészségvédelmi alapelve: a megelőzés eszközeit kell elsődlegesen kialakítani. Betegség esetén előnyben kell részesíteni a természetes gyógymódokat, valamint a homeopátiát és csak legvégső esetben kell a kemoterápiához és az operatív beavatkozáshoz folyamodni. Minden egészségügyi szolgáltatás (így a gyógyászati segédeszközök, gyógyszerek biztosítása is) állampolgári alapjogként térítésmentes.
Az egészségügyi rendszer a területi és települési elven szerveződő megelőző szűrések és a teljesen szakosított, ingyenes gyógyítóhálózaton keresztül működik.
- (2) Táplálkozás
A táplálkozás alapja a természetes élelmiszer.
Ennek érdekében az Európai Konföderáció tagországa
- a nem génmanipulált és természetes körülmények között nevelt állatok, és az így termesztett növények termesztését, tartását,
 - a feldolgozás nélküli, illetve a természetes úton tartósított állati- és növényi termékek forgalmazását
- engedélyezi és támogatja.
- a./ A települések önellátása mindenek előtt a mindennapi (alapvető) élelmiszer (kenyér, tej, tejtermék, hús, zöldség és gyümölcs) közvetlen forrásból történő biztosítását jelenti.

- b./ A fejlődésben lévő és tanulmányaikat folytató fiatalok, valamint a koruk és egészségi állapotuk miatt keresőképtelen emberek, térítésmentesen jutnak az alapvető élelmiszerekhez.
 - c./ Annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termékek ne legyenek egészségkárosító hatásúak, minőségellenőrző laboratóriumot kell létrehozni és üzemeltetni területenként. Csak azokat az élelmiszereket lehet forgalmazni, amelyek minősítését a saját laboratóriuma végezte.
 - d./ Jelen jogszabály hatályba lépését követő egy éven belül ki kell alakítani és be kell vezetni egy minden befolyásolástól mentes, független szabványrendszert, először az élelmiszerekre vonatkozóan.
 - e./ A növényi és állati szaporító-állomány alapját a hagyományos fajták jelentik.
 - f./ A termőtalaj természetes kémiai állapotát vissza kell állítása, majd meg kell őrizni
 - g./ Helyre kell állítani, és fenn kell tartani az ökológikus egyensúly természetes működését.
 - h./ A minőségellenőrző laboratóriumi vizsgálatoknak ki kell terjednie a települések ivóvíz minőségének vizsgálatára is.
- (3) Közvédelem, közbiztonság
Az Európai Konföderáció tagországa összehangolja a területenként és településenként szervezett bűnmegelőző csendőrség és a bűnüldöző rendőrség munkáját és biztosítja azok működési feltételeit.
Az Európai Konföderáció tagországának területi, politikai sérthetetlenségét a honvédség biztosítja.

87. §

A Települési Önkormányzat érdekvédő tevékenysége

A települések érdekvédelmét az önkormányzatiság (szubszidiaritás) elvének megfelelően a „Európai Konföderáció választási jogszabálya”, mint irányelv alapján létrehozott tagországi jogszabály szerint, kötött mandátummal választott, döntéséért egyszemélyi felelősséggel tartozó

- (1) Települési Önkormányzatot vezető Polgármester,
- (2) a tagország államhatalmi szervezetébe, kötött mandátummal választott képviselő
 - a./ a jogszabályalkotás döntéselőkészítő folyamatának teljesítésével,
 - b./ a döntés során a településen élő állampolgárok kinyilvánított akaratának megfelelően leadott szavazatával végzi.

2. alszakasz
Társadalmi csoportok

88. §
Az államalapító nemzet

- (1) Az Európai Konföderáció tagországa jogszabályban határozza meg, hogy mely nemzetet tekint államalapító nemzetnek.
- (2) Az Európai Konföderáció felelősséget érez azok sorsáért, akik a tagországokban kisebbségi nemzetiségként élnek, segíti jogaik és törvényes érdekeik védelmét, anyanyelvük, nemzeti kultúrájuk, vallásuk, valamint az anyaországgal való kapcsolatuk ápolását. Ezek megvalósítása a Konföderáció és a tagországok alapvető kötelezettsége.
- (3) Az Európai Konföderáció ajánlja a tagországoknak, hogy az államalapító nemzet azon tagjainak, akik politikai vagy gazdasági okból emigrálni kényszerültek, illetve határmódosítással más országba kerültek, adjanak jogot az őket érintő kérdésben a tagországban történő hatalomgyakorlásra.
- (4) Az Európai Konföderáció tagországának állampolgárai között nem lehet különbséget tenni az állampolgárság keletkezésének jogcíme alapján, és - ha a tagország jogrendszere másképpen nem rendelkezik - aszerint, hogy a tagország állampolgársága mellett van-e más állampolgárságuk.
- (5) Az Európai Konföderáció tagországának kettős vagy többes állampolgárságú állampolgára csak akkor rendelkezik köztisztviség-viselői (közte választási és választhatósági) jogával, ha
 - a./ politikai okból hagyta el a tagországot (emigrált) és
 - b./ a többi állampolgárság szerinti fennálló választási és választhatósági jogáról lemond.
- (6) A tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár akkor sem gyakorolhatja köztisztviség-viselői (közte választási és választhatósági) jogát, ha a többi állampolgárság szerinti fennálló köztisztviség-viselői jogáról lemond.

89. §
Az államalapító nemzet nem anyaországban élő tagjának érdekvédelme

- (1) Az Európai Konföderáció védi azoknak a jogait és törvényes érdekeit, akik valamely tagország államalapító tagjai, de nem az anyaországban élnek. Ezen személyek diplomáciai és konzuli jogvédelmének eszközeit a tagország jogrendszere határozza meg.
- (2) Azoknak a személyeknek a kiadatása, akik valamely tagország államalapító tagjai, de nem az anyaországban élnek, csak az anyaország jogrendszerében vagy nemzetközi szerződésben meghatározott esetben és módon lehetséges.
- (3) Azon személyek egyes politikai és szociális jogait, valamint honvédelmi kötelezettségét, akik valamely tagország államalapító tagjai, de nem az anyaországban élnek, a befogadó ország területén élő állampolgárokhoz képest a befogadó tagország jogrendszere eltérően szabályozhatja.

**90. §
Államalkotó nemzet**

- (1) Az Európai Konföderáció tagországa jogszabályban határozza meg, hogy hagyományai alapján mely nemzeteket tekint államalkotó nemzetnek.
- (2) Az Európai Konföderációban a tagországok államalkotó nemzeteinek társadalmi csoportjaihoz tartozó állampolgárok a Nemzetiségi Bizottságba delegált képviselőin keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket és vesznek részt a Konföderáció munkájában.
- (3) A szerves egységként működő Európai Konföderáció a nemzeti önazonosság-tudat alapján áll, hiszen ez adja azt a biztonságot, ami minden ember számára a lélek, a szellem és a test összhangjához nélkülözhetetlen.
Azoknak a személyeknek, akik államalkotó nemzet tagjaként a befogadó ország állampolgárai – anyaországukkal kötött viszonyossági nemzetközi szerződés alapján - joga személyileg az egyenlőség, közösségi szinten pedig társadalmi csoportként az önkormányzatiság (autonómia), vagyis az önkormányzaton keresztül gyakorolt önrendelkezés, ami települési-, vagy területi formában nyilvánul meg.
- (4) Az Európai Konföderáció tagországai jogrendszerükben határozzák meg azokat a területükön élő nemzetiségeket, akik - elfogadva az államalkotó nemzet értékrendjét – államhatalmi képviselettel rendelkező államalkotó nemzetiségek.

**91. §
Az Istenhit**

- (1) A Krisztus által meghatározott Istenhit vallásán alapuló világ egy és oszthatatlan lelki egységet alkot, aminek a Krisztust közvetlenül követő hitvallás mellett természetes részei mindazon hitvallások, amelyek Krisztust elfogadják a lelki világegység megteremtésének alkotó erejeként.
- (2) Az ugyanazon Istenhit-vallás különböző felekezeteinek egyesítésével megteremtett lelki világegységet tekinti az Európai Konföderáció az emberiség természetes életét meghatározó erőnek, ezért minden megosztását célzó törekvést az Istenhit vallásától és az alapvető emberi érdekektől idegennek, ezért tiltottnak tekint az Európai Konföderáció minden tagországában.
- (3) Az Európai Konföderáció tagországaiban a Krisztust követő Istenhit-vallást gyakorlók a Vallási Bizottságába delegált képviselőin keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket és vesznek részt a Konföderáció munkájában.

**92. §
A család szerepe az Európai Konföderációban**

- (1) A család a legszentebb emberi közösség, a társadalom alapja. A hagyományos családmódel a sokgyerekes nagycsalád és a több generáció egységét jelentő nagy család.
- (2) Az Európai Konföderáció a hagyományos családmódel támogatja, a családi funkciók feltételeinek biztosításán keresztül.
- (3) A hagyományos családmódel funkciói:
a./ Családi egység védelme

- b./ Magzat védelme
- c./ Gyermekek védelme
- d./ Anya védelme
- e./ Szülő védelme

- (4) A családi funkciók feltételeit biztosítja:
- a./ az alapvető emberi jogok biztosításával,
 - b./ a kiegészítő emberi jogok gyakorlásához nyújtott támogatással.

93. § Ifjúkor

- (1) A felkészülés korszaka az aktívkor tevékenységei végrehajtására. Fogantatástól az első szakma megszerzéséig tart.
Az ember életének ebben a szakaszában alakul ki szabad akarata.
- (2) A szabad akarat kialakulásához - mintegy a küldetés teljesítésére kapott előlegként – az Európai Konföderáció tagországa biztosítja a lelki, szellemi és anyagi esélyegyenlőség feltételeit.
- (3) Amennyiben az a személy, aki lemond annak a tagországnak az állampolgárságáról, amelyben nevelkedett, illetve megfosztják ettől az állampolgárságtól, az állampolgárság megszüntetésének feltételeként köteles visszatéríteni az őt felnevelő tagországnak a felkészülési időszak pénzben meghatározható költségét.

94. § Aktív kor

- (1) Az ember életének ebben a szakaszában fő feladataként szakmája szerint részt vesz a nemzeti vagyon növelésében. Ez joga és kötelezettsége az Európai Konföderáció tagországa minden állampolgárának.
- (2) Az Európai Konföderáció tagországa minden állampolgára számára biztosítja azokat a feltételeket, amelyek kötelezettsége teljesítéséhez szükségesek.

95. § Tapasztalatátadás kora

- (1) Az életnek ebben a szakaszában az ember fő feladata az, hogy átadja lelki, szellemi és anyagi vagyonát a következő korcsoportnak (generációnak). E mellett szakmájának-, hivatásának jellegétől és egyéni adottságaitól függően tovább végzi felkészülését.
- (2) Az Európai Konföderáció tagországa
- a./ minden állampolgára, valamint
 - b./ a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá
 - c./ a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár
- számára biztosítja azokat a feltételeket, amelyek a tapasztalatátadás korában jogaik gyakorlásához és kötelezettségeik teljesítéséhez szükségesek.
(A b./ és c./ pont esetében: feltéve, hogy aktív korában a tagország nemzeti vagyon növelésének kötelezettségét legalább tíz évig teljesítette)

96. §

A család érdekeinek érvényesítése

- (1) Az Európai Konföderáció tagországa a családi funkciók feltételeinek gyakorlásához biztosítja az ebben a tárgykörben érintett Társadalmi csoportok
 - a./ Önkormányzatainak megalakítását és működését, valamint a
 - b./ Társadalmi csoportok létszamarányos (más társadalmi csoportokkal összehangolt) érdekképviselését a tagország hatalomgyakorló szervezetében.
- (2) A család érdekeit képviselő, Önkormányzattal és hatalomgyakorlási képviselettel rendelkező társadalmi csoportok:
 - a./ Nők
 - b./ Férfiak
 - c./ Ifjúkor
 - d./ Aktívkor
 - e./ Tapasztalatátadás kora.
- (3) Az Európai Konföderáció tagországaiban a korosztály és a nem szerinti társadalmi csoportok a Korcsoportok Bizottságába delegált képviselőin keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket és vesznek részt a Konföderáció munkájában.

97. §

A lelki- és szellemi érték megbecsülése

- (1) Az Európai Konföderáció tagországaiban élő művészek és tudósok a tagországokban megkapják azokat a lelki- és szellemi föltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az Isten kegyelméből kapott tehetségük szerinti küldetést (hivatást) teljesíthessenek.
- (2) A művészekkel és a tudósokkal szemben mindennél fontosabb követelmény a tagország érdekeinek képviselésébe vetett hit és a tudomány (művészi adottság) összhangja, hiszen tevékenységükkel közvetlenül hatnak a társadalom egészére.
- (3) Azért, hogy a tagország lelki- és szellemi kincse az államalapító és államalkotó nemzetek egészét hatékonyan tudja szolgálni, a tagország az ismeretszerzést és ismeretátadást a következő szervezeteken keresztül végzi:
 - a./ A tagország Tudományos Akadémiája a hit és a tudomány egységét jelentő bölcsesség ápolója és továbbadója.
Feladata a tudományos ismeretszerzés, ismeretátadás, az emberhez és környezetéhez kapcsolódó szellemi és anyagi feltételek kutatása és alkalmazásba vétele, valamint az államhatalom munkájának támogatása szakvéleményadás formájában, továbbá részvétel a tagország államhatalmi szervezetének munkájában a tudomány érdekképviselőjeként.
 - b./ A tagország Művészeti Akadémia a Lélek Fényének az érzelem és az értelem egységében történő átadását szolgálja.
Feladata a művészi megismerés eszközeivel a társadalom részére lelki- és szellemi ismeretátadás, valamint az államhatalom munkájának támogatása szakvéleményadás formájában, továbbá részvétel a tagország államhatalmi szervezetének munkájában a tudomány érdekképviselőjeként.

**98. §
Szakma**

- (1) Szakma a tagország nemzeti vagyonának növeléséhez szükséges, képességen és képzettségen alapuló alkalmasság.
- (2) Az Európai Konföderáció tagországa az öngazgatás (szubszidiaritás) alapelvének megfelelően biztosítja a szakmák, mint társadalmi csoportok
 - a./ önkormányzatainak megalakítását és működését, valamint a
 - b./ társadalmi csoportok létszámarányos (más társadalmi csoportokkal összehangolt) érdekképviseletét a tagország hatalmi szervezetében.
- (3) Az Európai Konföderáció tagországában a társadalmi csoportot képviselő önkormányzattal és államhatalmi képviselettel rendelkező társadalmi csoportok:
 - a./ Lelki gondozás
 - b./ Nevelés, oktatás (az emberi szentháromság szellemi része)
 - c./ Testi egészségóvás, gyógyítás (az emberi szentháromság testi része)
 - d./ Mezőgazdaság és élelmiszeripar
 - e./ Ipar
 - Könnyűipar
 - Nehézipar
 - Energiaipar
 - f./ Szolgáltatás
 - Közellátó szolgáltatás
 - Szociális szolgáltatás
 - g./ Idegenforgalom
 - h./ Kereskedelem
 - i./ Szállítás, közlekedés
 - j./ Közigazgatás
 - k./ Pénzügy
 - l./ Egyéb

99. §

- (1) Ami az Európai Konföderáció tagországának földjén, földje alatt és földje felett van, a tagország örök és elidegeníthetetlen alkotóeleme, amelyet csak a tagország állampolgárai birtokolhatnak.
- (2) A birtokos jogai azonosak a tulajdonjoggal, kivéve:
 - a.) Nem semmisítheti meg a birtokot.
 - b.) Nem változtathatja meg a birtok rendeltetését.
 - c.) Csak a tagország állampolgárára ruházhatja át és örökítheti a birtokjogot.

100. §

- (1) Az Európai Konföderáció tagországának minden értéke a tagország érdekeit szolgálja.
- (2) A tagország értéke minden olyan – (3) bekezdés szerinti - tevékenység eredménye, amelyet
 - a./ a tagország lelki-, szellemi vagy anyagi tulajdonával,

- b./ a tagország területén,
 - c./ a tagország állampolgára, vendége, tartózkodási joggal felruházott személy, illetve azok közreműködése hozott létre, illetve szolgáltatott.
- (3) Csak olyan tevékenység végezhető, amely
- a./ eredménye (termék vagy szolgáltatás),
 - b./ a tevékenység végzéséhez használt eszközök működése,
 - c./ a tevékenység végzése során keletkezett hulladék
- nem károsítja és/vagy veszélyezteti az ember lelki, szellemi és testi egészségét, valamint a természetes környezetet.

127. §

- (1) Mindazzal szemben, aki megsérti az Európai Konföderáció hagyományokon alapuló értékrendjét, a tagország minden állampolgárának nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.
- (2) Az Európai Konföderáció hagyományokon alapuló értékrendjének megsértését jelenti:
- a./ az állam szabadságának,
 - b./ a tagország állampolgárai egyéni vagy társadalmi csoportot érintő szabadságának,
 - c./ a birtoklás szabályának,
 - d./ a vendégjog szabályainak,
 - e./ a tevékenység végzésével kapcsolatos szabályok megsértése, veszélyeztetése és minden erre irányuló magatartás.

A Szent Korona Értékrend Könyvnyomtatói Alap könyvei az interneten

Gondoskodó Magyarország Program és programpontok

<http://nemzetiegyseg.com/GM1.pdf>

Paradigmaváltás Az ősi civilizáció és a nyugati civilizáció közötti különbség, gondolkodási mód minta (paradigma) részenként

<http://nemzetiegyseg.com/Paradigmavaltas.pdf>

Az új világtörténelmi korszak paradigmája a Szent Korona - A Szent Korona Értékrend alkalmazásának magyar és nemzetközi jogszabálytervezetei

<http://nemzetiegyseg.com/Ujparadigma.pdf>

Az új világtörténelmi korszak paradigmája a Szent Korona II. - Az iránymutató Szabadság Alkotmánya és alkalmazásának irányelvei

<http://nemzetiegyseg.com/Iranyelvek.pdf>

A Szent Korona Értékrend „miért”, „mit” és „hogyan” kérdésre adott válasza a Világtörténelmi Korszakváltáshoz

<http://nemzetiegyseg.com/Valasz.pdf>

Az európai konföderáció - mint Európa lehetséges jövőképe

<http://nemzetiegyseg.com/AzEukonfEuropajovokepe.pdf>

Kiút a válságból – a föderatív Európai Unió átalakulása Európai Konföderációvá

<http://nemzetiegyseg.com/Kiutavalsagbol.pdf>

Szent Korona Értékrend Akadémia első fokozat munkaanyaga

<http://nemzetiegyseg.com/Elsofokozat.pdf>

Szent Korona Értékrend Akadémia második fokozat (gyakorlati alkalmazás) munkaanyaga

<http://nemzetiegyseg.com/Masodikfokozat.pdf>

Alulról fel és felülről le - A Szent Korona Értékrend Akadémia Harmadik Fokozatának Átadó Szere

<http://nemzetiegyseg.com/Alulrol%20fel%20es%20felulrol%20le.pdf>

Útmutató az Összehangolt Önellátó rendszer felépítéséhez

<http://nemzetiegyseg.com/Utmutato.pdf>

Emberközpontú relációs adatbázis-kezelő rendszer és játékelmélet-alkalmazás

<http://nemzetiegyseg.com/Emberkozpontu.pdf>

Emberközpontú közgazdaságtan

http://nemzetiegyseg.com/Emberkozpontu_kozgazdasagtan.pdf

A Szent Korona Értékrend társadalomszervezési rendszere (Összefoglaló)

http://nemzetiegyseg.com/SzKE_tarsszerv.pdf

Magyarország Szent Korona eszme szerinti Szabadság Alkotmánya

1. §

- (1) Magyarország örökké szabad.

2. §

- (1) A kötelezettségek és jogok egységében a Szent Korona minden tagja egy és ugyanazon szabadságot élvez, amely nem szüntethető meg és nem korlátozható.
- (2) A Szent Korona tagja:
a./ az államalapító magyar nemzet tagja, bárhol él a világon, valamint
b./ az államalkotó nemzetek tagjai, ha a Szent Korona Országának területén élnek

3. §

- (1) Ami a Szent Korona Országa földjén, földje alatt és földje felett van, a Szent Korona örök és elidegeníthetetlen alkotórésze, amelyet csak a Szent Korona másik alkotóeleme, a Szent Korona tagjai birtokolhatnak.
- (2) A birtokos jogai azonosak a tulajdonjoggal, kivéve:
a.) Nem semmisítheti meg a birtokot.
b.) Nem változtathatja meg a birtok rendeltetését.
c.) Csak a Szent Korona tagjára ruházhatja át (örökítheti) a birtokjogot.

4. §

- (1) Minden magyar érték a magyar érdekeket szolgálja.

5. §

- (1) Mindazzal szemben, aki megsérti a Szent Korona értékrendjét, a Szent Korona minden tagjának nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.
- (2) A Szent Korona értékrendjének megsértését jelenti:
a./ az állam szabadságának,
b./ a Szent Korona tagjai egyéni vagy társadalmi csoportot érintő szabadságának,
c./ a birtoklás szabályának,
d./ a vendégjog szabályainak,
e./ a tevékenység végzésével kapcsolatos szabályok megsértése, veszélyeztetése és minden erre irányuló magatartás.

ISBN 978-615-80286-4-6

978-615-80286-4-6